

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒/๒๕๐๑ (สามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่าน สมาชิก มา ครบ องค์ ประชุม แล้ว
ข้าพเจ้าขอเบิกประชุม การประชุมตาม
ระเบียบวาระวัน

หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธาน
จะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับวันใหม่

หมายเลข ๒. ขันรองรายงาน
การประชุม สภา ผู้แทน ราษฎร ครั้งที่
๑๓/๒๕๐๑ (วิสามัญ สมัยที่ ๒)
และครั้งที่ ๑๔/๒๕๐๑ (สามัญ) จะมี
ท่านผู้ใดขอแก้ไขตกเติมหรือมีความเห็น
ประการใด

(ไม่มี สมาชิก ขอ แก้ไข ตก เติม
หรือมีความเห็นประการใด)

ประธาน สภา ผู้แทน ราษฎร :
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขตกเติม หรือมี
ความเห็นประการใดแล้ว ข้าพเจ้าขอว่า
ที่ประชุมนี้ใครรับรอง รายงาน การประชุม

ครั้งที่ ตามที่ข้าพเจ้า ได้เรียน ให้ทราบ
แล้ว

หมายเลข ๓. กระที่ถาม อะไร
คุณทองดี

นายทองดี อีสราขวัน (เขียง
ใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจเหลือ
เกิน นับเป็นเวลาานถึง ๓ ปีที่คิดจะมา
แล้วก็ไม่เห็น ท่านบรรจุ กระที่ ค้อนของ
ข้าพเจ้าถึง ๓๐ กว่ากระที่ที่ยังค้างอยู่
กระที่ค้อนนั้นมีความจำเป็นสำคัญมาก
ประชาชนชาวเขียง ใหม่ เป็น อย่าง ยิง
ยากตัวอย่างง่าย ๆ อย่างอ้าเถลสันกำแพง
สร้างโรงเรียนให้รัฐบาลแสนกว่า ไม่มี
ครูอย่างนี้เป็นต้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าได้พยายามที่จะดูทุก ๆ ท่านให้
ถามและดูความสำคัญ ดูความสนใจของ
ประชาชนประกอบทุกอย่างท่าน เพราะ

ฉะฉาน เป็น ทนาย ของ ข้าพเจ้า ที่ จะ ต้อง
กระทำ ข้าพเจ้า ได้ ทำ อย่าง กตัญญู แล้ว
ท่าน แต่ว่า สำหรับ ท่าน โดย เฉพาะ นั้น
ข้าพเจ้า ได้ พิจารณา ทัก รាយ ข้าพเจ้า
ทั้ง แต่ ตน เอง ที่ ยิง ส่ง มา ที่ ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้า อ่าน ให้ ท่าน ทัก รាយ ไม่ ใช่ว่า
จะไป เอา คน โน่น ชน คน นอน มี ไ้ ด้
ความ สำคัญ และ ความ สนใจ ของ ประชา
ชน แล้ว ก็ ให้ โอกาส ให้ สัมผัส ทั่ว ๆ ท่าน
โดย โอกาส ไม่ ใช่ว่า ไป กอง อยู่ คน ไ้
คน หนึ่ง ขอ โปรด ได้ ทัก รាយ ไว้ ด้วย

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เปล่า ค่ะ เป็น อย่าง นั้น ท่าน
ประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ เขา ละ ท่าน

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ทัก รាយ การ พิจารณา กระ ทำ
นั้น ข้าพเจ้า รู้สึก ว่า ท่าน มี จิต ใจ ไม่ เป็น
ธรรม ข้าพเจ้า ขอ กล่าว อย่าง นั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอา ละ

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ราษฎร ใน อำเภอบาง คอง สหมน
กว่า คน เกิด ครอง เกษ ภาย ถนน ทน ทาง

ท่าน ไม่ ใ้ ข้าพเจ้า ถาม นิตย ๓-๔
เดือน มา แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอา ละ ท่าน นง ข้าพเจ้า ไม่ ถอน ท่าน ทัก
ท่าน นง เอา ละ ค่ะ ไป

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า คิด ว่า ถ้า จะ สมมติ
แล้ว ก็ ถอน ข้าง ว่า ท่าน เป็น สอง องค์ ค่ะ ซึ่ง
ไม่ ใคร จะ ตั้ง การ ละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
อะไร ๆ นะ

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : สอง องค์ ค่ะ ครบ ท่าน ประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่าน ขอ ว่า ข้าพเจ้า สอง องค์ ค่ะ ขอ
ให้ ถอน ถอน ค่า เสีย มี ฉะนั้น จะ ถอน ว่า
ค่า ส่ง ข้าพเจ้า

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เปล่า ค่ะ ข้าพเจ้า ได้ ใจ นง อย่าง
นี้ กรุณา ความ นง จะ เป็น อย่าง นั้น จริง ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอา ละ ขอ ให้ ถอน ค่า ว่า ข้าพเจ้า เป็น
สอง องค์ ขอ ให้ ถอน ถอน ค่า เสีย

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : สอง องค์ ค่ะ เป็น อะไร ข้าพเจ้า

ไม่ใช่สักการะพนัน เขาร่วมอยู่ในไฟของท่านประธาน เพราะท่านไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุม....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นดาท่านไม่ถอน ข่าพเจ้าจะจัดการตามข้อบังคับท่านถอนเสีย

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นเพื่อเห็นแก่ท่านประธาน ข่าพเจ้าขอถอน ทว่า ท่าน เป็นสององค์....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละ

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ซึ่ง ไม่มีใคร ชอบเพราะตัวรูปร่างไม่ค่อยสวยท่าน เล่นไฟของไม่มีใครชอบเลยสององค์....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละ ท่านนี้ ก็

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข่าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แต่ข่าพเจ้าคิดว่าคง จะมแต่ ท่าน ที่ ชอบคือไปเถอะ

กระทู้ที่วันคล้าย ๑ ของคุณสฤษฏี ภูวนธู เรื่องสาถนการณในตะวันออก

กลาง ตามรัฐธรรมนูญ (สำนักคณะรัฐมนตรี) เชิญโตคุณสฤษฏี

นายสุธี ภูวนธู (สุรินทร์) :
ข่าพเจ้า ขอตั้ง กระทู้ ที่วันตามรัฐธรรมนูญ (สำนักคณะรัฐมนตรี) ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่า สหรัฐอเมริกาได้ยกพล นาวีก โย อิน ชน ยก ที่ เลบานอน อังกฤษ ได้ส่งทหารเข้าประเทศจอร์แดน ซึ่งทำให้สถานการณ์ใน ตะวันออกกลางเกิดความ คึงเครียดจน อาจ จะทำให้เกิดมหาสงครามโลกครั้งที่สามขึ้นได้ อันอาจจะนำภัยพิบัติมาสู่มวล มนุษยชาติ ตลอดจนประชาชนชาวไทยอย่าง สักจะคิดนมาได้ ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกอยู่ในกลุ่มประเทศเสรีซึ่งมีสหรัฐอเมริกาและอังกฤษเป็นผู้นำ ข่าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาล ได้ศึกษาพฤติการณ์ของสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ ในการใช้กำลัง ทหารเข้าไป ในประเทศ เลบานอน และประเทศจอร์แดนหรือไม่ เพียงใด

๒. ถ้ารัฐบาลทราบแล้ว ได้ดำเนินการ ในเรื่องน ตามกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศอย่างไรหรือไม่ เพียงไร

๓. ถ้าเหตุการณ์ต่งเครียดจน
เกิดสงครามขึ้นกัน ระหว่าง สหรั
อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศสฝ่ายหนึ่ง กับ
ประเทศ ใน กลุ่ม อาหรับ อีก ฝ่ายหนึ่ง
รัฐบาลจะทำอย่างไร

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : ท่าน ประธาน ที่
เคารพและท่านสมาชิกสมัชชกษัตริย์ ท่าน
นายกรัฐมนตรีให้ข้าพเจ้าตอบกระทู้ถาม
นี้ จึงขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก
สมัชชกษัตริย์ดังต่อไปนี้ ๑. รัฐบาลได้
ติดตามข่าวแห่งการที่สหรัฐอเมริกาและ
อังกฤษ ได้ ส่ง ทหาร เข้าไป ใน ประเทศ
เลบานอน และ ประเทศ จอร์แดน ตามคำ
ร้องขอ แห่ง รัฐบาล นั้น ๆ เป็นการ
ทั่ว ๆ ไป ๒. รัฐบาลได้ส่งผู้สังเกต
การณ์ ๗ นาย ไป สังเกตการณ์
ในเลบานอน ตามคำร้องขอ ของ เลขา
ธิการ สหประชาชาติ และมีผู้แทน ร่วม
ประชุมสมัชชชาติสหประชาชาติ สมัยพิเศษ
ฉุกเฉินด้วย ๓. กรณีที่ถามในข้อ ๓
เป็นการสมมติ ซึ่งไม่น่าจะเกิดขึ้น โดย
เฉพาะ อย่างนี้ ในเมื่อเรื่อง อยู่ในความ
พิจารณา ของ สมัชชชาติสหประชาชาติ ซึ่ง
ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์แล้ว รัฐบาลเห็น

ว่าควรให้สหประชาชาติค้ำประกันการรักษา
สันติภาพตามหน้าที่ของตนต่อไป

นายสุธี กุวพันธ์ (สุรินทร์) :
ข้าพเจ้าได้ฟังคำตอบ ของท่านรัฐมนตรี
ว่าการ กระทรวง การ ต่างประเทศ แล้ว
ยังไม่ทำให้เรา เข้าใจเกิดความกระจ่าง
แจ้ง การที่ท่านได้ตอบว่า ตามข้อ ๑.
นั้น ท่าน ได้ ติดตาม ศึกษา พฤติการณ์ที่
สหรัฐอเมริกาและอังกฤษยกกำลังทหาร
เข้าไป ใน ประเทศ เลบานอน และ ประเทศ
จอร์แดนนั้นเป็นการยกทหารเข้าไปตาม
คำขอของของรัฐบาลนั้น ๆ คือตามคำขอ
ร้องของรัฐบาลเลบานอน ซึ่งมีประธานา
ธิบดียิว เป็น ผู้นำ ท่าน ได้ ทราบ
หรือไม่ว่าเหตุการณ์ ในระหว่างนั้นเมื่อ
เหตุการณ์ เกิดขึ้น ก่อน แล้ว ในประเทศ
เลบานอน คือประชาชนของประเทศ
เลบานอน ได้ขับไล่ประธานาธิบดียิว
มีการสู้รบกันอยู่ก่อนแล้ว ต่อมาเมื่อ
วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๑ ภายหลัง
ที่เกิดการปฏิวัติในประเทศอิรัก สหรั
อเมริกา ก็ ยก พล นา วิกโยอิน ซิน ยก ท
เลบานอน เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่าง
นี้แล้วประชาชนทั่วโลก ก็ ได้ประนามว่า
เป็นการยก กองทหาร เข้าไปแทรกแซง
กิจการของประเทศอื่น สหรัอเมริกา

ไต่ถามว่าเป็นการเข้าไปปักธงของบรรดา
 ของ เลบานอน และเป็นการพิทักษ์รักษา
 ประชาชนอเมริกา ๒,๕๐๐ คน เป็น
 ความจริงหรือไม่ ท่านประธานทเคาเพ
 ซาฟ เจ้าชอเวียนถามท่าน รัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงการต่างประเทศว่า สหรั
 อเมริกามีสิทธิในการกระทำเช่นนั้นหรือ
 ไม่เพียงไร ประการที่ ๑ ประการ
 ที่ ๒ อเมริกาซึ่งได้ยกทหารเข้าเลบานอน
 เองก็ ไต่ถามขึ้น ว่าทำตาม กฎบัตรสห
 ประชาชาติ คือ หมายความว่า การ
 การรุกรานเกิดขึ้น แล้วยกกองทัพ
 เข้าไปเพื่อ ชิงกัน ประเทศเลบานอน
 นั้นเป็นความจริงหรือไม่ตามกฎบัตรสห
 ประชาชาติข้อที่ ๕๑ ประการที่ ๓
 การที่สหรัอเมริกาไต่ถามว่าการเข้าไป
 ในเลบานอน นั้น เป็นการที่เข้า ไป โดย
 การขอร้องของประธานาธิบดีซามัน คือ
 ว่าเป็นการขอร้องของรัฐบาล เลบานอน
 นั้นเป็นการขอยุติธรรมที่สหรั อเมริกา จะ
 ยกกำลังทหารเข้าไปหรือไม่ เพียงไร
 ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว โลกเราก็ไม่ ประสย
 สันติสุขได้ ท่านประธานทเคาเพ ถ้า
 มีการ ขอร้อง ให้ยกกำลัง ทหาร เข้าไป
 ประเทศ นั้น ประเทศนั้น แล้วอเมริกา ยก

กำลังทหารเข้าไป ไต่ถามว่าไปปักธง
 ประชาชนอเมริกันซึ่งมีเพียง ๒,๕๐๐
 คน โดยกำลัง ทหาร ทั้งหมด ๗ คน
 อย่างนี้ สันติภาพก็ ไม่สงบสุขได้ ท่าน
 ซอซางของอเมริกาอีกข้อหนึ่งบอกว่าเข้า
 ไป เอง จาก มีการ แทรกแซงจาก ต่าง
 ประเทศเข้ามา เป็นกรณีแรกแซงโดย
 ทาง คอสม ซาฟเจ้าชอเวียนถามรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวง ต่างประเทศว่า การ
 กล่าวเช่นนั้น ถูกต้อง หรือ ไม่ เพราะ
 เลขานุการ สหประชาชาติ คือ นาย ทก
 ฮิมมาร์ ไชลด์ ก็เข้าไปสังเกตการณ์
 แล้วก็รายงานคือ สหประชาชาติ ถึงสอง
 ครั้งสองคราวว่าไม่ประเทศไทยยกกำลัง
 หรือความมีการแทรกแซงจากประเทศอื่นใด
 จากภายนอก เป็นความจริงหรือไม่
 พลตรี พระเจ้า วรวงศ์เธอ
 กรมหมื่นนราธิปพงศ์ ประพันธ์
 (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
 ทเคาเพ และ ท่าน สมาชิก ผู้มีเกียรติ
 ซาฟเจ้าเป็นรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ
 ของไทย ไม่ใช่ของสหรั เพราะ
 ฉะนั้น ขอความที่ท่านถามต่าง ๆ เกี่ยว
 กับสหรันั้น ซาฟเจ้าไม่เกี่ยวข้องด้วย
 เวอน เคาท ประเทศไทย เกี่ยวของด้วย

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของ สหประชาชาติ และข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า สมัชชา สหประชาชาติ ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์แล้วใน เรืองน ข้อความ ในแนกัม ๑. ขังกติกาสัญญาสันนิบาตอาหรับว่าจะไม่รุกรานและไม่แทรกสอดในการภายในของกันและกัน ๒. ให้เลขาธิการ ปรึกษา กับ รัฐบาล เลขาธิการ และเซอร์แดนเพื่อให้ความสะดวกในการที่จะลดนทหาร ต่างประเทศ ออก ไปจากประเทศนั้น ๆ ๓. ให้เลขาธิการ ศึกษาหาวิธีช่วยเหลือทาง เศรษฐกิจแก่ประเทศในตะวันออกกลาง และ ๔. ให้เลขาธิการรายงานภายใน ๓๐ วันยกยอน มติอันนี้ ไท่ผ่าน โดยเอกฉันท์คอรวบรวม กลุ่มไซเวียตด้วย นเป็นมติของสหประชาชาติ เพราะ ฉะนั้น เรือง ท โต้เถียงกันต่าง ๆ นานา ที่ท่านถาม ซึ่งเกี่ยวกับสหรัฐอเมริกา ข้าพเจ้าไม่มสทธิ ที่จะตอบท่านแต่เท่าที่เกี่ยวกับ สหประชาชาติ และ ประเทศไทย เป็นสมาชิกอยู่ในสหประชาชาติ ข้าพเจ้าก็เรียนให้ทราบมติแล้ว

นายสุธ ภูวพันธ์ (สุรนทร) :
ข้าพเจ้า รู้สึก เสียใจ ที่ท่าน รัฐมนตรี ว่า

การกระทรวงต่างประเทศได้คือข้าพเจ้า เมื่อนั้นว่าไม่ใช่เป็นรัฐบาลสหรัฐอเมริกา หรือ ไม่ใช่เป็น อเมริกา ในฐานะที่ ประเทศไทย เป็น สมาชิก สหประชาชาติ มีหน้าที่ที่จะปกป้องสันติภาพของโลก ร่วมกับประชาชาติอื่น ใช่หรือไม่ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้น เหตุการณ์ที่จะทำให้เกิดการตึงเครียดขึ้นในโลก ท่านเป็นรัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง ต่าง ประเทศ แห่ง ประเทศไทย ก็จำเป็น จะ ต้อง ศึกษา สถานการณ์ว่าอะไรผิดอะไรถูก อะไรที่เราควรจะต้องทำให้เกิดสันติภาพ สหประชาชาตินี้ ได้ลงมติว่า เคยลงมติมาแล้วว่า ประเทศนั้น ประเทศนี้ รุกราน มีการแข่งขัน มีการลงโทษ ถ้าหากว่าเราไม่พิจารณาถึงความเป็นธรรม ใน ในฐานะที่เราเป็นสมาชิก ของสหประชาชาติ เราเป็นประเทศที่ไม่มีความหมายอะไร นั่นแหละ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าจึงเสียใจเป็นอย่างยิ่ง....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
คุณสุธ นมพระเตือนอยู่แล้วเหมือนกัน เพราะเหตุว่าในการถามเช่นนั้น จริงอยู่ เราได้เคยขอของ สหประชาชาติ เป็นส่วนกลาง แต่ว่าจะถาม ไป ถึง ถึง ซึ่ง

ในการปฏิบัติของเขา อย่างนั้น อย่างนี้ ทำ
ชอบหรือไม่ชอบ อย่างไร ๆ ก็เขาทาง
สหประชาชาติเป็นหลัก เพราะฉะนั้น
ขอให้เรามีความหวังน้อยคุณ มันจะเป็น
การถามเข้าไปถึงกิจการของประเทศอื่น
เขาที่เขาทำ มันออกจะล่วงล้ำเกินไป
ท่าน และเราไม่ทราบว่าเขามีความ
ตั้งใจจะทำอย่างไรด้วย เพราะฉะนั้น
รู้สึกว่าจะมากไปท่าน เพราะฉะนั้น ขอ
ให้เรามีความหวังน้อย สหประชาชาติก็มี
อยู่แล้ว

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) :

ในการปกปิดของสันติภาพนั้น เราก็คง
คำนึงว่าอะไรเป็นธรรมดา อะไรไม่เป็น
ธรรมดา ก่อนที่สงครามมหาประลัยจะเกิด
ขึ้น ถ้าไม่ข้าพเจ้าจึงสนใจในเรื่องนี้
ก็เพราะว่า เหตุการณ์ที่ มัน จะเกิดขึ้นไป
นั้น มันน่ากลัวมาก พินาศ มาสู่ชาว โลก
ทั้งข้าพเจ้าเอง ทั้งประชาชนไทยเอง
ประชาชนชาวโลก มันก็จะต้องพินาศ
หายนะ ท่านประธานที่เคารพ เหตุการณ์
มันจะเกิดขึ้น ทอมเมอร์กาที่จริง โซเวียต
รัสเซียหรือที่ไหน ๆ หรือที่ ไคทวน ใน
เวลานี้ ก็ตาม มัน ย่อม สิ้น ผล กระทบ
กระเทือนถึงไทยเช่นเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เอาละท่าน ท่านไม่ต้องอธิบาย ท่าน
ถามระหว่างไทยกับสหประชาชาติ ไม่
ใช่ถาม ระหว่างไทย กับอเมริกา ขอ
โปรดว่าอย่างนั้น ต้องถามเกี่ยวกับ
สหประชาชาตินั้น ไม่ใช่ถามตรงไป
ทางอเมริกา ไม่ใช่ถามอ้อมไปทางนั้น
เพราะฉะนั้นขอให้ถามหลักฐาน

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) :

ขอหนึ่ง ข้าพเจ้าขอว่า รัฐบาล ศึกษาศึกษา
พฤติการณ์ของสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ
ในการใช้กำลัง เข้าไปในประเทศเลบานอน
และประเทศจอร์แดนหรือไม่ เพียง
ใด ท่านก็คอยสน ๆ ทำตามประเทศ
นั้นร้องขอ การที่ประเทศนั้นร้องขอ
ตามกฎหมาย ระหว่าง ประเทศ หรือ
กฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งเราเป็นสมาชิก
อยู่ด้วย นั้น มีสิทธิหรือไม่เพียงใด น
ข้าพเจ้าถามอย่างนั้น ถามมีสิทธิหรือไม่
เพียงใดในการที่จะเข้าไปตามคำร้องขอ
ไทยอ้างว่าการแทรกแซงจากภายนอก
ทั้ง ๆ ที่เราก็คงเชื่อมั่นว่าสหประชาชาติ
นั้นแหละ เป็น หลักชัย ของสันติภาพ แล้ว
เดชาธิการ สหประชาชาติ ก็บอก อยู่แล้ว
ว่าไม่มีการแทรกแซง แต่ทำไมสหรัฐ

อเมริกาถึงขอร้อง สังกัการไปตั้ง หมน
กว่าคนอย่างนั้นเป็นต้น นเป็นเหตุการณ
ที่เกี่ยวพันกันซึ่งชาวพเจ้าก็อยากจะทำราย
นี้แหละ ท่านประธานที่เคารพงโตพค
อง สหรั อเมริกา และ อิง กฤษ ไม่ ได้
หมายคความว่าเราจะพุดกิจการ ของต่าง
ประเทศ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละท่าน ขอให้ระมิตระวงกัแลวง
ให้ถาม อย่างท่านพต เมอกนนั้นชาวพเจ้า
ไม่ชคชอง ก็เป็น เรื่อง ที่ควร จะ ตาม ได้
แต่ถ้า จะ ตาม บัง ไปกว่านั้น คิดว่า ถ้าไม่
ผ่านสหประชาชาติละก็ ชาวพเจ้าวามันไม่
ถูกคอง

นายสุริ ภูวนันท์ (สุรินทร์) :
ท่านโตสรปรวยยอกคในปัญหาหรือในกระท
ที่ชาวพเจ้าถาม ว่าเวลานโตคกลง โดยชอ
เสนชองกลุ่มชาติอาหรมมี ๕ ประการ
โดยมติเอกฉนท ๘๐ ชาติ สำหรับชก
ชาติหนงนคอสถาวรรัฐ โตมกนนั้น
ไม่ได้ประสม ท่านก็สรปรวยยอกไปเลย
ซึ่งชาวพเจ้ากเห็นวในชช ๓ ซึ่งชาวพเจ้า
ถามนท่านกคชยโตทนทว่า สงครามจะ
ไม่เกิด ชน เพราะ มี การ ตกกลง กัน แลว
คณนเป็นความลสา กระทบของชาวพเจ้า

โตคงมาคงเคอน กวาแลว ชาวพเจ้ากัไม่
สนใจ แต่วามาพคองเหตุการณทมน
เกิด ชนมาแลว รัฐบาลไทย คองเสียเง
ไปเท่าโต ชาวพเจ้าอยากจะทำมรัฐมนตร
ว่าการ กระทบวงกรต่าง ประเทศว่า เรา
คองส่งผู้สังเกตการณเข้าไปในเลชานอน
เป็นจำนวนเท่าโต เสียค่าใช้จ่ายบ
ประมาณของประชาชนไปเท่าโต จาก
พุดการณในการ ทม เหตุการณเกิดชน
คองน ประการที่สอง เราได้ส่งผู้สังเกต
การณไปก่นานแลว โตส่งรายงาน มาขง
ประเทศ ไทย หรือ รัฐบาลไทย อย่าง ไร
ขงเกี่ยวแกการสังเกตการณนชาวพเจ้า
ขอถามเป็นคองท ๒

พลตร พระเจ้าวรวงศเธอ
กรมหมน นราธิปพงศ ประพันธ์
(รัฐมนตรีว่าการ กระทบวงกร ต่าง
ประเทศ) : ชาวพเจ้าคองคชคคำถาม
คองน คอผู้สังเกตการณนชาวพเจ้าโต
กล่าว ในคาคชบแลวว่า ส่งไป ๗ คน ๆ
ส่วนค่า ใช้ จ่าย นั้น สหประชาชาติ ออก
ให้ทั้งหมด ประเทศไทยไม่ต้องออก ส่วน
ที่ท่านถาม ว่าโตส่ง รายงานมา หรือ ไม่
นนั้น ผู้สังเกตการณน เป็นผู้สังเกต
การณของ สหประชาชาติ และรายงานท

ย่นทางสหประชาชาติ แต่ว่าจะมี
 รายงานส่วนควมมายังกระทรวงเจ้าสังกัด
 คคือกระทรวงกลาโหมหรือไม่ข้าพเจ้าไม่
 ทราบ คือถ้ามีก็ไม่ใช้รายงานทาง
 ราชการของสหประชาชาติ เพราะว่า
 รายงานอนันจะคงส่งไปยังสหประชา-
 ชาติท่นวยอโรค ส่วนอีกข้อหนึ่ง ท่าน
 ตามองสัทธาถามประเทศร้องขอ และ
 ต่างประเทศส่งทหารเข้าไปไต่หรือไม่
 ขอนอนทจริงเป็นข้อกฎหมายและตาม
 ข้อบังคับของสภาท่านถามไม่ได้ แต่
 ข้าพเจ้าก็ตอบไต่ความติของสหประชา-
 ชาติที่ไต่ถามไปนั้นข้าพเจ้าก็ไต่เรียนให้
 ทราบข้อความแล้วถ้าจะอนมาอนตามนั้น
 ก็ไม่มีข้ออะไรแต่ สหประชาชาติ
 เข้าไป และส่วนทำทของประเทศนั้น
 ข้าพเจ้าก็อนตอบโดยอะไรทเกี่ยวกับ
 สหประชาชาติ ประเทศไทยเป็นสมาชิก
 อยู่ด้วยประเทศหนึ่ง เราคือมีส่วน
 ในนั้น ยิ่งกว่านั้นเราก็เป็นสมาชิกใน
 กลุ่มเอเชียอาฟริกาด้วย เพราะฉะนั้น
 สแทนของเรา ก็คือเข้าไปประชุมใน
 เมอกลุ่มของเราประชุม ท่นญัตตทเสนอ
 นน พวกอาหรับเขาตกลงกันเอง เรอน
 เป็นเรื่องทเกี่ยวกับชาติอาหรับเขา ท่น

ชาติอาหรับเขา ๑๐ ประเทศ ในกลุ่ม
 เอเชีย และ อาฟริกา นน เขาประชุมกัน
 แล้วเขาก็ร่างญัตตอนนเสนอไป ไทย
 เรากเห็นด้วยประเทศคน ๆ ก็เห็นด้วย
 จึงไต่เป็นมติเอกฉนท

นายสุธี ภูวพันธ์ (สุรินทร์) :

ข้อขคถามท ข้าพเจ้าไต่ถามว่าเราส่งผู้
 ส่งเหตุการณ์ไปรายงานมาให้ทราบ
 เพียงไต่หรือไม่ ในฐานที่ท่านมา
 ตอนแทนรัฐบาลคือในนามของคณะ
 รัฐบาล การทส่งเหตุการณ์ของเรา
 ไปนั้น โดยการร้องขอของสหประชา-
 ชาติ เราส่งไป ท่นเมอมีเหตุผลอะไร
 เกิดขึ้นอย่างนอยทสท เราคือททราบว่า
 ในการส่งเหตุการณ์นปรากฏผลเช่นไร
 รายงานมายังรัฐบาลไทยเพื่อรัฐบาล
 ไทยมีข้ออนจณในการทระบอกให้สแทน
 ของเรา ซงอยู่ในสหประชาชาติไต่ทราบ
 ถึงเหตุการณ์ทเกิดขึ้น เพอจะ ไต่มีปาก
 มเสียง ในการ ช่วยกันของกัน สันตภาพ
 เมอท่านกล่าวเช่นนข้าพเจ้าก็คคิดว่าไม่
 มีทาง ทจะ เป็นไป ไต่ ในการ ทท่านตอบ
 ข้าพเจ้าว่า ไม่ ไต่รับ รายงาน อะไร เลย
 ส่งไปแล้วก็แล้วไป สหประชาชาติเขา
 จะไปไต่ให้ทาคะไรก็ตาม เรองของเขา

ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ใช่ ทางที่ถูกต้องนัก
 ท่านได้กล่าวว่า เป็นการ เสนอ ของกลุ่ม
 ชาติอาหรับมอญ ๕ ประการ แล้วกรมขอ
 ทุนงบทกสิกรรมชาติอาหรับ โดยขงอย่างแรงชัด
 ว่าให้นายตึก ฮัมมวาร์ โซลท์ เลขาธิการ
 สหประชาชาติคน ให้ออกการดำเนินการเท่า
 ที่จำเป็น เพื่อ ให้ กองทหาร อเมริกา และ
 อังกฤษถอนตัวออกไปจากเลบานอนและ
 จอร์แดน โดยรวดเร็วในมอญ ๒
 รัฐบาลไทย ซึ่ง ท่าน รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการต่างประเทศ ท่านก็เคยเป็น
 ประธานสมัชชาในสหประชาชาติ ท่าน
 จะ สนับสนุน ข้อ มติ นี้ ในการที่จะให้
 อเมริกา และ อังกฤษ ไต่ถอนตัว ออก ไป
 จาก เลบานอน และ จอร์แดน ได้โดยเร็ว
 เพียงใดหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการต่างประเทศ ข้าพเจ้าขอ
 ถวายข้อสังเกตอย่างหนึ่งว่า ในการขออเมริกา
 และ อังกฤษ จำเป็น ต้อง ถอน ทหาร จาก
 ประเทศเลบานอน และ จอร์แดน ออกไป
 นั้น เป็นการถอนออกไปโดยที่อังกฤษ
 และอเมริกา ไม่มีอำนาจ โดยชอบธรรม
 ในการ ยกกอง ทหาร เข้าไป ใน ประเทศ
 นั้นใช่หรือไม่

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
 กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์

(รองนายกรัฐมนตรี) : รายงานของ
 คณะผู้แทนผู้สังเกตการณ์ ไทย นั้น
 ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า คงจะส่งมาทาง
 กระทรวงกลาโหมเป็นการส่วนตัว
 เพราะตามทางการนั้นเขาไปเป็นผู้สังเกต
 การณ์ของสหประชาชาติ รายงานทาง
 การเขาก็คงขยับทาง โนน ท่านน่าจะ
 ถวายข้าพเจ้าว่า ถวายรายงานทางแล้ว
 ข้าพเจ้าจะตอบไม่ได้หรือ เพราะว่า
 ข้าพเจ้าก็ตอบ ในนาม ของ รัฐบาล หรือ
 คณะ สำนัก นายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้า
 ตอบขอกว่าตอบไม่ได้เพราะรายงานทมิ
 มากเป็นรายงานลับ เราไปเป็นผู้สังเกต
 การณ์ ของ สหประชาชาติ ทำงาน ก็ ต้อง
 รายงานทาง โนน แต่ว่าเราก็ขอกันเอง
 ไต่เหมือนกันแต่ข้าพเจ้าจะมาเรียนท่าน
 ข้าพเจ้าทำไม่ได้ เพราะว่า เป็นรายงาน
 ลับ ท่านส่วนการถอนทหารท่านขอกว่า
 จะให้ ออก ไป โดยเร็วที่สุด ไต่หรือไม่
 ความมุ่งหมาย ก็ จะ ให้ ออก ไป โดยเร็วที่
 สุด เพราะฉะนั้นจึง ไต่ให้เลขาธิการ
 รายงาน ภายใน วันที่ ๓๐ กันยายน
 ข้าพเจ้าก็ ได้เรียน แล้วว่า ใน เรืองนี้ ไต่
 มอญให้สมัชชาให้เลขาธิการไปเจรจากับ
 รัฐบาลทั้ง ๒ คือ รัฐบาลเลบานอนและ
 รัฐบาลจอร์แดน เราได้ให้รายงานภาย

ในวัน ๓๐ เพราะฉะนั้นความปรารถนา
ก็จะให้ถอนออกไปโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้
ข้อสุดท้ายที่ท่านถามว่า ความเห็น
ของข้าพเจ้าว่าทหารอเมริกาและอังกฤษ
เข้าไป โดยคำสั่งขอ ของรัฐบาลนั้น ๆ
ท่าน ว่า ชอช ธรรม หรือ ไม่ ท่านถาม
ความเห็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ตอบว่า
ตามกฎหมายระหว่างประเทศนั้นทำได้.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ต่อไปกระทู้ ๓๓ กับ ๓๒ ของ นาย กลิ่น
ปลั่งนิต เรื่อง โจรผู้ร้ายชกชมน

นายกลิ่น ปลั่งนิต (คณบดี
ราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ดังต่อไปนี้

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่า ขณะ
นี้ได้เกิดโจรผู้ร้ายชกชมนกระทำการขโมย
โคกระบือของราษฎรอยู่แทบทุกวัน ทำ
ให้ราษฎรเดือดร้อน เพราะส่วนมาก
เจ้าหน้าที่ไม่สามารถที่จะปราบปรามได้

๒. เหตุที่เกิดโจรผู้ร้ายชกชมน
สาเหตุเกิดจากอะไร และท่านจะมี
การและจัดการอย่างไร.

พลโท ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):

กระทรวง มหาดไทย ขอ คอย กระทู้นี้ถาม
ของท่าน สมาชิกผู้แทนราษฎร ดัง ต่อไป
ในเรื่องเหตุการณ์โจรผู้ร้าย โดยเฉพาะ
อย่าง ยิง การ ลัก ฆาตกรรม โฉกย นั้น

กระทรวง มหาดไทย ได้รับ รายงานและ
ทราบในเรื่องนี้ โดยต้องแต่ก่อนแล้ว โดย
เฉพาะ ในข้อที่ท่าน ได้กล่าว ว่า สาเหตุที่
เป็น ดัง นั้น นั้น เนื่อง จาก เจ้าหน้าที่ ไม่

สามารถที่จะกำจัดปราบปรามได้ ในข้อ
นี้ยังไม่เห็นข้อเท็จจริงตรงกับความจริง
ตามที่ท่านได้กล่าวมา กระทรวงมหาด

ไทยขอเรียน ชัดแจ้งว่า สำหรับการ จับกุม
โจรผู้ร้าย โดยเฉพาะ ในคดี ลัก โคกระบือ
นั้น เราได้มีสถิติอยู่ว่า เจ้าหน้าที่ ได้ทำ

การกำจัดปราบปรามโดยเข้มแข็ง และ
ได้ผลโดยทั่วไปแล้ว สถิติ ในการ
จับกุมได้เกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของ

คดีลัก โคกระบือ เพราะฉะนั้นนั้นไม่
เป็นการที่ ว่าเพราะ เจ้าหน้าที่ ไม่มีความ
สามารถ ปราบ ปราม ประการ ได้ มิ ได้

สาเหตุที่ท่านขอทราบว่า การที่ มี โจร
ผู้ร้ายชกชมน โดยเฉพาะ ในเรื่องคดีลัก โค
กระบือเนื่องมาจากอะไร ในเรื่องนั้น

เนื่องจากว่า ในขณะนั้นราษฎร ได้มีวิธีการใน
การ ลัก โค กระบือ ไป เพื่อกำไรการค้า

นายกถิน ปลั่งนิล (อภิล
 ราชธานี) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ได้ตอบกระทู้ถาม
 ข้าพเจ้าบอกว่า เรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุมใน
 ทานทราย และ ได้แจ้ง การ ปรายปรามได้
 ผลเกินกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะ
 อย่างนี้ ท่านถือ ตาม รายงาน ของ
 เจ้าหน้าทที่โตมมาแจ้งกระทรวงทบวงกรม
 นี้ แต่ข้าพเจ้ายังข้องใจและสงสัยตาม
 ทานรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง มหาด-
 ไทย ตอบว่าราชการลโก กระทบของ
 ราษฎรเท่าที่ทราบนั้น โดยมากมักจะหนี
 ไปในทางที่ไกลอนและเมอมการได้ถอน
 กันเช่นนี้ โดยไม่ได้เอาไปฆ่าหรือลักไทย
 เกิดขาด ท่านว่า อย่างนั้น ทำให้ยากแก่
 การปรายปราม เพราะว่าเจ้าทุกชุก
 ผู้ร้าย นั้น มีการ ซอม ซอม และ ประ
 ประนอมกัน ข้าพเจ้าไม่ได้คำห
 ท่าน รัฐ มน ตรี ว่า การ กระทรวง
 มหาดไทย แต่ข้าพเจ้าขอเอาข้อเท็จจริง
 มาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ทราบว่า เท่าที่ท่านตอบอย่างนั้น
 ข้าพเจ้าไม่ถียง ท่านตอบตามรายงาน
 ของเจ้าหน้าที่มา แต่ข้าพเจ้าอยากจะ
 ถาม ท่าน รัฐ มน ตรี ว่า การ กระทรวง

มหาดไทยเพียงจังหวัดเดียวเท่านั้น กอ
 จังหวัดของปลราชธานี มาเจ้าหน้าที่ได้
 รายงานมาเอาเพียง ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๐๐
 กับ พ.ศ. ๒๕๐๑ นมีการลโก กระทบ
 จาก ราษฎร ทราบ แจ้ง ความไว้ นั้น เป็น
 จำนวนเท่าใดและสาเหตุที่มาการลโก
 กระทบนั้นเป็นสาเหตุด้วยการตามมาแจ้ง
 ความนั้นลโกไปเพื่อใดถอนหรือฆ่ากันแน
 เพราะว่าข้อเท็จจริงที่เขียนอยู่ในขณะ
 และมานานแล้วในจังหวัดของปลราชธานี
 เวลาไม่มีพอค่ามาใด กระทบที่เสีย
 อาศญาบัตรนั้นนั้น บอกว่า ตนไม่ไหว
 เพราะเนื้อใด กระทบนั้นเจ้าหน้าที่ไม่ได้
 แต่ในขณะเดียวกันแกมนเนื้อใด กระทบ
 ถอนเข้ามาเจ้าหน้าที่ในเมืองของปลราชธานี
 ทุกวันไม่เว้น เป็น อยู่ เช่น นเสมอ มา
 ข้าพเจ้าได้เคยไปสอบถามข้อเท็จจริงจาก
 ราษฎร แม้แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมี
 อยู่ ราษฎรอำเภอพิบูลมังสาหารทำการ
 ลโก กระทบของราษฎรอำเภอวารินทร
 ไปทำการฆ่าและเจ้าหน้าที่ประชาชนใน
 อำเภอพิบูล ราษฎรในอำเภอวารินทร
 ไปลโก กระทบของราษฎรอำเภอเดช...

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร :
 คุณกถินเขาใจ ๗) เถอะ

นายกถิน ปลั่งนิล (อุบลราชธานี): คือขอเท็จจริงเป็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: หลายคำเถอ เอาสักคำเถอหนึ่งของท่าน

นายกถิน ปลั่งนิล (อุบลราชธานี): เท่าที่กระผมทราบมาเป็นอย่างนี้ แล้วท่านบอกว่า แต่ข้าพเจ้ายังสงสัยว่า เจ้าหน้าทนนคงจะรายงานมา ไม่ตรงกัยขอเท็จจริง แม้แต่คนละฝั่งแม่น้ำ เคยวนกัยคงมีการฆ่ากันอยู่ทกวัน ข้าพเจ้าได้ไปติดต่อกัยเจ้าหน้าที่สถานตำรวจ บอกว่าช่วยปรายปรามให้กัย บอกว่าไม่ร้จะปรายปรามอย่างไร ไม่ได้ฆ่ากลางวนมันฆ่ากันกลางคน เจ้าหน้าที่ตามไม่ทัน เพราะว่าเจ้าหน้าที่นั้น ส้าเหตุเป็นอย่างนี้ ท่านจะจัดการแก้ไขหรือไม่ และจะสอบสวนเอาขอเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่นเพียงไรแค้ไหน เพื่อให้โจรผู้ร้ายในเรือนนี้ไคเบาบางลงไป

ข้อ ๒ ข้อไป เจ้าหน้าทเคยรายงานมาทั้งใหม่ว่า ในวันทมีการออกสลากกินรวบ วันออกสลากกินรวบก่อนจับ วันออกสลากกินรวบนั้นจะต้องมีการ ลักไค กระบือ กัอยู่ คลอดเวลา และหลังจากออกสลากกินรวบแล้ว ไค กระบือ กั หาย กัอยู่ ตามปกติเช่นนี้

เจ้าหน้าที่เคยมรายงานมาหรือไม่ และถ้ารายงานมาหรือไม่รายงานมา ท่านทราบพฤติการณ์อย่างนี้ ท่านจะจัดการอย่างไรในชั้นต่อไป

ข้อต่อไป ประชาชนว่างงานการพนันแพร่หลาย จึงทำให้โจรผู้ร้ายชุกชุม ท่านได้วางแผนและนโยบายในการปรายปรามอย่างไรและได้ผลประการไคบ้าง ข้อต่อไปการพนัน สลากกินรวบ เวลาประชาชนนิยมเล่นกันมากแทบทุกจังหวัด แม้แต่ในใจกลางนครหลวงเป็นเหตุ หนึ่งช่ง ทำให้โจรผู้ร้าย ชุกชุม ท่านได้วางแผน นโยบายในการปรายปรามอย่างไร สิ้นเปลืองเงินงบประมาณในการปรายปรามสลากกินรวบในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ถึง ๒๕๐๑ เพียง ๒ ปีนี้เงินเท่าไค และได้ผลเป็นประการไคบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คุณถิน ๆ ออกไปหน่อยแล้วคุณ

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): กระทรวงมหาดไทยขอตอบข้อซักถามของ ท่าน สมาชิก ผู้มีเกียรติ ดัง ข้อไปนี้ไคเฉพาะอย่างข้งในข้อซักถามข้อที่ ๑ ตามว่าในจังหวัดอุบลราชธานี นน นะ

ในปี ๒๕๐๐ ได้มีสถิติเตรียมมา
หรือเปล่า และได้สอบถามเจ้าหน้าที่มา
หรือเปล่า ก็เป็นการเผชิญผสมได้มีสถิติ
ในปี ๒๕๐๐ มา มีคดีเกิดขึ้น เฉพาะ
คดีสัตว์พาหนะที่จังหวัดอุบลราชธานี
เกิดขึ้น ๒๕๑ ราย ในปี ๑๙๙๘ ราย
ที่ยังสืบสวนคดีตามจับกุมอยู่ในขณะ
๖๓ ราย รวมผลของหาที่จับได้ทั้งสิ้น
๒๗๕ คน ในพุทธศักราช ๒๕๐๑
เนื่องจากว่างไม่สิ้น และเห็นเวลาที่
เจ้าหน้าที่กำลังรวบรวมอยู่ จึงไม่มี
สถิติแน่นอน แต่ถ้อยอย่างไรก็ดี ก็ไม่มี
สถิติ อันหนึ่ง คง แต่ เดือน มกราคม ถึง
พฤษภาคมนี้มีคดีสถิติการขอ ๑๗๐ ราย
ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า คู่
เป็นมากจนเพมพูนจนมากมายก่นเป็นทาง
ทกลงเตรียมการขอยกกันอยู่แล้ว เพราะ
ว่าเพียงจากมกราคมถึงพฤษภาคมเท่านั้น
เขาไปถึง ๑๗๐ รายแล้ว ดังนั้นเป็นคน
นกระดมมักขอเวียนด้วยความสะดวกว่า
เป็นสถิติรายการที่เราได้รวบรวมมาจาก
เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ท่านได้กล่าวไว้ว่าทั้งแต่
รายงาน ฟังแต่เจ้าหน้าที่เขารวบรวมมา
ผมก็ ถ้าไม่ฟัง จากเจ้าหน้าที่ซึ่งจัดไป
รวบรวมสถิติไม่ควรจะฟังใคร แล้วก็ทบท

กมเจ้าหน้าที่สถิติในระยงดีกว่าไม่มี
เลย จะไปเดินท่อม ๆ เอาสถิติเอาเองนั้น
คงทำไม่ได้ ขอให้ท่านสมาชิกได้โปรด
เห็นใจด้วย และขอประการหนึ่งท่านได้
กล่าวว่า การสถิติในวันสลากรันรายน
อนนทเขียนเรื่องทกลงเพลงได้ทราบจาก
ท่านสมาชิกผมเคยคิดว่าสถิติการสถิติโค
นั้น มีกรรมการสถกรันในวันออกสลากร
กรันรวย อนนทเขาใจว่าคงจะเป็นพวก
เสียการเล่นสลากรันรวย แล้วกลลย
สถิติเพราะฉะนั้น อนนทขอรับด้วยความ
ขอบคุณ นะจะโต้แย้งให้เจ้าหน้าที่ท
ทางข้อมกันต่อไป ท่านได้กล่าวซักถาม
พวกฟัง ไปดูเรื่องการปราชัยปรามการ
พนัน การแห้งแล้ง ราษฎรอดอยาก
ไม่มงานทำอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ถึงแม้ว่า
จะเป็นเรื่องทนออกกระตักตาม กระทรวง
มหาดไทยก็รู้สึกย่นคทท่านมีความเอาใจ
ใส่ในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง
การพนันนั้น กระทรวงมหาดไทยไม่ได้
สั่งเสริมเลย แม้แต่การพนันทเป็นไป
ตาม พระราชบัญญัติ ควร อน ญาติได้
กระทรวงมหาดไทยก็ได้จากัดไว้มากมาย
คงท่านสมาชิกคงได้ทราบค้อยแล้ว
โดยเฉพาะในการปราชัยปรามนั้นเราได

มากมาย ปรากฏจากนายอำเภอคดี
ปลัดอำเภอคดี ซึ่งได้ออกขอเท็จจริงว่า
สาเหตุแห่งการลี้ภัยคือกระษัตริย์ มขช
ผูกพันมาถึงตำรวจตระเวนชายแดนบาง
ส่วนซึ่งอยู่เฉย ๆ ไม่ทำอะไร ชาวช
ยนักมพรอม กระสุนกมอยู่เต็มอศร
หันไป หัน มา ก็หา รายใดด้วย วิถีการ
อย่างนั้น ท่านใดเคยรับทราบบ้างหรือไม่
จากนายอำเภอพิบูลมังสาหารคดี นาย
อำเภอเขมราฐคดี อำเภอเมืองกาฬ
และจังหวัดนครพนมคดี มีรายงานมา
บ้างใหม่ และไปจัดการไปแล้วแต่
อย่างไร เพราะว่าปรากฏว่านอกจากจะ
ลี้ภัยคือกระษัตริย์แล้วก็ยังมีท้าวทนต์
หลายท่านหลายท่าน เขามาอาศัยอยู่
ตลอดเวลา.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
น) คุณมนตรีนอกเรื่องคุณ ขอกวีณา
เออะน่า คุณกลิ่น ไหมมีอยู่ในเรื่อง
เออะ มีนออกไปนอกเรื่องจริง ๆ คุณก็
รู้สึกท้อแล้ว เพราะฉะนั้นก็ขอให้
อยู่ในเรื่องเออะ

นายกมล ปลั่งนิต (ชลราช
ธานี) : มีนเกี่ยวกับโจรผู้ร้ายครับ
เพราะว่ามีคนผูกพันไปถึงตำรวจตระเวน
ชายแดนเหล่านั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เออะ มีนออกไปนอกเรื่องท่าน

นายกมล ปลั่งนิต (ชลราช
ธานี) : แล้วประการต่อไปซึ่งมีอยู่
เสมอมาในขณะซึ่งออกไปหาเสียงนั้น
ราษฎรคดี ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น สารวัตร
ได้บอกออกเสมอตลอดมาว่า รัฐบาล
เมื่อไร จะจัดการ แกะไขใน เรื่องโจรใน
เครื่องแบบ คำว่า "โจรในเครื่องแบบ" น
ข้าพเจ้าของใจและสงสัยจึงเรียนถาม
รัฐบาลต่อไปว่า อย่างไรท่านจึงจะเรียก
ว่าโจรในเครื่องแบบ เขาบอกว่าเป็นถ้า
รัฐบาลยังไม่ปลัดปลัดละเลยให้ประชาชน
จำนายเครื่องแบบทหารคดี เครื่องแบบ
ตำรวจคดี มีอยู่อย่างนั้นแล้ว โจรใน
เครื่องแบบก็มีหลายคน โจรในเครื่องแบบ
โดยปกติ ทวีไป แม้แต่เมื่อวันที่ ๒๘
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งข้าพเจ้า
ได้เคยกล่าวในสภานวาทิตายสหายเรือ
อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดชลราชธานี
มีผู้แต่ง ชุด ทหาร แต่ไม่มีเครื่อง หมาย
สรรพาวุธบนเสาคันดา โขน แล้วก็ไปซื้อเอา
ควายนายช้อยไป ๒๐ ตัวเมื่อวันที่ ๒๘
พฤศจิกายน นั้นเป็นอย่างนั้น ราษฎรจึง
เออมีระอา ยางแห่งนั้นไปกัน ๗ คน
๕ คน แล้วขอตำรวจคนมาน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
น) ขยำเลยคุณกลิ่น

นายกมล ปิ่นนิต (อบลราช-
ชาน) : เกยวกับโจรผู้ร้ายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถูกแล้ว ถูก ผมไม่เถียงหรอก แต่
สั้น ๆ คุณ

นายกมล ปิ่นนิต (อบลราช-
ชาน) : ครับ จะเอาสั้น ๆ ครับ ท่าน
ประธานทศเทพ เพื่อกษาเวลาของ
สถาน และ เพื่อให้ กระ ทอน โท ซก ถาม
ต่อไป คือปรากฏอยู่เสมอตลอดเวลา
มาว่าแต่คงเคืองแยะเช่นทหารข้าง เป็น
ตำรวจ แต่จะเป็นตำรวจจริง ตำรวจ
ปลอม นั่นผมไม่สามารถ จะ ทราบ ขอ
เท็จจริงได้ และจะบอก ตำรวจจริง
ทหารจริงก็จะเป็นการประนามทหารและ
ตำรวจไป ผมไม่ทราบ แต่ราษฎรบอกว่า
ผมเคืองแยะสักกานาเงินอะไรเหล่านี้
มากเขาใจว่าเขาหน้าทักให้พกพาอาศัยท
กนั้นกานทำพอสบายอกสบายใจ ก็จ
การ เจ้า ของ บ้าน ด้วย การ ปล้น ทรพ
อย่างนี้ ท่าน ได้มวชิการปราบปราม
ของมันและจะแก้ไขอย่างไรเพื่อให้ราษฎร
ได้ชื่นใจ เพราะเคยวันเดินไปที่ไหน

ราษฎร บอก ว่า สมัย ก่อน นั้น ถ้าม ทหาร
ตำรวจอยู่ใกล้แล้วสบายใจ แต่เคยวัน
ถ้า ทหาร ตำ รวจ อยู่ ใกล้ แล้ว ไม่ ค่อย
สบายใจ หวาทประหวั่นผวาอยู่ตลอดเวลา
จึง ใคร่ขอเรียนถามท่าน รัฐมนตรีจึง
เท่านั้นก่อนครับ

พลโท ประภาส อรุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ความขอซักถามของท่านสมาชิกสมเกียรติ
โดยเฉพาะในเรื่องว่าจะมีวิธีการทำเน
การปราบปรามเป็นพิเศษอย่างไรในเรื่อง
คดีลักโคกระบอน กระทรวงมหาดไทย
มีนโยบายอย่างไรบ้างนั้น ขอเรียนให้
ทราบว่ามียุทธวิธีหนึ่งกระทรวงมหาดไทย
ได้พิจารณาแล้วว่าเป็นระบบเดิมเมื่อสมัย
ก่อน โนนนกันคนผู้ใหญ่บ้านเป็นสม
อ้านาง ในการทสังลูกบ้านให้ทำการจับ
การต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือราชการแม้แต่
การปราบปรามโจรผู้ร้ายได้ แล้ว
ราษฎรในสมัยโน้นก็ได้ความร่วมมือแก่
กันคนผู้ใหญ่บ้าน มีความเคารพ
ยำเกรงไม่กล้าปฏิเสธ เพราะฉะนั้นการ
ปราบปรามคดีลักโคกระบอนจึงทำได้
ทันควัน เพราะว่าการันคนผู้ใหญ่บ้านสนใจ
และรวบรวมลูกบ้านออกไปกระเกณฑ์กันได้

แต่มาในระบอบที่กลั่นกรองตนเองจากว่า
 พวกเขาขาดความร่วมมือซึ่งกันและกัน
 คง ถอดหักว่า ชะไรไม่ใช้กัน เสีย เป็น
 ส่วนมาก วิวกันเอง ไม่ใช่วิวของเรา
 คอกกของเขาไม่ใช่คอกกของเรา ชะไร
 ต่าง ๆ เหล่านี้ จึงทำให้การปรายปราม
 เรืองนี้ไม่ค่อยกระฉับกระเฉงดีเหมือน
 เมื่อก่อนโน้นคงทรมไค้กราบเรียนมาแล้ว
 ในเรื่องน ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้ออก
 คำสั่งแจงไปยังท่านผู้ใหญบ้านขอให้
 ประกาศขัตติยานราษฎรให้ความร่วมมือ
 ซึ่งกันและกันเพื่อป้องกันสัตว์พาหนะอัน
 เป็นปัจจัยสำคัญของการประกอบอาชีพ
 ของราษฎรว่าขอให้ร่วมมือกันปฏิบัติเช่น
 อย่างแต่ก่อน ๆ และเรื่องทรงชักชวน
 ไม่มอวอชยันก็ไค้พยายามสนับสนุนแล้ว
 ในขณะนั้นจะเปิดให้มอวอชยันได้โดย
 ง่ายค้ายกว้างขวางยิ่งกว่าแต่ก่อนน โดย
 ไม่ชักช้าอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ผม
 ก็เชื่อว่าอนัน อาจจะได้ผลดีขึ้นมาบ้างกว่า
 แต่ก่อนโน้น สำหรับท่านปรกษาว่า
 คำรวจตระเวนชายแดนที่อยู่ในชายแดน
 ต่าง ๆ นั้นจะเป็นสาเหตุของการลักวัว
 ชะโมยควาย ในเรื่องนั้นผมก็รู้สึกเสียใจ
 มาก ที่ไค้ทราบข่าว อันไม่ ค ของ ผู้ไค้

ยังคงขบขญชาซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของ
 กระทรวงมหาดไทยเช่นนี้ แต่ถงอย่างไร
 ขอนผมก็ รู้สึกว่า เป็นการไกล คือ ความ
 ยุติธรรมอยู่บ้าง ซึ่งฝ่ายเขาถูกกล่าวหา
 โดยรวม ๆ และเสียกันไปหมดทั้งกรอบ
 ทั้งฝั่งเช่นนี้ หากท่านให้ความร่วมมือ
 หากราษฎรให้ความร่วมมือแล้ว แม้จะไม่
 กล้าไปแจ้งความอันใดก็ตาม ผมว่าเพียง
 แต่ว่าแจ้งมาที่กระทรวงมหาดไทยละผม
 จะทำโดยกวคช้น ถ้าหากว่ามีหลักฐาน
 โดยเฉพาะตัวท่านเอง ผมก็ไค้พยกัน
 เสมอ น้อย่างไรก็เอามาขอกัน เอา
 หลักฐานเถอะ ท่านจะไม่ร่วมมือไป
 คิคตามจับผิดรายด้วย ก็ขอเพียงหลักฐาน
 เท่านั้น ไม่ว่าจะคำรวจชายแดนหรือว่า
 ชายกรงผมเอาทงนั้น ถ้าหากว่าเป็นจริง
 เวลาเป็นการกล่าวโดยทั่วไป เป็นการ
 ประนามทำให้เสียที่อยู่ในเครื่องแบบนั้น
 เสียหาย อันผมใคร่ขอรับรองว่าท่าน
 สมาชิกหากจะกล่าวแล้วละก็ขอไค้หนักถง
 บคคคคคคเขาสุจริตและคียง ควจะว่า
 เป็นเฉพาะรายเฉพาะเรื่องในข้อเท็จจริงก็
 จะเป็นการช่วยเหลือกันรักษาสถานการณ
 ต่าง ๆ ให้เรียบร้อยออกประการหนงด้วย
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกล่าว ว่า สลาก

กันแย้งนั้นเป็นต้นเหตุแห่งสลากกันรวม
 ผนึก รบ ร้อง ว่า มัน มี ส่วน เกยว พินกัน
 โดยสลากกันรวมนั้นใช้ตัวเลขของสลาก
 กันแย้ง นักทฤษฎี รัฐศาสตร์ได้
 พยายามอยู่แล้ว ในการที่จะนำบริษัทเข้า
 เรืองนี้ โดยตัวอย่างเช่นว่าเราคงจำนวน
 จำหน่ายไป เราคงจำนวนจำหน่าย
 ลงไป และผมขอเรียนว่าในขณะที่สลาก
 สลากกันรวมนั้นลดลงแล้ว นเป็นเรื่องที่
 ขอเรียนต่อท่านสมาชิกที่มีข้อซักถามมา
 ตามที่โฆษกถามมาแล้ว

นายกิติน ปลั่งนิต (อภิลราช
 ธานี) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวง
 มหาดไทยว่าข้าพเจ้าได้ประนามตำรวจ
 ตระเวนชายแดนทั้งหมดนั้น ขอประทาน
 โทษ ท่านฟังไม่ถนัด เพราะข้าพเจ้าได้
 กล่าวว่ามีตำรวจตระเวนชายแดนบาง
 ส่วนเท่านั้นที่ข้าพเจ้าได้บรรยายจากท่าน
 นายอำเภอและปลัดอำเภอ คือไม่ได้
 ประนามทั่วไป เพราะข้าพเจ้าคิดว่า
 ตำรวจนั้น ทักษะดีมาก ทักษะดีอยู่บ้างก็
 จึงกล่าวเพียงเท่านั้นและส่วนหลักฐาน
 นั้นข้าพเจ้าจะต่อไปเรียนท่านเป็นส่วนตัว
 ในโอกาสต่อไปว่าเคยถามตำรวจตระเวน
 ชายแดนที่ไหน อำเภออะไรที่บกพร่อง

อยู่ในขณะนั้น ซึ่งข้าพเจ้าจะเอาคายนับ
 ของ ปลัด อำเภอ และ นาย อำเภอ ซึ่งได้
 บอกเล่าแก่ข้าพเจ้ามาแล้วนั้นมาเรียนให้
 ท่านผู้บังคับและจัดการแก้ไขต่อไป มี
 อันหนึ่งซึ่งราษฎรฝากมาให้เรียนกับท่าน
 รัฐมนตรี ว่า การ กระ ทรวง มหาดไทย
 เพราะท่านประธานที่เคารพ เกยวกับ
 เรื่องการโจรผู้ร้าย เพราะว่าถ้าผู้บังคับ
 จัดไม่ดี โจรผู้ร้ายก็เกิดขึ้นได้ ก็จึง
 ขอเรียนท่านประธานที่เคารพด้วย ก็ขอ
 อยากจะให้ท่านกำชับกำชาในเรื่องอาช
 ญาของตำรวจตระเวนชายแดนซึ่งเป็นอยู่
 ในขณะนั้นสักว่าเฟ้อมาก แม้แต่ไปเที่ยว
 ขอโทษ ไปคอยตรวจในกลางคืนก็เอา
 ไปพร้อม กระสุนพร้อม ฉะนั้น จึงขอ
 เรียนตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย ท่านจะจัดการอย่างไรได้
 หรือไม่ ตำรวจตระเวนชายแดนอยู่ที่ไหน
 อาชญาชนมีอยู่เท่าใด ให้อยู่ในร่างและใส่
 กุญแจทั้งหมด เมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น
 ก็จึงได้ขอให้ตำรวจตระเวนชายแดนนั้น
 ติดตัวไป และตำรวจตระเวนชายแดน
 ที่อยู่รักษาการในเขตนั้น ๆ จะอยู่เวร
 อยู่ยามก็ตาม ใหม้มีแต่บน ส่วนกระสุนนั้น
 ทำให้เป็นศัตรูกับไว้ใกล้ ๆ ตำรวจนั้นอยู่

แล้วใส่กัญแจแน่มหนา กัญแจกัไม่ให้
 คำรวจไว้ แต่ถาเกิดเหตุคนเฒ่าชรา
 เวลาใดให้ทบกระจากันนั้น เขากระสัน
 ยืนใส่และเพอปรายปรามโจรผู้ร้ายจะได้
 หรือไม้ เพราะเหตุเอนปรากฏว่า อย่าง
 เมื่อกวนชาน ข้าพเจ้าไปอ้าเถอพิบล
 ค่ายลคองกลาง ไปฟังตขอเท็จจริงเรื่อง
 การทำนาและปรากฏว่าทำไม้ได้ ก่เลย
 เดินเข้าไปในป่า ก่โคยบเสียงบั้น ๔ นก
 สอย ไปสอยมาจากชาวบ้านว่าบั้นอะไร
 เขาบอกตำรวจ ตระเวน ชายแคน ท่านมี
 ลูกบั้นมากมาย ก่ซอมเลน นเอนอยางน
 ขอ เรียน ตาม ท่าน รัฐ มน ตรี ว่า การ
 กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย แล้วอก
 ขอหนงซงเขียนขอสดทาย ขอประทาน
 โทษ ท่านประธานที่เคารพ เขตคักคือ
 ชาวไทยค่านปากเขมคน ไทยถกยิงตาย
 ในเขตลาว ก่เกยวถยเรื่องโจรผู้ร้าย
 เหมือนกัน จึงขอถามในประเด็น
 แถว่า เอน เนอ ทซง อยู่ใน ประเทศ ลาว
 ถก ยิง ตาย มาประมาณ ๒ เดือน เศษ
 แมแต่เจ้าหนาททกรกว่าคนทตาย ๒ คน
 นนเป็นคนทอาเถอพิบลมังฆาหาร แต่
 เป็นเหตุใดจึงทอคทงเขาไว้ และไม่ได้
 มีการคคคต่อแมแต่จะ ไปขอเขาค พออก

จากเขต แคนนง ก่ไม่กล่า ทากัน
 เป็นเพราะเหตุไร จึงขอเรียนให้ท่าน
 รัฐ มน ตรี ว่า การ กระ ทรวง มหาด ไทย
 ทราบ และขอเรียนถามว่าท่านทราบ
 หรือไม้และได้จัดการอย่างไร และถา
 ยังไม้ทราบท่านจะจัดการสังการในเรื่อง
 นี้ไปยงอ้าเถอพิบลมังฆาหารใดหรือไม้
 เพราะราชฎรและญาติผู้คายยังซังใจ
 สงสัยในวธิการปฏิบัติงงานของเจ้าหนาท
 อย่คคคออกมาในชณะนี้.

พลโท ประภาส จารุเสถียร
 (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
 ขอตอบข้อซักถามของ ท่านสมาชิกทงน ก
 วัสกลขอขคณท่านสมาชิกทให้ขอเท็จจริง
 ะไรในสถานหลายอย่าง แต่ถาทากว่า
 ท่าน รยบถกสม เป็น การ ส่วน คัว และ
 ค่านน การ ไป เสียแล้ว ไม้มี มาพท ทน
 กคกโกทำไปแล้วหลายวัน อนนทวงว่า
 คอไปคองจะ ได้รบการคคคชงกนและกน
 เพอช่วยเหลอในการรักษาสถานภาพ
 ของประชาชนค่อไป ในเรื่องระเขยข
 อาวุธตำรวจตระเวนชายแคนนนผมขอ
 เรียนว่ามระเขยขอยแล้ว ตามททาน
 คอต้องการททการว่าอาวุธหลวงนจะ
 เขาออก ไปได้เฉพาะในการปฏิบัติหนาท

ราชการซึ่งมีคำสั่งของผบงคชบัญชาเป็น
 ศักดิ์ฐานเท่านั้น แต่ว่าท่านไต่เห็น
 ยืนยันนมเนาใจว่าเป็นอาวธบนส่วนตัว
 ซึ่งพวก ตำรวจ ส่วน มาก ไต่ ซ้อ ไว เป็น
 ส่วนตัว เพราะ ว่าใน สมัย หนึ่งนั้น
 มีการสนับสนุนให้พลตำรวจ นายสืบ
 ตำรวจ ไต่ขออาวธบนเป็นส่วนตัว ทาง
 ราชการ ไต่จัด ซ้อ มาให้ ด้วย ราคา ถูก
 กอการจะเกร่อไปบ้าง แต่ถงอย่างไรใน
 เรื่อง นมเนย ถิ่นค ทพระรม เลาไป กอถ ซน
 เจ้าหน้าทตำรวจว่า แมแต่บนส่วนตัว
 ก็ห้ามมิให้ทำเนนการตั้งที่ทานช้แรงมา
 สมกกรสักขยบุคคลท่านให้ซคสังเกดและ
 แรง เรื่อง ทะเนน ประ โยชน ทดม เสงยง
 ไม่ไต่ทราษ แต่ในเรองนทานกไต่อาจ
 นายอำเภอหลายคนสมจรสอชนายคำเออ
 เหล่านันทำไม่ยงไม่รายงานมา กลย
 ไปพดกยคณกลน ทำให้ทานสชกถาม
 ผบงคชบัญชาไม่ว ในเรองฆ่าคนตาย
 นน สมก พง ไต่ ทราษ จาก ทานอก เช่น
 เคยวกัน ในเรองนความจริงกันอกเรอง
 เรองของลคโคกระบช ถงชยงไรกก็ตาม
 ในเรอง น เมช ทาน ไต่ แรง มงให้ ทราษ
 เช่นนจะสอชถามและทำเนนการค่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ค่อไปกระทักักย ๓ ของนางอรพิน ถาม

เรื่องราษฎรชออนุญาตคักพันไม้เพื่อปลูก
 ส้วางบ้านเรือน

นางอรพิน ไชยกาล (อดีตราช
 ชาน) : คณชอถงกระทักควนถามรัฐ
 มนคระจการกระทระวงเกษมคระทงค่อไป

๑. รัฐบาลไต่ทราษ หรือไม่วา
 ราษฎรภาคอีสานแทมทุกจังหวัด โดย
 เฉพาะจังหวัดขอนแก่น ไต่รับความ
 เกอชระอนเนนชยงยง เกยวคฤจการ
 ชออน ญาตคักไม้มาปลูกส้วางบ้านเรือน
 และใช้ทาเครองทำมาหากัน เพราะเมอ
 ไปชออน ญาตเจ้าหน้าทจะชอกว่าโควค้ำ
 โยอน ญาตคमत จะหมคจรงหรือไม่ว
 ชยงไร ราษฎรก็ไม่สามารถที่จะทราษ
 ไต่ แต่ปรากฎว่าราษฎรจะคักไม้มาปลูก
 บ้าน ส้วาง บ้าน เรอน และใช้สอช ไม้ไต่
 ยางรายความจำเนนชงคช กคชงลคกลอย
 คักไม้มาโคยไม่วไต่รับชออน ญาต ในทสค
 กคชงถูกจหมกม ถูกปรยและรวบไมเนน
 ยางรายถงกคชชงชายนาเพอนาเงนมา
 เสยค้ำปรย ความย่งยาคูเคอชระอนมอช
 ทว ๆ ไป และเนนมานานแล้ว ชอถามว่า
 ความ เคอช ระอน อนนรัฐ ษาลจะหา ทาง
 แก่ไซให้ราษฎรไต่รับความสระทวคและ
 ไต่รับความรมเนน เพราะรัฐษาลน
 ชยงไร เพียงไร

๒. ในปัญหาข้อ ๑. นรวิบูลย์จะ
ตั้งกรรมการขึ้นพิจารณาข้อเท็จจริงเป็น
จังหวัด ๆ ไปเป็นการด่วนจะดีหรือไม่
เพราะเป็นความเดือดร้อนและลำบากใจ
อย่างยิ่งของประชาชน ขอให้รัฐบาล
ไต่ถามมาสนใจเกี่ยวกับเรื่องปากท้อง
และ เครื่อง ความเย็น อย ของ ราษฎร ให้
จริงจัง โดยเฉพาะในปัญหาเรื่องน้ำไม้น
ต่อไปจะดีหรือไม่.

นายวิบูลย์ ธรรมบุตร (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) :
กระทรวงเกษตร ขอตอบกระทู้ถามของ
ท่านสมาชิกผู้ถามเกี่ยวกับเรื่อง การขอ
อนุญาตไม่โดยยกเว้นค่าภาคหลวงให้แก่
ราษฎรเพื่อใช้สอยสวนควนนี้ ทาง
ราชการ ได้กำหนดระเบียบปฏิบัติขึ้นไว้
โดยคำนึงถึง ความ สะดวก ของ ราษฎร
เป็นอย่างมากที่สกลอยู่แล้ว เช่น ๑. ให้เลิก
กำหนดจำนวนจำกัดประจำแต่เดิมเสีย
ให้อนุญาตไปได้ โดยไม่มีจำนวนจำกัด
ตามสภาพของน้ำในท้องที่ ๒. ยิ่งกว่า
นั้นไม่ส่วนมาก ไม่ ต้อง ตัดราคา ประจำต้น
ก่อน ตัดฟัน เช่น ไม่ แต่ง รัง ตั้ง เป็น ไม
ชน ตัด ตม ราคา ราษฎร นิยม ใช้ กัน ทว่า ไป
เป็น ต้น ๓. ใน การ พิจารณา ของ

เจ้าหน้าที่ได้อำนวยความสะดวกนา ๆ
ประการเช่นผ่อนผันให้ก้านผู้ใหญ่บ้าน
มาติดต่อยื่นคำร้องขอแทนราษฎรได้และ
ให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาให้
เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๖๐ วัน รัฐบาล
นี้ไต่เอาใจใส่ต่อปัญหาเรื่องการกินคอกยุ
ของราษฎรเป็นอย่างยิ่ง จึงได้เคยตั้ง
กรรมการ ขึ้น คณะหนึ่ง ประ กอบ ด้วย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รัฐ
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
และ รัฐ มิน ตรี ช่วย ว่า การ กระทรวง
ศึกษาธิการ เพื่อพิจารณา โยบายและ
ผลการปฏิบัติงานในเรื่องนี้ครั้งหนึ่งแล้ว
ก่อนที่ระไทร์จะกระทู้ถามนี้ แต่เมื่อได้
พิจารณาเรื่องราวโดยละเอียดแล้วก็
ปรากฏว่า ทางราชการได้เอาใจใส่
ช่วยเหลือราษฎรในด้านนี้อย่างจริงจัง
และได้สั่งการให้ผ่อนผันการอนุญาตจน
ถึงขนาดที่อาจจะทำให้เกิดความเสียหาย
แก่ประโยชน์ส่วนรวมชนได้เช่นในกรณี
ที่ได้อนุญาตไม่จำกัดจำนวนเช่นไม่ย่าง
เช่นคน หรือบงคย์ไว้ไม่ใ้ต้องตัดราคา
ประจำต้นไม่ชน ตัด ตม ค่า เช่น ไม่ แต่ง รัง ตั้ง
ก็ปรากฏว่าได้ เกิด เป็น ช่อง ทาง ให้ ผู้

ประกอบ การ ค้ำเช่น เจ้าของ โรง เลื่อย
อาศัยในอนุญาตยกเว้นค่าภาคหลวงของ
ราษฎร ทำการตัดฟันและถอนรากไม้ไป
เพื่อ การ ค้ำ ทำให้ การ คัด ฟัน ไม้ โดย
อาเภอใจ และ หลก เลียง ข่า ระ เงิน ผล
ประโยชน์กันชนเกินอนมาก เพราะ
กระทำกัน ได้ โดยสะดวก

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราช
ธานี) : คุณใคร่จะใคร่รับรองเหมือนกัน
ระเบียบต่าง ๆ ที่ท่านได้ตั้งไว้ แต่ระเบียบ
ที่ตั้งไว้นั้น ขอประทานโทษที่คิดจะคิด
กล่าวว่าไม่ว่าแต่เฉพาะรัฐบาล รัฐบาล
ใด ๆ ที่ผ่านมาแล้วก็เหมือนกันคือตั้งไว้
อย่างสวยงามโดยระเบียบ
ใหม่ ๆ เป็นการตั้งโดยการร้องทูลขอของ
ผู้แทนราษฎร แล้วรัฐบาลก็ตั้งระเบียบ
ไว้เพื่อให้ ความ สะ วก แก่ ราษฎร ด้วย
ประการต่าง ๆ แต่ความจริงนั้นมันกลายเป็น
เป็น ขอประทานโทษว่าตาขี้ขี้ คือ
ข้าราชการบางคนที่ยึดปฏิบัติงานนั้น ไม่ได้
ปฏิบัติตามระเบียบ เหตุที่ไม่ปฏิบัติตาม
ระเบียบนั้น ท่านประธานที่เคารพ
เนื่อง จาก ข้าราชการ นั้น ไม่ใช่ ไป
ถือราษฎรบังหลวง ไม่ใช่ไปคอร์รัปชัน
อะไรโดยเฉพาะข้าราชการจังหวัดขอนแก่น
ในการคอร์รัปชันอย่างนั้นไม่มี แต่ว่า

ข้าราชการเหล่านั้นมีความตั้งใจ
ปรารถนาที่จะหาเงินให้แก่รัฐบาล แต่
การหาเงินให้แก่รัฐบาลนั้นมันทำความ
เดือดร้อนให้แก่ราษฎรผู้ต้องการใช้ไม้
ท่านประธานที่เคารพ คอรัฐบาลต้องการ
เงินค่าภาคหลวงใช้ใหม่ ต้องการเงิน
ค่าภาคหลวงนี้ให้ได้เต็มตามงบประมาณ
ที่ตั้งไว้และถ้าข้าราชการมีใจไม่สั่งค่า
ภาคหลวงหรือไม่ทำงานได้ขึ้นมาเพื่อให้
เต็มตามงบประมาณ ข้าราชการนั้น
ไม่เก็บเงินเก็บเงิน ไม่ได้ความดีความ
ชอบเป็นอย่างนั้น ท่านประธาน แต่ว่า
กฎหมายที่ ตั้ง ไว้ก็ หรือ กฎ ระเบียบ
บางอย่างก็ หรือว่าคำสั่งบางอย่างก็
ให้ความสะดวกจริง ๆ แต่ไม่ได้เป็นไป
ตามนั้น ท่านประธานที่เคารพ ที่จริง
ขอกราบเรียนถามว่าถ้ารัฐบาลจะมีใจ
มีใจกว้างขวาง ท่านต้องการช่วยอำนวยความสะดวก
ให้แก่ราษฎรอะไร ๆ ควรจะได้กำชับ
ให้ข้าราชการปฏิบัติไปตามกฎหมายที่
ไว้ ไม่ควรจะเป็นปากว่าตาขี้ขี้หรือว่า
บิดเบือนอย่างนั้นหรือเปล่า ท่านรัฐมนตรี
หรือรัฐบาลทราบหรือไม่ เช่นเวลา
ราษฎรไปขอตัดไม้เจ้าหน้าที่บอกว่า
โค้วค้ำหมด ราษฎรก็ไม่ทราบ

ท่านอื่นทั้งสอง พอหมดแล้วก็บอก
 ว่าถ้าใครอยากจะทำอะไรจริงจัง ก็ขอให้
 ทำการอย่างมากระยะหนึ่งให้พอไหว แต่ว่า
 อย่างนั้นช้านะ ๔-๕ เดือนค่าส่งจริงจะ
 ตกลงมา นคือวิธีการของเราหน้าท ท่าน
 ราษฎรก็ยังไม่ต้องกังวลใจ แต่แล้วค่อยไปบอก
 ท่านประธาน ถ้าอยากทำอะไรจริงจังเสีย
 พวกค่าภาคหลวงเสียช ท่านประธาน
 ทศเรพ ก็อย่าไม่กรายเรียนรายละเอียด
 รัฐบาลก็ไม่ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

มันยาวเหลือเกินคุณ

นางอรพิน ไชยกาล (อบลราช

ธานี) : คุณกำลังจะถาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

นพวงก่อน กระทั่งถามคือต้องการทราบ
 ข้อเท็จจริงอย่างหนึ่ง นโยบายอย่างหนึ่ง
 เท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะมาอ่อนอ่อนอย่างนั้น
 อย่างนั้น

นางอรพิน ไชยกาล (อบลราช

ธานี) : ไม่ใช่ ท่านประธาน ไม่ใช่
 เรื่องอ่อนอ่อนหรือเรื่องชกนและคะ
 แต่ต้องการที่จะให้ท่านได้ทราบข้อ
 เท็จจริงหน่อย ท่านคงจะได้ไปปฏิบัติถูก
 เรื่องมันเป็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ขอถือ ๆ ขอถือ ๆ

นางอรพิน ไชยกาล (อบลราช

ธานี) : คือ คุณคงจะพยายามขอ วิชา
 การอย่างนี้รัฐบาลทราบไหม วิชาการ
 กฏเกณฑ์ของเจ้าหน้าที่อย่างนั้น เพื่อหา
 ความดีใส่ตนโดยวิธีของเขาความดีความ
 ชอบกับรัฐบาล รัฐบาลจะปฏิบัติอย่างไร
 จึงจะให้เจ้าหน้าที่ให้ความ สะดวก แก่
 ราษฎรจริง ๆ ท่านประธานทศเรพ พอ
 บอกว่าให้ พอราษฎรเสียค่าภาคหลวง
 ใหญ่ทำให้หนัก นเป็นวิธีการยกของ
 ของข้าราชการที่จะนำเงินมาให้แก่
 รัฐบาล เพื่อจะเอาความดี ความชอบ
 รัฐบาลทราบไหม ถ้าทราบแล้ว รัฐบาล
 จะปฏิบัติเพื่อให้ความร่มเย็นเพื่อให้ความ
 สะดวก แก่ราษฎร ใน ปัญหา อย่างไร
 เพียงไร ท่านประธานทศเรพผมเห็นอน
 กันบางจังหวัดบางแห่ง ในฐานะที่คิด
 เป็นผู้แทนราษฎร คือข้าไม่บางแห่งและ
 บาง จังหวัดนั้นได้มีการ คอรรป ชนกับ
 ราษฎร อันนั้นก็ทำให้ราษฎรเดือดร้อนอก
 เหมือนกัน รัฐบาลได้เอาใจใส่เพียงไร
 จะแก้ไขอย่างไร เรื่องมันเป็นเรื่อง
 เกล็ดคร่อนอย่างหนึ่งของราษฎรที่เดือดร้อน

ประธาน แล้วเป็นทนายคนที่เคยว่า
 ราษฎรจะตัดไม้มาปลูกบ้านสร้างเรือนกีด
 ถนนกีดขัง ไม่สำคัญท่านประธาน เคยชวน
 เรือนมันพวงมันเซแล้ว เนื่องจากเสามี
 กัดไป ๖ เดือนก็ยังไม่โต อันนี้รัฐบาล
 ทนายใหม่ ทนายใหม่ว่า มันเป็นความ
 จริงอย่างนั้น มันเคียดกรอนอย่างนั้น
 จริง ๆ และรัฐบาลจะช่วยอย่างไรท่าน
 ประธาน ราษฎรผู้ขาดเงินจะช่วยเหลือ
 จริง ๆ ตามที่ท่านได้ชี้แจงเมื่อครั้งก่อนจะ
 กักขังข้าราชการของท่าน โดยเฉพาะ
 คุณไกรจะให้การช่วยเหลือว่า ค่า
 ขนมน้ำมัน กฎกระทรวงซึ่งออกเมื่อ
 พ.ศ. ๒๔๘๔ ค่าขนมน้ำมัน ค่า
 ภาคหลวงเพิ่มขึ้นเกือบ ๒๐ เท่าที่เคย
 เกือบอยู่แล้วใช้ใหม่ ท่านรัฐมนตรี คือ
 แต่ก่อนหนึ่งบาท ๖๐ สตางค์ถึง ๔ บาท
 เงินค่าภาคหลวงเคยชวนโดยกฎกระทรวง
 ฝอยขึ้น เกือบเป็น ๑๖ บาทใช้ใหม่ แล้ว
 ท่านจะแก้กฎหมายฝอยขึ้น แล้วท่าน
 จะแก้กฎกระทรวงอันนี้ใหม่ และจะ
 แก้เมื่อใด เพราะมันเป็นความเคียดกรอน
 อย่างยิ่งของราษฎร ขอชักตรงทหนึ่ง
 แต่เพียงเท่านี้

นายวิบูลย์ ธรรมบุตร (รัฐ
 มন্ত্রীว่าการกระทรวงเกษตร) : ท่าน

ประธาน ที่เคารพ และ ท่าน สมาชิก
 มเกษตร ที่เคารพ ท่านสมาชิกมเกษตร
 ชักถามว่า ระเบียบข้อบัญญัติราชการ
 เรื่องการผ่อนผันให้ราษฎร อนุญาตให้
 ราษฎรตัดฟันไม้โดยความสะดวก ตามที่
 กระทรวงเกษตรได้ชานไปเมื่อครั้งนั้น
 จะเป็นแต่เพียงระเบียบการ เป็นแต่เพียง
 ตัวหนังสืออยู่ในกระดาษ ส่วนการปฏิบัติ
 โดยแท้จริงนั้นหาได้เป็นผลตามที่ท่าน
 ไม่ เรื่องนี้กระทรวงเกษตรเองก็ความ
 ห่วงใย จึงได้ ออก คำแถลง การณ์ ของ
 กระทรวงเกษตร เรื่องการอนุญาตให้
 ประชาชนตัดฟันไม้เพื่อนำไปปลูกสร้าง
 บ้าน เรือน กัง ฝอยขอ ประธาน ชานให้
 ประชมนับร้อยรายไว้ด้วย ตามที่รัฐบาล
 มิน โยบายส่งเสริมให้ประชาชนได้รวม
 อนุญาตตัดฟันไม้เพื่อนำไปปลูกสร้าง
 บ้านเรือนอยู่ของตนเองเป็นหลักฐานโดย
 ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงนั้น ยังไม่
 สมฤทธิผลเป็นที่พอใจและมีการร้องเรียน
 ว่าไม่ได้รับความสะดวกต่าง ๆ ในการ
 ขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่อยู่เสมอเป็นคิน
 มา เป็นคินว่าร้องการจากจำนวนไม่
 ตัดฟันและระแวงไม่อนุญาตไม่อย่างคินค
 และระเบียบการเกี่ยวกับ การ อนุญาตไม่
 โดยยกเว้นค่าภาคหลวงนั้นเพื่อสนับสนุน

ที่จะหามาซื้ออ่าน ได้หาความรูไว้ก่อน
 ทราบแล้ว ท่านประ ธานต์ คุณน ขอกราบ
 เรยณถามเคยวณ คุณน ไม่ไคไปค
 ระเขยบขอขมกขะไรของท้าน คุณน
 คาหนดเคยน ในเรองวธการปฏิบตงาน
 ของเจาหนา ทซง เยนคน ละเรอง คนละ
 ความ ท้านประธาณ เคยวณค่าสึงของ
 ภาระทรวงเกษศรวกค หรือกฎภาระทรวง
 ของภาระทรวงเกษศรวกค คทกคอย่าง
 แลวพรอมทจะให้ความสละทวคแก่ราษฎร
 แต้ว่าเจาหนาท ไม่ไคปฏิบตคความน
 ท้านรัฐมนตรทรายทวค เมอทราบแลว
 ท้านรัฐมนตรจะแก้ ไขให้ความสละทวค
 แก่ราษฎรแค่ไทนเพียงไค นคศาคตาม
 ของคุณ ท้านรัฐมนตรยงไม่ไคขแจง
 คอยให้คณทกราย ส่วนทคณทกรายเรยณ
 ตามเรองกฎภาระทรวงน ท้านรัฐมนตร
 จำไม่ไค ท้านบอกว่าจะรัยไปพิจารณา
 เรอง น อยาก จะให้ รัฐบาล ขน ยันใน ท
 ประชมนอนมเกยรตนให้เบนการทแนนอน
 ซง เมอ กอนนน ค่าภาค หลวง มน เพียง
 ๑ บาท ๖๐ สตางคคิง ๔ บาทเทานน
 ท้านประธาณ . แต่เคยวณเมน ๑๖ บาท
 คนยากคนจนเงิน ๑๖ บาทมากจรง ๆ
 เพราะ ว่าแก้ไม่เมงนในบ้าน คนยาก

คนจนทง หลายนน มแต่ทคน ส้าหรับทำ
 ข้าวรขประธาณ ส่วนอาหารทรบประธาณ
 กคคไปหาปลาในเวลาฝนมันตก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ไม่ต้องหรือท ใคร ๆ ก็รู้ว่ามีคนยากจน
 เอาแต่ขบ ๆ เกิดคณ มนบคยวคเหลือเกิน
 จรง ๆ ใคร ๆ ก็รู้กันทงน

นางอรพิน ไชยกาล (อัยยราช

ธาน) : รัฐบาลทกคองจะลคมีไปกม แต่ก
 อยากจะกรายเรยณหนอย แต่ถายว
 ไป คณนก็จะให้ส้นหนอย มนไม่
 จรง ๆ ท้านประธาณ เพราะคณนอยาก
 จะให้ท้านแก้ ไข ท้านรัยใหม่ว่าจะแก้ ไข
 ความ จรงท้าน ควจะ คอย ค้า ตามของ
 คณ ท้านก็ควจะหาหลักฐานต่าง ๆ
 มาให้พรอม ไม่ควจะมาคอยในท
 ประชมน วายงไม่รู ถายงไม่รู ควจะ
 รัยไป พิจารณาอย่าง ไรก็ ควจะ ว่าให้
 ชคเจน ท้านประธาณทเคารพ ท้านคอบ
 ไม่ตรงประเทน คณจงจาเบนคองชก
 ให้ยคยว โดยเฉพาะท้านประธาณท
 เคารพ การขอขอนุญาตตามกฎหมาย
 ของ ภาระ ทรวง เกษศร คิงว่า นน มีความ
 มุงหมายทจะช่วยราษฎรจรง ๆ คคการ
 ขอขอนุญาตยกเวนค่าภาคหลวงให้เวลา

แต่ว่าคำสั่งของกระทรวงเกษตร
 กรมป่าไม้ให้ยื่นคำร้อง ในเดือน
 ตุลาคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เพียง ๓
 เดือนเท่านั้น ท่านประธาน อธิบดีราษฎร
 ไม่เห็น เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียน
 ว่า ๗ พฤษภาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตรจะกรุณาแก้ไขในเรื่องเวลาการ
 ยื่นคำร้องตามคำสั่งให้ยื่นไปตาม
 กฎหมายจะใดหรือไม่ ส่วนคำสั่งนั้นเช่น
 การร้องหนังสือ เพราะฉะนั้นอยากขอให้
 รัฐมนตรีได้กรุณาให้มัน เป็นไป ตาม
 กฎหมายที่ว่าไว้จะใดหรือไม่ ท่าน
 รัฐมนตรี โดยเฉพาะขอชอชอกราบเรียน
 ให้ ๗ พฤษภาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตรได้ทราบด้วยว่า ย่างงวนกิต ย่า
 กุมครองกิต หรือป่าโครงการกิต โดย
 มากรัฐบาลมักจะไป วัตถุประสงค์ของป่า
 นั้นซึ่งราษฎรเขาทำสวนทำไร่ทำนาเลี้ยง
 วัวปลูกผักกอกพิน แล้วเรื่องนั้นขอเท็จจริง
 มอญทิว ๆ ไปที่เคียวท่านประธาน คุณ
 อยากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการตั้งกรมการ
 ไป จิต สรรค เรือง นโหมโดยให้ ผ้แทน
 ราษฎรร่วมด้วยเพื่อจะไปชี้แนวเขตของ
 ย่างงวนททำไร่ราษฎรเคอครอน ในข้อ
 นี้รัฐบาลจะ กรุณาได้ อย่างไรเพียงไร

ท่านขอต่อไป ท่านประธานทเคารพ
 เรืองนมนเป็นเรื่องสำคัญซึ่งใครรับความ
 ร้องทุกข์ตลอดไปทีเดียว ก็ไม่ชงอยู่
 ในที่คนกรวมสิทธิ์การทรัฐบาลได้ออก
 คำสั่ง หรือ กฎเกณฑ์ไว้ว่า ต้อง ไป ขอ
 อนุญาตนั้น คุณไม่เข้าใจความประสงค์
 รัฐบาลมีความประสงค์อย่างไรจึงต้องให้
 ไปขออนุญาตในการทเขาจะคิดไม่ชงอยู่
 ในที่คนกรวมสิทธิ์ของเขา ท่านประธาน
 ถ้าเผื่อ ท่าน จะ แก้ไข คำสั่ง อน น หรือ
 กฎเกณฑ์อน นเสียให้ เพียงแค่ ผ้ท เช่น
 เจ้าของกรวมสิทธิ์ในคน ไม่นน ไปแจ้ง ให้
 เจ้า ทนาท ทราบคือ เป็นเพียง แค่ไปแจ้ง
 กำนัน หรือ ไปแจ้ง ผ้ใหญ่บ้าน แค่เพียง
 เท่านั้นจะใดหรือไม่ ไม่ต้องขออนุญาต
 เพราะว่าทำความเคอครอนให้แก่ราษฎร
 ไม่ใช่ช้อย ขอกราบเรียนตามเป็นตรง
 ท ๒ แค่เพียงเท่านั้น

นายวิบูลย์ ธรรมบุตร (รัฐ)

มนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) :
 กระทรวงเกษตร ขอ คอชชอชกถามถึง
 คือไปนี้ เทาทท่านสมาชิกผู้มเกยวติ
 ไคชกถาม ว่า วิช ปฎิบติ ราช การ ของ
 ข้าราชการป่าไม้ในการอนุญาตไม่ใช่ช้อย
 ส่วน คิว ให้ แก่ ราษฎร เช่น การ ล่า ซ่า

เป็นเหตุให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน
 ทางกระทรวงเกษตราธิการ ขอเท็จจริง
 ในเรื่องนยางหรือเปล้า เวียงนครสมภ
 ขอบุรุษานกรายเรียนว่า ความเดือดร้อน
 อย่างที่ท่านสมาชิกสมุหเกษตราธิการ
 ก่อจะมออย่าง แต่กไม่มีผลหนังสือ
 นยางหรือเปล้าหรือหลักฐาน อย่างหนึ่ง
 อย่างไม่มาแสดงให้ทางกระทรวงเกษตรา
 ธิการทราบเลย เพราะฉะนั้นจึงไม่ทราบ
 ว่าเหตุที่เดือดร้อนนั้นตกปลายใดอันใด
 ใดมากน้อยเพียงใด ถ้าหากว่าท่าน
 สมาชิกสมุหเกษตราธิการ จะให้ความร่วมมือ
 กับทางกระทรวงเกษตราธิการ ก็ขอพระ
 ราชกรุณาเป็นอย่างยิ่ง ขอซักถามของท่าน
 สมาชิกสมุหเกษตราธิการขอไปนั้น ทว่าเกี่ยว
 กับอัตราค่าภาคหลวง อะไร เป็นอะไรนั้น
 ในประเด็นที่ท่านสมาชิกสมุหเกษตราธิการ ตั้ง
 กระทู้ถามขึ้นมาอันเกี่ยวกันว่า การขอ
 อนุญาตตัดฟันสักลาไม่ โดยยกเว้นค่า
 ภาคหลวงคือว่าไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง
 เพราะฉะนั้นอัตราค่าภาคหลวงทว่า แต่
 ก่อนนี้ เมตร สกยาตักละ ๑ บาท ๖๐
 สตางค์ เวลานี้ขึ้นเป็น ๑๖ บาท อะไร
 เป็นอะไรนั้น ก็ไม่กระทบบักระเดื่องแก่
 ราษฎรผู้ขอรับอนุญาต ตัดฟันไม่เพื่อใช้
 สอยส่วนตัว เพราะรัฐบาลมีค่าใช้จ่าย

ค่าภาคหลวงน้อยแล้ว รัฐบาลคงเก็บ
 เงินค่าภาคหลวง แต่เฉพาะจากราษฎรผู้
 ขอรับอนุญาต ตัดฟันไม่เพื่อ การค้าเท่านั้น
 ประเด็นขอคือไปที่ท่านสมาชิกสมุหเกษตรา
 ธิการถามเกี่ยวแก่ กำหนดเวลาการขอ
 อนุญาตตัดฟันไม่นั้น กระผมขยับประเด็น
 ไม่ได้ทีเดียวว่า ท่านสมาชิกสมุห
 เกษตราธิการหมายความว่า ถ้าหากว่า
 จะหมายความว่า กำหนดเวลาที่จะขอรับ
 อนุญาตตัดฟันไม่นั้น ตามกฎหมายว่าไว้
 ว่า ๓ เดือน แล้วก็ทางกรมกำหนด
 เป็น ๒ เดือนท่านเอง ก็ทางกระทรวง
 เกษตราธิการขอรับไปว่า จะขยายเวลาให้
 เต็มตามกฎหมายกำหนดไว้ ส่วนเรื่อง
 การสงวนป่าไม้กต เรื่องที่ดินกรรมสิทธิ
 กต เหล่านี้มันเป็นเรื่องที่ตามท่าน
 สมาชิกสมุหเกษตราธิการ ได้ตั้งกระทู้ถามไว้ใน
 ชั้นต้น เพราะฉะนั้นกระผมขอประธา
 นอภัยไม่คอบ

นางอรพิน ไชยกาล (ขอ
 ราชทาน) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบ
 เมื่อก่อนว่า ได้มีคำสั่งไปให้ข้าราชการ
 ทา อันนั้นคนใดได้ทราบ ก็คนใด
 กรายเรียนท่านแล้วว่า คุณขอแสดง
 ความสนใจมยนี้ด้วยว่ารัฐบาลมีเจตนา
 แต่ท่านเจ้าหน้าที่ คุณกรายเรียนแล้วว่า

คุกเข่าของ หรือมีฉนวนกันน้ำเป็นรัฐบาล
 ปรากฏว่าตาชบิย เพราะฉนวนกันน้ำของ
 กราบเรียนถามคือไปว่า ทำอย่างไรท่าน
 จะกำจัดขี้ขำราชการของท่าน ไม่ให้
 คอขบราษฎรว่าไม่มีไควค่า เช่นจังหวัด
 อยลอย่างนั้น เช่นโดยเฉพาจังหวัดอยล
 ไม่มีไควค่าใช้ใหม่ท่านรัฐมนตรี ไม่ให้
 ำกักไควค่า แต่ข้าราชการเหล่านั้น
 เขาได้ คอบ ราษฎร ของ คณิน ว่า ไควค่า
 หมดแล้ว ซึ่งความจริงไม่มีไควค่า น
 อยางนั้นเป็นคณ เป็นเรื่องของข้าราชการ
 แล้วโดยเฉพา การ คัด ไม่น ไม่ใช่เป็น
 หน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ใช้ใหม่
 ท่านประธาน แต่ข้าราชการของท่าน
 ยอกว่าถ้าจะต้องการ ไควค่าหมดแล้ว ถ้า
 จะต้องการต้องขอ อนุญาตผู้ ว่า ราชการ
 จังหวัด นเรื่องนั้นเป็นอย่างนั้น มันเป็น
 เรื่องปฏิบัติ ท่านประธาน ท่านเสร็จแล้ว
 กัยกของคชไปชก อย่างที่ไคกราบเรียน
 แล้วว่าถ้าจำเป็นจริง ๆ ก็ขอให้เสียค่า
 ภาคหลวงไปช ซึ่งความจริงการคคไม่
 ไปทำเครื่องใช้สอยกค ไปทำยานเรือน
 กค มันไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง แต่
 ว่าข้าราชการเหล่านั้นพยายามยกเขของท
 จะเอาเงินมาเขาหลวง ไม่ใช่เขาเขา
 กระเป่า ท่านประธาน แล้วทนพอไค

เงินมารัฐบาลก็ให้ความคความชอมโดย
 ชนเงนเทอนให้ นทาความคศตรอน
 ให้แก่ราษฎร เพราะฉนวนกันน้ำของ
 เรียบ ให้ ท่าน รัฐ มน ตรี ให้ รัฐบาล ได้
 กรุณาจัดการช่วยเหลือจริง ๆ ให้ไค
 ความสะดวกจริง ๆ ให้เป็น ไปตาม
 กฎหมายจริง ๆ ให้ความร่มเย็นแก่
 ราษฎรจริง ๆ อย่างปรากฏตาชบิย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 มินยาวจริง ๆ คุณอรพิน ถ้าหากว่าคุณ
 ไม่ชกคชไป ผมจะให้รัฐมนตรีคอบลระ
 ทตามมาแล้วมินยคยามหลอเกน

**นางอรพิน ไชยกาล (อปล
 ราชธานี) :** มินยังไม่หมดประเด็นท่าน
 ประธาน ทนชชคชไปชกราบเรียนถาม
 ว่า โดยสรุปท่านประธานเพื่อไม่ให้เสีย
 เวลา สรุปแล้ว ทนโดยสรุปแล้วท่าน
 จะแก้ไขกฎหมายและแก้ไขกฎกระทรวง
 เพื่อให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม
 แก่ราษฎร และส่งข้าราชการของท่าน
 ให้ปฏิบัติให้ความเป็นธรรม และความ
 สะดวกแก่ราษฎรจริง ๆ จะไคหรือไม่

**นายวิบูลย์ ธรรมบุตร (รัฐ
 มนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) :** กระ-
 รวงเกษตรขอคอบ ชชชคคถามของท่าน
 สมาสคคสมเกยวคคคชไปช เทาททวน

สมาชิกผู้ใดก็ตามที่กล่าวว่า ข้าราชการยก
 เยื้อง ไม่พยายามสอบสวนพิจารณา
 ออกใบอนุญาตให้แก่ราษฎรที่มาขอ
 อนุญาตตัดฟันซีกลากไม้ โดยเร็วที่สุด
 เท่าที่จะเร็วได้ เพราะเหตุว่ายกเยื้อง
 แทนที่จะออกอนุญาตโดยยกเว้นค่าภาค
 หลวง ก็ให้รับอนุญาตโดยเสียค่าภาค
 หลวงอะไรต่าง ๆ นานา เหล่านี้ ขอน
 กระทบแก่ใ้การรายงานแล้วในตอนต้นว่า
 กระทรวงเกษตราธิการมีความห่วงใยใน
 เรื่องนี้อยู่เป็นอันมาก ถึงกับได้เขียน
 หนังสือไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ให้
 พิจารณาช่วยเหลือโดยเร็ว หากขาราชการ
 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามให้เสร็จสิ้นไปภายใน
 กำหนดเวลาตามที่ได้กำหนดไว้ ก็จะต้อง
 ว่าเป็นการบกพร่องต่อหน้าที่ ซึ่งแสดง
 ว่ากระทรวงเกษตราธิการก็เช่นห่วงใยในข้อนี้
 และเร่งรัดในเรื่องนี้อยู่แล้ว ออกประกาศ
 หนังสือใ้ใคร จะขอประทานกรวยเวียนว่า
 ตามพระราชบัญญัติบริหารราชการ ส่วน
 ท้องถิ่นหรือส่วนภูมิภาคในขณะนี้

ข้าราชการป่าไม้เป็นคณะกรรมการจังหวัด
 ร่วมอยู่ในความรับผิดชอบดูแล และ
 ควบคุมของคณะกรรมการจังหวัดทั้งสิ้น
 ไม่ได้เป็นข้าราชการส่วนกลาง ข้อซัก
 ถามของท่านสมาชิกข้อสุดท้ายที่เกี่ยว
 กับว่าทางกระทรวงเกษตราธิการไปแก้ไข
 กฎหมายกฎกระทรวง ระเบียบข้อบังคับ
 อะไรต่าง ๆ นานานี้จะได้หรือไม่ อันนี้
 ก็เป็นอันว่า กระทรวงเกษตราธิการจะไป
 พิจารณา สิ่งใดที่มันขาดตกบกพร่อง
 จะแก้ไขให้ดีขึ้น กระทรวงเกษตราธิการ
 ได้พิจารณาดำเนินการต่อไป ถ้าสิ่งใด
 มันเป็นที่เรียบร้อยโดยผลัดสัมบูรณ์อยู่แล้ว
 ก็เป็นอันว่าขอให้เย็นไปตามเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 หม่อมกระเชียบวาระกระทันแล้ว ต่อไป
 พิจารณาในหมายเลข ๔ เรื่องที่ค้าง
 การพิจารณา มาจากการประชุมครั้งที่
 ๑๑/๒๕๐๑ คือร่างพระราชบัญญัติ
 ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ม
 บัตรมาก พ.ศ. ๒๔๙๙ คณะรัฐมนตรี
 เป็นผู้เสนอ เชิญได้

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้สมัครมาก พ.ศ. ๒๔๕๕

พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้สมัครมาก พ.ศ. ๒๔๕๕

เหตุผล

เนื่องจากการดำเนินงานสงเคราะห์ผู้สมัครมากตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องใช้
เงินเป็นจำนวนมาก ผู้รับการสงเคราะห์ก็ได้รับเงินไปบรรเทาภาระแต่เพียงราย
ละเล็กละน้อย ไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้รับการสงเคราะห์เพียงพอ สมควรระงับเงิน
สงเคราะห์เหล่านี้ ไปใช้จ่ายเพื่อการสาธารณประโยชน์ส่วนรวม อันจำเป็นอย่างอน
ฉะฉาน จึงเห็นสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้เสีย.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้สมัครมาก พ.ศ. ๒๔๕๕

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ยกเลิก พระราชบัญญัติ สงเคราะห์ผู้สมัครมาก พ.ศ.

๒๔๕๕

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัติคนเรือกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติ
สังเคราะห์ผสมบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๙๙ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติแก้ไขบังคับตั้งแต่นั้นตกจากวันประกาศ ในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสังเคราะห์ผสมบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๔ เงินสังเคราะห์ซึ่งยังมีตกจ่ายให้แก่ชนคาวชอตามมาตรา ๕ และ

มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสังเคราะห์ผสมบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๙๙ ก่อนวัน
ที่พระราชบัญญัติแก้ไขบังคับ ให้ฉบับกรมประชาสงเคราะห์หรือสหไทรยมอบหมาย
มีอำนาจจ่ายไต่ภายในวงเงินงบประมาณที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณ
ประจำปี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัติคน

พลโท ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
กระทรวงมหาดไทยขอเสนอ ร่างพระ
ราชบัญญัติ ยกเลิกพระราชบัญญัติ
สังเคราะห์ผสมบุตรมาก พุทธศักราช
๒๔๙๙ โดยหลักการที่จะยกเลิกพระ
ราชบัญญัติสังเคราะห์ผสมบุตรมาก ฉบับ
ที่ฉบับ เหตุผลของทำการยกเลิก
พระราชบัญญัติสังเคราะห์ผสมบุตรมาก
เนื่องจาก การดำเนินงาน สังเคราะห์ ผสม

บุตรมากตามพระราชบัญญัติต้องใช้เงิน
เป็นจำนวนมาก ผู้รับการสังเคราะห์ก็
ได้รับเงินไปบรรเทาภาระ แต่เพียงราย
ละเล็กน้อย ไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้รับ
การสังเคราะห์เพียงพอ สมควรจะนำ
เงินสังเคราะห์เหล่านั้นไปใช้จ่ายเพื่อการ
สาธารณประโยชน์ส่วนรวม อันจำเป็น
อย่างอื่น ฉะนั้น จึงเห็นสมควรยกเลิก
พระราชบัญญัติดังกล่าวนี้เสีย โดย
เฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยใคร่ที่

จรรยาเรียนเหตุผล ประกอบกับการท
 เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับชนมมานน
 กเนื่องจากเหตุว่า ในรัฐบาลก่อนนั้น
 คือในรัฐบาลสมัย จอมพล ป. พิบูล
 สงคราม ได้ดำเนินการวิธีการโดยมี
 พระราชบัญญัติ สงเคราะห์ ฝั มขคร มาก
 ขนและ ได้ใช้จ่ายเงินน ไปยังฝั มขคร มาก
 ไปแล้วตามพระราชบัญญัติ แต่ต่อมา
 รัฐบาลในขณะนี้ ได้พิจารณาเห็นว่า เป็น
 การสิ้นเปลือง และได้ผล ไม่คุ้มค่าแก่
 ปริมาณเงินที่ต้องจ่ายไป จึงได้
 ดำเนินการยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับเสีย
 ได้ดำเนินการร่าง พระราช บัญญัติ อัย ก
 บังเอิญมามีการ เปลี่ยนแปลง รัฐบาล ขน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับน จึงตกค้างตก
 ทอกลงมาจนถึงขณะนี้ รัฐบาล ในปัจจุบัน
 ได้หยิบยกเอาเรื่องนขึ้นพิจารณาแล้วก็มี
 ความเห็นสอดคล้องของกษัตริย์ พระ ราช
 บัญญัติเกมนนว่า สมควรที่จะดำเนินการ
 ต่อไปให้เห็นผลตามน เพราะเหตุว่า
 นอกจากเป็นการสิ้นเปลือง และได้ผล ไม่
 คุ้มค่าแล้วก็ตาม รัฐบาลยังมีเหตุผล
 ในการที่จะดำเนินการช่วยเหลือ เป็นไป
 ในลักษณะอื่น ไม่เป็นการชนค แยกเงิน
 อย่างทววน เพราะการแจกเงินเพียง
 ๑๒๐ บาทน สมาชิกข้างท่านใดเคย

กล่าวในกระทู้มาแล้วว่า รัฐบาลใช้คำว่า
 เพียง ๑๒๐ บาท แต่ราษฎรที่ยากจนน
 มากมายเหลือเกิน ๑๒๐ บาท จะกิน
 ได้ตลอดปีตลอดเดือน ช่วยเหลืออะไร
 ต่ออะไรได้มากหลายอย่าง แต่ด้วย
 ความจริงเท่าที่เรารู้ สอดคล้อง และ สอด
 สอนอยู่แล้ว ปรากฏว่าเงิน ๑๒๐ บาท
 นน หาได้ใช้ไปในทางที่ระ ทานบำรุง
 หรือยกฐานะให้ครอบครัว หรือ การ
 ดำเนินอาชีพของราษฎรนั้นได้เป็นไปโดย
 สะดวก และอื่นหน้าผาดังพอสมควร
 แก่สภาพประการใดไม่ เพราะเงิน
 จำนวนนในภาวะเช่นนน หาได้เป็นทุน
 เพียงพอแก่ราษฎร ที่จะ ดำเนิน การ ด้วย
 ตัวเองไม่ รัฐบาลนจึงมีความเห็นว่า
 เราควรระดมเงิน ที่จกจ่ายให้แก่
 ประชาชนคนละ ๑๒๐ บาทน มาเป็น
 กอบเป็นก้าแล้วดำเนินการให้เงินล้านเป็น
 สิ้น โดยยกตัวอย่างให้ฐานะ ที่เราได้มี
 ความมั่งหมายที่จะ ดำเนิน การ อยู่ แล้ว
 คือในด้านการศึกษา สมาชิกก้ออาจจะได้
 กล่าววว่า ถึงขประมาณการศึกษาเขากมี
 อยู่แล้ว ประชาชนคนทั่วไปก็ได้รับการ
 สันย สนน จาก งบประมาณ น อยู่ แล้ว
 ทว่าไม่ลงจะมาบอกว่าฝั มขคร มากน จะไป
 เกยของกบงขการศึกษาอีก ในชน

ผมขอเรียนตัวอย่างบางประการ เป็นต้น
 ว่าการศึกษาเฉพาะครอบครัวเป็นครอบครัว-
 ครัวที่มีบุตรมากนั้น จะได้รับสิทธิพิเศษ
 กว่าครอบครัวปกติธรรมดา ทั้งนี้หาใช่
 ว่าเราจะไปส่งเสริม หรือสนับสนุนการมี
 บุตรมากแต่ประการเดียวหาใช่ รัฐบาล
 ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นไร แก่ผู้ที่มี
 บุตรมากและอยู่ในฐานะที่ยากจน ว่าไม่
 สามารถที่จะให้การศึกษาแก่เด็กได้
 เพราะฉะนั้นตัวอย่างเช่นว่ารัฐบาลได้
 กำหนดให้ผู้มีบุตรมากนั้นเสียค่าเล่าเรียน
 เพียงสองคน ต่อจากสองคนไปแล้วไม่
 ต้องเสีย โดยเพราะเหตุเช่นนี้เป็นต้น
 และเช่นในด้านการสาธารณสุข เราที่จะ
 ได้รวบรวมเอาจำนวนเงินก่อนนั้น ไปเพิ่ม
 เต็มทางด้านการสาธารณสุขและเป็นการ
 ใหญ่เฉพาะผู้มีบุตรมาก ดังตัวอย่างที่
 เราได้วางหลักเกณฑ์ แต่อย่างไรไม่เป็นที่
 เสรีจวบร้อยจะเสนอเพียงตัวอย่างง่าย ๆ
 ว่าสำหรับครอบครัวที่มีบุตรมากนั้น อาจ
 จะได้รับบัตรประจำครอบครัวในการที่จะ
 ได้รับการเยียวยา โดยไม่ต้องเสียเงิน
 เสียทองต่าง ๆ เป็นต้น และนอกจากนั้น
 อาจจะได้รับบริการตรวจตราเป็นพิเศษ จาก
 นายแพทย์ ซึ่งรัฐบาลจะกำหนดและ
 จัดขึ้นในโอกาสต่อไป นี้ในเพียงด้าน

การศึกษาและสาธารณสุขเท่าที่เราคิดจะ
 ทำเนนการนั้นเป็นดังนี้ โดยเฉพาะใน
 ด้านอื่นอีกเช่นในด้านการยกอาชีพราษฎร
 อันเป็นเรื่องตรงกันกับความมุ่งหมาย
 ของ พระราชบัญญัติ ที่เราได้ยกเลิกไป
 พระราชบัญญัติที่ยกเลิกไปนั้นให้เงินไป
 เพื่อจะให้ราษฎรนั้นได้เอาไปใช้เอาไปกิน
 และยกฐานะของตัวเอง แต่ว่าตาม
 เราทำให้มันเราไม่จ่ายเป็นเงิน แต่เรา
 จะจ่ายเป็นการช่วยเหลือเช่นจัดสรรที่ดิน
 ให้แก่ครอบครัวที่มีบุตรมาก ส่งเสริม
 แจกพันธุ์เมล็ดพืช ส่งเสริมแนะนำใน
 การทำมาหากินหรือให้ยกยอตน ในการที่
 จะดำเนินการทำอาชีพต่อไป (ทั้งนี้เห็นตน
 สังต่าง ๆ เหล่านี้แหละเห็นว่ามีประโยชน์
 และยั่งยืนและจะเป็นลาเป็นสันมากกว่า
 จะจ่ายเงิน ๑๒๐ บาท รัฐบาลจึงมี
 ความตกลงใจ ได้เสนอร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้สู่สภา เพื่อได้พิจารณา
 หวังว่าท่านสมาชิกคงจะได้เห็นด้วย กับ
 การที่ช่วยเหลือ ซึ่งเราได้เปลี่ยนแปลง
 วิธีการไปนี้ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติ
 เก่าเสีย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
 (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังตามที่ท่าน
 รัฐบาลได้เสนอ ก็จะให้ยกเลิกการ ส่ง-

เคราะห์สมบุตรมากเสียทั้งหมดนั้นตาม
ความรู้สึกนึกคิดของข้าพเจ้า ภัยความ
จริงใจที่จะขอประทานถวายเรียนให้ท่าน
ประธานทราบดี ข้าพเจ้าเห็นผลที่จะ
ถวายเรียนต่อสภาว่า ไม่เป็นการสมควร
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย กับที่ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ใต้อภัยปราย
มาถึงที่จะขมขื่นเล็กน้อย ความจริงมา
กราบเรียนให้ท่านทราบดี เพื่อจะได้นำไป
แก้ไขเสียใหม่ เพื่อความผาสุกของ
อาณาประชาราษฎร์ ประเด็นข้อแรก
ท่านบอกว่าการรัฐบาลต้องเสียเงินมาก ผิด
ใต้อภัยเงิน ราษฎรใต้อภัยเงินไปนั้นเป็น
รายละเอียดรายละน้อย สันนึกเห็นความ
จริงว่าการกระทรวงทำงานทุกอย่าง รัฐบาล
เป็นแม่บทใหญ่กระจายออกไป ต้อง
เสียเงินมากอาจจะมีหนึ่ง ๕๐-๕๐ ล้าน
บาท แต่ประชาชนใต้อภัยคนละ ๑๒๐
บาท อย่างที่ท่านใต้อภัยเรียนมาแล้ว
เพราะคนที่มีบุตรมากนั้นมันมากด้วยกัน
ตามเปอร์เซ็นต์ ก็เปรียบเหมือนว่าเวลา
พระเจ้าอยู่หัวไปแจกผ้าผืน ๕๐๐ ผืน
เวลาราษฎรนำทวม นชช เทช จริง ถ้า
จะแจกให้ทั่วราษฎรแล้ว ๕๐๐ ผืน
คนหมื่นหนึ่งท่านทวมมาคิด ก็คงจะได้
คนละห้าหมื่นท่านเขาไปห่มไม่ได้ความ
เสมอภาคความยุติธรรมไม่มากต้องแจก

ไปทุกคนก็เดือดร้อนมากที่สุด อนุ
เหมือนกันเงิน ๕๐-๕๐ ล้านบาทถ้า
จะให้คนหนึ่งทั้งพันบาท รัฐบาลจะเอา
เงินที่ไหน นักเป็นผลกษัตริย์มา
กล่าวอ้างว่ารัฐบาลเสียเงินมาก ราษฎร
ใต้อภัยขอยกย่องแล้วไม่ขึ้น เพราะเหตุ
ว่ารัฐบาลที่จ่ายเงินไปอย่างคนมากมาย
กายกอง ที่ไม่ใต้อภัยถึงมือ ประชาชนก็มี
อีกมาก ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวในที่นี้
เพราะประเด็นอันหนึ่งไม่สำคัญนัก ข้อ
๒. ที่ควรบอกว่าเขาเงินนั้น ไปบำรุง
สาธารณประโยชน์อย่างอื่น การบำรุง
สาธารณประโยชน์อย่างอื่นนั้น เราถือว่า
รัฐบาลเป็นพ่อเป็นแม่มีงบประมาณ ราย
จ่ายเกี่ยวกับภาชอาณาจักรมาเท่าไร จะต้อง
จัดสรรปันส่วนให้ความทุกข์สุขแก่ราษฎร
เป็นรายกระทรวงไปอยู่แล้ว อนุเป็น
หน้าที่ของแต่ละกระทรวง ไม่มีเหตุผล
อันใต้อภัยฟังขึ้นว่าจะมากตังเงินเพียงเล็กน้อย
๕๐-๕๐ ล้านบาทนั้นไปกระทบ
กระเทือนกับสมบุตรมากคือเป็นคนที่ยาก
จน ถ้าหากว่าคนที่มีบุตรมากเขาเป็นคน
ที่ร่ำรวย ขอเท็จจริงมันมออยู่แล้วเขาไม่
เคยไปขออ เขาก็ไม่เคยยื่นคำขอเอา
สิทธิพิเศษเลยเพียงปีละ ๑๒๐ บาทแต่
ความจริงที่ประจักษ์อยู่ตามมาทกวน
นั้นประชาชนแซ่ของสรวเสริญรัฐบาล

เรือน ๓๐๐ คัดบ้านประมาณ
 ๘๐ หลังคาเรือน ถ้าไม่จริงเขาอย่าง
 ไกรนกกโต ถ้าไม่จริงความจริง ชาวเจ้า
 ยนต์ลาออกจากแผ่นดินราชฎาทันที เพราะ
 ว่าชาวเจ้าคดโกงคดโกงราชฎาเป็นความ
 จริง เพราะว่าเขามานา ๒๐ ไร่ ทำ
 ไทขาว ๓-๔ เกวียน มันไม่จริง
 จริง ๆ แต่ว่าคืนฟ้าช่วยเขา ผูกขึงเอ๋ย
 ปลาเอ๋ย อะไร ๆ เหล่านี้เขาเก็บกัน
 ไท ถ้าเขามีสกตงแค่ ๔ คนขึ้นไปไท
 ธิความช่วยเหลืเขาสาธิต อันนเทาข
 ษาเป็นนงนคณของราชฎา มอนเตยว
 ถานันในกฎหมายของประเทศไทย ท
 ไทช่วยคุ้มครองลาหิวของอาณาประชา
 ราชฎาทมความยากจน และให้จ่ายไป
 คนละ ๑๒๐ บาท ถ้าจะแก่อนแล้ว
 ททานไทพตคตมา ก็คล้าย ๆ เป็นเรื่อง
 อนาคตทขงไม่ดงวาระจครษย เลกอน
 นแล้วจะชวยใหม่ทคน จะชวยใหม่ทคร
 ปรจาทว ไทชนรตถูกอะไร ๆ อนนเขา
 มอญแล้ว อนนชาวเจ้ากเห็นทวข แม
 ด้ในกระทรวงทขวงกรมทนง ๆ กขง
 จคสรสรสศทการขงไม่ทวถกนเลย น
 ชาวเจ้าไม่ขยากจะพคอนน เป็นเรื่อง
 ใหญ่ จะจคขยงไรมนกไม่ทวถก ถา
 สทจะทขยขนไทเขา มนขงเป็นลม ๆ

แล้ง ๆ ขยี้ ขยี้มาขยันทอนสททเขา
 เคยไทรขย้อยเลย เขาจะว่าเราจะไม่มฝ
 มอ แล้วชาวเจ้ากขคแล้ว รัฐบาลทาค
 ชาวเจ้ากสนขสนนทาน ไม่กชาวเจ้าก
 เพอกอ ไม่ไคคเพอทำลาข เราจะ
 พลอยขนขไป ขกไปหาราชฎาใหม่ ๆ
 เรอขนภษคกรมนเพงเล็กไป แล้วมา
 อกกขอกว เออขนขยากจนจะมาขอข
 ไม่ให้แล้วจะทำอย่างไรกัน เวลานั้น
 พวกชาวเจ้าทรัฐบาลสมขจอมพล ป. พ
 ขลสงครวมไม่จ่าย ๔๐ กวาล้านขาท
 เราแห่งขกนในพรวคเลขทเคยว คณ
 เสวครเป็นรัฐมนตรขอยทวข ทอขขขข
 ทนททเคยว ไม่ใช้ว่าจะเลกอนน
 ชาวเจ้าเห็นว่าเป็นเงินส่วนน้อย รัฐบาล
 ของมฝ ไม่ลาขมอประหยคคททอนอย่าง
 อนไคมากมาขครข ประหยคคคททอน
 อย่างอนไคมากมาข ขทนงขประมาณ
 สขวราชการขมตง ๕๐ ลานขาท น
 ชาวเจ้าไม่ขยาก จะพคเคยว จะว่ากรร-
 แทนกรรแแทน ทางกรรทววงกลาใหม่
 ทง ๑,๐๐๐ ลานขาท อะไรน ๔๐
 กวาล้านขาทไทคาศคาสายขมายมาฝ
 ขยากจนอย่างน เราทำไม่ไคหรือ อย่าง
 นมนกไรฝมอ เรากจะพลอยถูกทวไป
 ทวข ชาวเจ้ากขยากจะให้ทานขรทว

งานไปนาน ๆ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ เพราะท่านได้ทำรัฐประหารมาเสียตายมาแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะคุกท่าน ท่านทาดข้าพเจ้าก็จะสนยสนน เพราะฉนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย มีเหตุผลยิ่งไปกว่านั้น ทว่าถ้าหากให้ไปเพียง ๑๒๐ บาทแล้ว เห็นมันเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่เห็นช่นเป็นอัน จะไปทำนบารุงจะไปเจอรฐาภิบาลไม่ได้ แม่แต่เราเองเห็นผลหลักใหญ่เป็นต้นแทนราษฎรเงินเดือนคง ๕,๐๐๐ บาทกว่าหรือจะเป็นรัฐมนตรีก็ตามเงินเดือนคง ๑๐,๐๐๐ ถึงไม่พอเงิน ต้องทำบริษทในนบารุงบริษทในนบารุง บริษทในนบารุง บริษทในนบารุง ๑๐๐ แห่งเป็นประธานทในนบารุงบ้าง มันต้องเก็บเล็กผสมน้อย ปลูกมะเขือข่าง ปลูกพริกข่าง ไม่ใช่ขวามาเอาข้าวอย่างเคยว หรือว่าเอาเงิน ๑๒๐ บาทนออย่างเคยว ถ้าจะพุดกันแล้วเหตุผลมันมากมายจริง ไม่อยากจะทำกล่าว อนันเทากยเป็นว่านบารุงหรือราย หยขยนให้เขาแล้ว ข้าพเจ้าขอกล่าว ด้วยความจริงใจที่เข้าไปว่า ในต่างประเทศที่เขาไม่เกิดกวดกุดคนเน เขาไม่กลัวพระกันที่แน่นอน ยกตัวอย่างง่าย ๆ ฝากท่าน เพราะท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มหาดไทย เวลานข้าราชการเทศกรรณงานไม่เคิน บ่นว่าเงินผิด ไม่พอใช้ นเป็นจริงใหม่ ถ้ามีคนทวประเทศ เพราะอะไร เรียงมาเล็กคนมันนยงตายใหญ่ ไข่มุมที่จะแกยงไม่แกกลยไปสกไปตตมันอก มันยงทวนเขาทุกท ผลที่สุดจะลาจากททเศตายกันไปหมด ราชการข้าพเจ้ายกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าเวลานสมมทว่า ๕๐๐ บาทคนหนึ่ง คนน ๕๐๐ บาท ถ้าไม่มลูกไม่มเมียพอใช้ ถ้ามีเมียคนหนึ่ง ๕๐๐ บาทไม่พอใช้ เกิดมลูกอีกคนหนึ่งมันทวไป ถ้ามีลูก ๓ คนยงไม่พอใช้กันใหญ่ สมมทว่าเสมียน เขาช่นตรมเงินเดือน ๑,๐๐๐ หรือ ๘๐๐ บาท คนนเป็นคนหนึ่งมีพงสำเร็จการศึกษามา พนหนึ่งพอใช้ตรมเหลืออาจจะออมทรวพยโตมค่อนละ ๑๐๐ - ๒๐๐ บาทด้วย ถ้าไปแต่งงานเขาสมมทว่าเมียไม่ได้ทำมาหากิน ไม่ได้ช่วยกันห้ามทวสามตายไม่พอ นข้าพเจ้าก็กล่าวถึงข้าราชการมา ถ้ามีลูกอีกคนหนึ่ง ๒ คน ๓ คน ๖-๗-๘ คนชาย ๖ ขว ๘ ขวทงนตายเลย โอนนต้องนั่งกางเกงตดประเพราะว่าพวงนมันช่วยกันคน แต่เนาเห็นใจนช่วยประเทศชาติ

ถ้าเสียบายฮากรมาหลังลายถึงหัว เขา
 เป็นผลึกเขาเสียบมากกว่า เกิดสงคราม
 เขาต้องตายมากกว่าอะไรทุกอย่างเขา
 ตายมากกว่า แต่ว่าในระยะเริ่มแรก
 รัฐบาลไม่ได้เหลียวแลตามส่วน และ
 ไม่ได้ช่วยเหลือตามส่วนสัมพันธ์ของเขา
 ในต่างประเทศคนไหนใครใครก็ตาม ถ้า
 แต่งงานแล้วเพิ่มให้ออกกเปอร์เซ็นต์ ๕
 เปอร์เซนต์ มลทินคนหนึ่งยังไม่สำเร็จ
 การศึกษาให้เท่าไรกระทรวงขอยาง นมหนัก
 ไปโต นเท่าที่เราให้สังเคราะห์ผสมบุตร
 มากถึง ไม่ตกพอ แต่ยังไม่ตกเท่าที่
 ใตเท่าทำให้ไปก่อน ถ้าท่านกระทรวง
 การประกันสังคมให้ความมลทินคนหนึ่ง
 เท่าไร ๒ คนเท่าไร มันเป็นการขอม
 ทรัพย์ อย่าง นั้นแล้ว เสถียรภาพของ
 รัฐบาลจะดีขึ้น อาณาประชาราษฎร์
 จะได้รับความผาสุก เวลานเขาเป็นทพ
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเลิกไปอนัน
 ชาวเขาเห็นว่ารัฐบาลไม่ทำอะไรแต่เสีย
 เขาจะสู้แข่งเขาจะสู้ เพราะเวลาน
 เงินฝืดราษฎรยากจนแล้วคนทมิฬมาก
 เคยโตอยู่แล้วไม่โตขึ้น กว่าจะไปคิด
 ปรังแต่ง อย่าง หนักจะทยอยน ให้อย่าง
 ท่านว่าชาวเขาเห็นว่าไม่ไปไม่ได้ของ
 ไม่เห็นสถานการณ์ของ รัฐบาลเวลาน

เงินฝืดเต็มที่ นชาวเขาจากวัยเรียนด้วย
 ความจริงใจ ถ้าท่านเห็นว่าชาวเขาหวัง
 คัดต่อท่านแล้ว ถขอให้ ท่านได้ พิจารณา
 ให้ถ่องแท้ เพื่อความผาสุกของอาณา
 ประชากรราษฎรด้วยเถิด

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมา
 ชกประเภท ๒) : ความที่ทางรัฐบาล
 ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระ
 ราชบัญญัติสังเคราะห์ผสมบุตรมาก เขา
 สักสถาน และชาวเขาได้พึ่งคำอธิบาย
 ของท่านสมาชิกผสมเกสรดี ความจริง
 ชาวเขาได้เคยเคยติดตามและเห็นด้วย
 คล้าย ๆ จะเห็นด้วยเหมือนกัน แต่ว่า
 เมื่อเราได้พิจารณาข้อเท็จจริงหลายสิ่ง
 หลายอย่างซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระท
 รวงมหาดไทยได้ชี้แจงไปข้างเล็กน้อย
 แล้วประกอบกับชาวเขามีเหตุผลอยู่หลาย
 ประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง
 ความทุกข์ยากของประชาชนนั้น ชาวเขา
 คิดว่าสมาชิกสถานกตของคคเห็นเรื่องน
 เป็นเรื่องสำคัญเหมือนกัน แต่เมื่อเรามา
 พิจารณาถึงความจำเป็นหรือความสำคัญ
 ของ)ซึ่งเห็นว่าเป็นความสำคัญของประเทศ
 ชาติ เราขอมถว่าความจำเป็นของประเทศ
 ชาติที่มีความสำคัญอย่าง หนักนั้น
 อาจจะต้องเห็นอสังขอนใด เหตุผลที่ชาวเขา

จะใคร่เสนอต่อสภานักมตงต่อไปน ใน
 ประการแรกคือร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้เป็นบททรวกนแล้ววา ใคร่ตราขึ้นใน
 สมัยรัฐสภาถ่อน ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่
 ออกนามละท่านทั้งหลายคงจะทราบตชง
 อาจจะมีการเจตนาท เพื่อจะช่วยเหลือ
 ฝมยตรมาก แต่อย่างไรก็ตามมเสียง
 วพากษวการณมคนเข้าใจไปนทานองท
 วนในสมัยนั้นกเป็น ท่านอง ทวาคือจะมี
 ะไรมีความหวังใน เรื่อง การหา เสียง
 เลือกตงอะไรท่านองนั้น แต่ว่าข้าพเจ้า
 ก้อาจจะไม่คล้อยตาม แต่ว่าเป็นข้อสัง
 เกตข้อคคเคเอา ไว้และ นอกจากนั้นในร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าที่ปรากฏรัฐสภา
 คองมีการะ ใน เรื่อง การตงงบประมาณ
 เป็นอย่งมาก เท่าที่ทงไว้แล้วกไม่เพียง
 พอซึ่งข้าพเจ้ากจากตัวเลขไม่ได้วาจะเป็น
 ๖๐ ล้านหรือ ๕๐ ล้านอะไรแต่เท่าที่
 ทรวกน เท่าที่ญกตมาแล้วงบประมาณไม่
 เพียงพอแล้วก ใคร่จ่ายไปให้ฝมยตร
 มากไม่ทวตงซึ่งกรสีกวาไม่เป็นธรรมแก่
 สังคม โดยเฉพาอย่างย่งงบประมาณ
 ซึ่งผ่านสภาไปแล้วน ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้า
 เราใคร่ตรวจสอยตัวเลขแล้วงบประมาณท
 ติงไว้นอยมากทำให้ไม่สามารถจะค้ำเนน
 งานตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ นเป็น

เรื่องสำคัญ และนอกจากนี้ประชาชนฝ
 มยตรมากกเพิ่มเติมชนอก ถ้าเรายงไม่
 ยกเลิกในย ๒๕๐๒ หรือ ๒๕๐๓ น
 ข้าพเจ้าคคประมาณหยาย ๆ ว่า จะตง
 ตงงบประมาณไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยกว่าล้าน
 บาท อาจจะได้ ๑๖๐—๑๘๐ ล้าน
 บาท ยงเป็นภาระผูกพันเป็นอย่งมาก
 เมื่อเราทวตมาพิจารณาถึงความเป็นอยู่
 ในทางการเงิน การเศรษฐกิจของ
 ประเทศปัจจุบัน เราอยู่ในภาวะที่ลำบาก
 ย่ง และจะต้องใช้จ่ายงบประมาณของ
 ประเทศไปนทางทงาเป็นทสค สังคคท
 พอจะคคทอนได้ ก้าเป็นระตงคค
 นเป็นเรื่องสำคัญ และนอกจากนี้และการ
 ทเราจะออกกฎหมาย จรงอยในเจตนา
 เต็มที่เราจะออกกฎหมายเพื่อจะช่วยเหลือ
 ฝมยตรมากนนั้น กรสีกวาในส่วนตัว
 ข้าพเจ้ากเห็นว่าเป็นการช่วยเหลือบุคคล
 ักลมหนงหรือส่วนหนง หมายความว่า
 ไม่ได้ช่วยทงประเทศชาติหรือว่าช่วยทง
 ส่วนรวม และไม่ได้ทวตงควย ถึง
 แมวาจะออกกฎหมายหรือว่างงบประมาณ
 ช่วยเหลือไปว่า เท่าที่เป็นอยู่เท่าที่ญกต
 มาแล้ว เวลานั้นกยังรู้สึกวามีการยค
 ร้องขอมายัง ไม่ได้จ่ายเงิน เงินยงคค
 ค้างอยู่เป็นจำนวนมากมาย ซึ่งข้าพเจ้า

เราไม่รู้ว่าจะหาเงินที่ไหน
 ไปจ่าย เมื่อออกกฎหมายไป เราไม่
 สามารถที่จะปฏิบัติตามกฎหมายได้ จน
 วนเราให้มกฎหมายฉบบนอย ชาพเจ้า
 รู้สึกว่าไม่เป็นประโยชน์คนใดเลย และ
 นอกจากนั้นตามท่านผู้มีเกียรติ ได้พบว่า
 งบประมาณในเรื่องกระทรวงศึกษาธิการ
 สำนารณश्यकติ เราคงไวแล้ว
 จะเอาเงินจำนวนนี้ไปทำไม ในเรื่อง
 ชาพเจ้าเห็นว่างบประมาณที่เราตั้งนั้น
 น้อยมาก ไม่เพียงพอ รัฐบาลจึงเห็น
 เหมือนกันว่าประชาชนซึ่งยากจนควร
 ใ้ได้รับ แต่ว่าความจำเป็นของประเทศ
 ชาติในเรื่องงบประมาณ คือว่าเราไม่
 สามารถที่จะจัดสรรงบประมาณนี้ได้ เป็น
 เรื่องที่สำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นทาง
 รัฐบาลก็อยากจะยกเลิกพระราชบัญญัติ
 ฉบบน แล้วจะได้นำเงินไปใช้ในทาง
 ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติส่วนรวม
 ในทางด้านสาธารณประโยชน์ เป็นต้น
 ว่าในด้านการศึกษาและในด้านสาธา
 ารณสุข ในด้านที่จะสร้างยอนาและถนน
 หนทางอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งชาพเจ้า
 เชื่อว่าจะใ้ประโยชน์มากยงชน ข้อ
 สำคัญที่สุดซึ่งชาพเจ้าเสนอคือสถานที่
 ผลจาเป็นที่จะต้องยกเลิกกฎหมายความ

เราไม่สามารถที่จะดำเนินงานตาม
 กฎหมาย หรือ ตามพระราชบัญญัติได้
 เราไม่สามารถจะดำเนินงาน เราสอ
 ขยเท็จจริง ได้ตามตัวเลขตามงบประมาณ
 และตามตัวเลขมากได้จริง เราก็ไม่
 สามารถจะจ่ายเงินไปได้ นับเป็นเรื่องที่
 สำคัญที่สุด และนอกจากงบประมาณ
 ของประเทศชาติอยู่ในภาวะที่จากนี้ เรา
 ไม่สามารถจะตั้งงบประมาณไว้ได้ หรือ
 สามารถจะเป็นผูกพันได้ในเฉพาะปีพ.ศ.
 ๒๕๐๒ ข้างหนาน ในปัจจุบันนี้ไม่
 สามารถจะมงบประมาณที่จะใช้จ่ายใน
 เรื่องนี้ เพราะฉะนั้นชาพเจ้ามีความเห็น
 ว่าคามรัฐบาลเสนอยกเลิกร่างพระราช
 บัญญัติฉบบนนั้น ชาพเจ้าเห็นด้วย
 หวังว่าท่านผู้มีเกียรติจะช่วยกันสนับสนุน

(เนื่อง จาก ประ ธาน สภาผู้แทน
 ราษฎรมาจตุระ ชนวิวัฒนสุขวิทยา
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑
 จึงดำเนินการประชุมแทน)

นายเทยม ไชยนิรันทน (ตาท)
 กอรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 นมาจะยกเลิกการช่วยเหลือผู้มบุตรมาก
 ตามตรัฐบาลก่อนนได้เคยเสนอกฎหมาย
 นไว้เมื่อรัฐบาลก่อนได้เสนอกฎหมายช่วย
 เหลือผู้มบุตรมากมาน ประชาชนกรสิ

ไม่ได้ยื่นกฎหมายเข้ามาเสียแต่ตนบี มา
 ยืนเอากลางบี ทำให้เขาเสียหลายหลง
 ยืนคำร้องไป นแหลระรัฐบาลไม่ได้ทำมา
 ทำก่อนนเขาเรียกว่าปลอยปลระละเลขขอ
 เสียหลายของรัฐบาลทสกกคือว่ารัฐบาล
 เป็นผู้รักษากฎหมาย รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตาม
 พระราชบัญญัติแล้วไม่ปฏิบัติตาม
 กฎหมาย นเป็นผู้รักษากฎหมายแล้ว
 ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎหมายมีไว้
 ว่าจะให้ช่วยเหลือแก่สมมุติกรรมแล้ว
 ก็ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไม่ได้ตั้งขประมาณไว้
 เมื่อไม่ตั้งขประมาณไว้จะไม่
 มีเงินให้เขาแล้วไม่ประกาศออกไป
 เสียแต่ตนบี ทำให้เขาเสียเวลาขายนคำ
 ร้อง นเป็นการเสียหายแก่เขาอย่าง
 หนัก แล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะ
 ว่าปลอยปลระละเลขมานเป็นอย่างนั้น ท
 นเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วเราจะทำอย่างไร
 ในเมื่อเราจะมาแก้ไขมาช่วยเหลือเขา
 จงอย่าใช้การช่วยเหลือสมมุติกรรมมาก
 เป็นการช่วยเหลือชาติตนเองน่ะแหละ ไม่ใช่
 ว่าเป็นการไม่ช่วยชาติ ชาติคืออะไร
 ก็คือประชาชนนเองแหละ ไม่มีตัวคน
 เลย คำว่า "ชาติ" นอกจากว่าประ-

ชาชนในกลุ่มรวมกันเราเรียกว่า ชาติ
 เพราะฉะนั้นพวกสมมุติกรรมก็คือชาติ
 ไทยนเองเหมือนกันแหละ เราช่วย
 เหลือเขา ก็เท่ากับช่วยเหลือชาติเหมือน
 กัน แต่ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการช่วย
 เหลือชาตินเองอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
 การช่วยเหลือนเราควรที่จะช่วยสมมุติ
 กรรม นเราควรมาพิจารณาว่าเราควร
 จะช่วยเหลือไหมละ จงอย่า คนทมิ
 ฐานะก็เราไม่จำเป็นต้องช่วยเหลือ แต่
 คนทมิฐานะยากจนราย ได้เขาอย่าว่า
 แต่ ๓๐๐ เลขต่อเดือน แม่แต่เดือน
 ละ ๑๐๐ ก็ยังไม่ค่อยจะได้ มีอยู่เป็น
 ส่วนมากยังภาคข้อส่วนยัง ราย ได้ต่ำลงไป
 กวามไปอีกนก็เห็นทรกนอยู่ เพราะ
 ฉะนั้นเขากหวังว่าจะได้เงินอนนมาช่วย
 แก้ไขไปโดย่าง นความหวังก็ละลาย
 หายสูญไปแล้ว เพราะว่าท่านเสน
 กฎหมายนออกมาเป็นทรกนอยู่ว่าท่านไม่
 ช่วยแล้ว ทนเมื่อไม่ช่วยท่านจะไปช่วย
 อะไร ไปช่วยเรื่องทางอนกมองไม่เห็น
 เพราะว่าท่านไม่ได้ตั้งขประมาณเอาไว้
 ท่านจะไปช่วยการเล่าเรียน โอเขาก็
 ยากจนไม่มีโอกาสที่จะส่งเล่าเรียน ได้
 มาก ๆ ท่านจะไปช่วยค่าเล่าเรียนเขา
 จะได้อะไรละ ถ้าช่วยส่งเรียนเกินกว่า

๗ คนไปแล้ว คนหลังจะไม่ต้องเสียค่า
 เล่าเรียนอะไรเหล่านี้ บ้านเขาที่ไม่ได้
 ส่งมาเสียเล่าเรียนกันมากชยงนน เขา
 เรียนกันตามโรงเรียนพระราชาลยประถม
 ๘ ก็ออกไปแล้วเพราะไม่มีฐานะกำลังที่
 จะส่งมาเรียนต่อชั้นมัธยมต่อไปอีก น
 เช่นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเขาจะไ้รับ
 การช่วยเหลืออะไรได้ ถ้าอย่างนั้นการ
 ช่วยเหลือที่ท่านตั้งกเป็นการช่วยเหลือผ
 มฐานะที่ขึ้นไป ออกคอมฐานะ ที่จะส่งลูก
 เรียนชั้นมัธยมต่อไปอีก นมันเป็นอย่าง
 นั้น นความมุ่งหมายเราอยากจะให้ช่วย
 ผักยากจนจริง ๆ) และมัธยมมาก น
 รัฐบาลก็ควรจะช่วยเหลือ นรัฐบาลคค
 เสียแล้วไม่ช่วย ข้าพเจ้าว่าทำไม่ถูก
 ถ้าหากว่าท่านไม่มีเงินพอ ท่านก็ควรจะ
 ลตการช่วยลงมาบ้าง เพราะบนไหน ๆ
 ก็ประกาศไปแล้วท่านก็เสนอกฎหมายมา
 ซ้ำไปแล้ว เขาก็เสียหายย่นการอง
 ไปแล้ว ท่านควรระแกไขกฎหมายผ
 ยตรมากที่กำหนดไว้มาก นท่านให้ไม่
 ได้ถึง ๕๐ กว่าล้านก็เอาลตลงมาเสีย
 เกอะลตลงมาเสียครึ่งหนึ่งก็ยกทหรือว
 วางเกณฑ์ไปว่าผมฐานะที่ขึ้นไปคคออก
 ไปเสียบ้าง เขาพวกที่ยากจนจริง ๆ)
 นก็จะลตเงินรายการ ช่วยเหลือ ลงไปไ้

อกมากเหมือนกัน แล้วก็จะช่วย
 ผักยากจนได้จริง ๆ) เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเองจึงไม่เห็นด้วยที่จะยกเลิกทง
 ฌยบ ควรที่จะแก้ไขให้รัดกุมกว่าที่
 แลลงมา เพราะที่แลลงมามันไม่รัดกุมและ
 อาจจะมีการรวใหลไปข้างและอาจจะช่วย
 เหลือผทมัธยมมากทมฐานะตกชอ ๆ) กัน
 ไปมาก แล้วการพิจารณาที่จะตัดกไม่
 รัทกม เพราะฉะนั้นคือไปแก้ควรให้รัดกุม
 แลลลคคว่านเงินลงมาเสียข้าง ใน
 ฐานะที่เศรษฐกิจของเรามีตกต่ำและ
 รายได้ตกต่ำเรากลตลงไปเสียข้างซแรง
 เต่า เมอรายไ้ที่เราส่งเรากคคชยผชช
 ไปอีกหรือช่วยเหลือชไปอีก นผมเห็น
 ว่าควรเป็นเช่นนั้น เราไม่ควรเลิกและ
 ไปตัดเสียเลย และวิธีการที่ท่านเสนอ
 มาว่าจะช่วยชยงนนชยงนนมันเป็นเรื่อง
 ไม่ใช่ผยากจน ผยากจนเขาไม่ไ้รับ
 การช่วยเหลือในเรื่องการเรียนการอะไร
 ึ่งโรงพยาบาลด้วยแล้วกว่าพวกผยาก
 จนจริง ๆ) นยงรลคกว่าห่างไกลชยงนน
 เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยที่ท่านจะ
 เลิกพระราชบัญญัติฌยบยบ และกเป็น
 การลลออกประชาชนด้วย เพราะฉะนั้น
 ขอให้รัฐบาล ไ้พิจารณา ในชอน แล้วก
 แก้ไขกันเสียใหม่ ให้รัดกุม แล้วให้จ่าย

นั้นคงไป ก็จะเป็นผลดีแก่ผู้ยากจนและ
มขกรมมากด้วย

พันโท ประเสริฐ สดบรรทัด
(สระบร) : ประเด็นในการทอภัยรายน
ถนน ถ้าหากเราจะขอกันให้แล้วละก
เราควรจะขยประเด็นว่าตามทฤษฎีบาลได้
เสนอ้ พระ ราช บัญญัติ ยก เลิก พระ ราช
บัญญัติ สมัยตรมากนนั้นเป็นการช่วย
ราษฎรผู้มีกรมมากหรือไม่ เราควรจะ
เข้ามาสังเกตผล คือว่าตามทฤษฎีบาล
ก่อน ๆ นั้น ได้ขอขพระ ราช บัญญัติ คนขึ้นมา
นั้นกมความปรารถนาที่จะช่วยเหลือบุคคล
ผู้มีกรมมาก เราเป็นผู้แทนราษฎรข้อม
ทวาย ต ว่า ความปรารถนา ของ รัฐบาล
ก่อนนั้นกขอยากจะให้ ได้รบการช่วยเหลือ
จริง ๆ จากการที่เรวได้พบได้เห็นเราจะ
เห็น ได้ว่าราษฎรหา ได้รบความช่วยเหลือ
ตามเจตนารมณของรัฐบาลก่อนไม่ เงิน
จำนวน ๑๒๐ บาท หรือ ๑๐๐ บาท
ท่านจะเห็น ได้ว่าผู้มีกรมมากนั้นหา ได้รบ
ทุกคนไม่ หรือหา ได้รบได้สมสมรรถ
๑๐๐ บาทไม่ ทรมกัน ไม่เต็มทก ๆ คน
นั้นหรือไม่ได้เสมอภาคกันนั้นเราจะเห็น
ได้ว่าผู้แทนราษฎรข้อมมหลายพวกหลาย
พรรคหลายฝ่าย ข้อมให้แต่บุคคลผู้เป็น
ฝ่ายเดียวกนเสียส่วนมาก อนนเขาใจว่า

ท่านผู้แทนจังหวัดตากคงจะรับรอง ใน
ประการที่ ๒. เงินที่ส่งไปให้ทางอำเภอ
๑๐๐ บาทหรือ ๑๒๐ บาท ท่านเชื่อ
หรือว่าจะตกลงมือ มารคา หรือขทาน
เต็มสมรรถ ๑๐๐ บาท บางทกได้
เพียง๘๐ บาท หักเสียบ้าง อะไรบ้าง
เหล่านี้เป็นต้น ข้าพเจ้าเห็นว่าการทม
ความปรารถนาเช่นนั้นข้อมไม่ไดลงมือ
ประชาชนอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นมา
ในสมัยนี้จึงคิดว่าเราควรจะให้ ได้รบการ
เสมอภาคในเรื่องนี้แล้วให้ลงมือประชา
ชนจริง ๆ ทำอย่างไรจึงจะให้ลงมือ
ประชาชนจริง ๆ และได้สมสมรรถ ครน
จะไม่ขอขพระ ราช บัญญัติ คนขึ้นมาแล้วม
ก็จะผิดกฎหมายอย่างทคณเคยมว่า จึง
จำเป็นต้องขอขกฎหมายยกเลิกพระ
ราชบัญญัติขบขเสีย แล้วเอางนก่อน
นั้นด้วย นข จำนวน ประมาณ ๔๐ กว่า
ล้านบาทน เขาไปช่วยเหลือโดย ทางอน
เช่นเป็นต้นว่าเอางบประมาณนี้ไปใส่เขา
ในกรมประชาสงเคราะห์ ท่านผู้ใดม
ข้อมมากก็ให้ลดค่าเล่าเรียนบ้าง หรือ
ว่าไม่มเครื่องนุ่งห่มใ้ ๆ ก็ทำค่างองชน
มาก็จะ ได้พิจารณา ไปตาม ส่วน นั้น ๆ
ค่าหยกค่างา อะไร ค่าง ๆ เหล่านี้ กเมอ
ขลกนแล้วมกก็จะ ได้เกินกว่าทวาย

โดยไต่ถามไป นเห็นความปรารถนาของ
 รัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่
 ออกพระราชบัญญัติออกมาแล้วละก็มันก็จะ
 ผิดกฎหมายอย่างที่คุณเทียบว่าเช่นนั้น
 การปฏิบัติมันเป็นการผิดกฎหมายหรือไม่
 ก็เพราะเกรงว่าจะผิดกฎหมายจึงได้
 ออกกฎหมายยกเลิก ฉบบน เสียแล้วก็ได้
 แล้ว ๗ มันความมันเป็นการผิดกฎหมาย
 หรือเปล่า รัฐบาลยังทำอยู่ ยังปฏิบัติอยู่
 ไต่ถาม ไต่ถาม คำร้อง มาถึง แต่ พ. ศ.
 ๒๕๐๐ รัฐบาลจำเ็น จะต้องจ่าย
 เพราะเป็นข้อผูกพัน ยังจ่ายอยู่ แต่ถา
 ยกเลิก ฉบบน ไป แล้วก็ได้ปฏิบัติตาม
 กฎหมายฉบบน โดยเอาเงินอันนั้นเอง
 ไปใส่เข้า ในกรมประชาสงเคราะห์หรือ
 อย่างใด อย่างหนึ่ง โดยคง ขอบประ มาณ
 กระ ทรวง ศึกษา ให้ มากขึ้น หรือให้
 กระทรวงสาธารณสุขให้มากขึ้น อย่าง
 นั้นนเห็นตน ทหาพเจ้า ไต่ถามมาเช่นนั้นเพื่อ
 จะเห็นเห็นว่าช่วย อย่าง ไหนจึงจะถึง
 มอผลประโยชน์มากกว่านี้ ตามที่รัฐบาล
 ไต่ถาม ไต่ถาม ท่านมาเทียบเคียงกับที่
 ทำในสมัยก่อนนั้นอย่าง ไหนที่จะถึงมอ
 ประชาชนไต่ถามว่ากัน อันนั้นหวังว่าท่าน
 สมาชิกสมเกียรติทั้งหลายจะได้พิจารณา
 ด้วยเหตุผล เปรียบเทียบกันว่าอันใดควร

ไม่ควร และเมื่อได้พิจารณาโดยถ่องแท้
 แล้วเห็นว่รัฐบาล ไต่ถามเจตนาในการที่
 จะช่วยเหลือยกเลิกสมมติกรรมมากด้วยจริงใจ
 แล้วก็หวังว่าท่านทั้งหลาย จะได้รับร่าง
 พระราชบัญญัติ

นายใหญ่ สวิตชาติ (นคร
 สวรรค์) : ข้าพเจ้ารู้สึกกระเทือนใจ
 ที่ไต่ถาม ท่านรัฐมนตรี ในรัฐบาล นี้ประ-
 ณาณ สถาน ว่า อันมีค ออก กฎหมาย เพอ
 หาเสียง คือกฎหมายที่รัฐบาลจะเลิก
 คือเราอยู่ในสถานด้วยกัน เราไม่เคย
 คิดว่าจะให้สมาชิกในสถานเป็นเคื่องมือ
 ของรัฐบาล ไม่ว่ารัฐบาล ไต่ถามรัฐบาลหนึ่ง
 เมื่อ ไต่ถาม ขึ้น ว่า กฎหมาย ฉบบน เป็น
 กฎหมายหาเสียง ผิดกรสิทกระเทือนใจ
 เพราะฉะนั้น ผมนั่งจคงคิดว่าขอทมากที่สุด
 หาสถาน ในข้อถกรรขออย่างนี้ ผมนั่งหนึ่ง
 ขอปฏิเสธว่ากฎหมายฉบบนที่รัฐบาลจะขอ
 เลิกนี้ไม่ใช่กฎหมายหาเสียง แต่เป็น
 กฎหมายที่ประ โยชนแก่ราษฎรยิ่งกว่า
 กฎหมายชกหลายร้อยฉบบน ที่วามประ-
 โยชน ทางรัฐบาลเองก็อ้างว่าถ้าเลิก
 แล้วจะได้ประโยชน์มากกว่า ฟังกันแล้ว
 ก็ฟังได้ แต่ผมเชื่อไม่ได้ อะไรเป็น
 เครื่องวัดว่าถ้าเลิกแล้วจะได้ประโยชน์
 มากกว่าที่เอาเงิน ไปลงมือราษฎร มี

ในเมือง ทนจะไม่มีใครยี่ไครยสงเคราะห์
 เท่านั้น แต่ว่าคนที่อยู่นอกเมือง ไกลไป
 ตงร้อยกิโลเมตร หม่อมให้เจ้าหรือ มี
 โรงพยาบาลให้เจ้าหรือ เปลาเลยเข็ชไช
 คายตามยถากรรม เป็นไปด้วยรากไม้
 รคนามนค เคชวณมนเป็นย้อย่างน
 เพราะฉะนั้นจะเอาเงินน ไปสร้าง โรง
 พยาบาลทั้งหมด ๕๐ ล้าน เงิน ๕๐ ล้าน
 ที่ไปตั้งเอามาจากคนจน ๆ ก็มาโตกยคน
 กลมเคชวทมิ โรงพยาบาล หรือ ในเมือง
 เท่านั้น ขณหาเรื่อง โรงเรียนกอกเหมือน
 กันคนที่ไม่มี โรงเรียนคนในชนบท ไกล
 จากเมืองคนในเมืองมีโรงเรียน ยากจน
 เกษไรกรมเรียน ที่ไม่มีสตางคเรียนกอก
 ขณหาหนง ถาถอนเงินเอามาแทนรัฐบาล
 เองก็ไมยนยว่าจะสามารถมีโรงเรียนให้
 คนที่ไครยเงินสงเคราะห์สมบทรมาคน
 ไคเขาเรียนและเมือเป็นอย่างนแลวกเขน
 นโยชากการไชเงินทสภานพงพจารณาว่า
 รัฐบาลมีเจตนาจะไชเงินของคนทุกคน
 เพอคนในชมชนเท่านั้น เพราะว่ามีนไม่
 สามารถจะไชกยคนที่เคชวบอยุไค ทน
 ก็บอก ว่า ทนถึง ยประ มาณ ๆ ท่างย
 ประมาณไม่เขนกทนก ถ้าทำเป็นอย่าว่า
 แครอยล้านเลย สอจร้อยล้านกจ่ายไค
 ทำไมเก็บจากราษฎรทำไมไม่คูนหาว่าไอน

จนอยากมมเก็บเหมือนกันหมด ภาย
 ศลกากร ยกเวน ให้คนจน หรือ เกษจาก
 ราคา ผาคคนจน ไม่ แก่ผาคต้อง เสียเท่า
 กับเคชวชแล้วเวลาจะจ่ายเงินให้คนจน ๆ
 ก็กลยมากคตองว่าพวกคนจน ๆ นไคไม่
 เท่าเสียมันกไม่มอะไรวค พคกันเล่น
 ลอย ๆ สมถคคควานาหนกนทั้งการเลิก
 กฎหมายลยบ้นไม่มเลย เท่าทพงมานน
 ม้อย้อย่างเคชว รัฐบาลน ไม่สามารถหา
 สตางคมาชฎยคตามกฎหมายนไค ถ้า
 สมมอชคแล้วจะม้อย้อย่างเคชว แต่ว่า
 เมือไม่สามารถจะชฎยคไคไม่ไคแปลว่า
 คนไทยทงประเทศเขาทำไม่ไค เมือ
 รัฐบาลคณระนทำไม่ไคก็ออก ไปไคคนที่
 เขาทำไค เขามา เขนก็ ไม่ตอง ไชเยยค
 เขยคนนอกตงเยอะแยะ นผลประ โยชน
 ของการชฎยคองในระชอมประชาธิปไตย
 มนเป็นอย่างนไม่ไคคนทำไม่ไคตองเลิก
 กฎหมาย ไคคนอนมนไม่ตองไครับการ
 ชวยเหลือคนจะทนอยุคไคไปแกล้ายากกัน
 คอไป ไม่ไคอย่างน เพราะฉะนั้นสม
 จังไม่เห็นด้วย เหตุผลมอยุหลายประการ
 ทชอกหากว่าเรื่องฐานะของประชาชนน
 เลยงกันอยุ สมาสกหลายท่านชอกว่า
 เงินมาก เงินนอย นมนวค กันด้วย ฐานะ
 มหาเศรชชุกชอกเงินล้านไม่มาก แต่

กระยาจกเงินบาทมันมากเหลือเกิน ไป
 คุกโตตามสถานีรถไฟ คนชกทานให้
 เพียงสี่สิบเศษกรวยเขากกรวยเขิน ถ้า
 หากว่าทุกคนไปให้พวกเศรษฐีสองหน่ง
 ไม่ถูกคำกถูกว่า เพราะฉนั้นเพราะ
 คำนึงถึงฐานะที่ควรเป็น ขยู่เดียว
 กฏหมายไม่ใช่ออกมาสำหรับคนท่ง
 อุตุนทักคนท่งไม่ใคร่บริการสังเคราะห์
 เลย แต่กฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อคนท
 ไม่มปากมาพูดท่มแต่สแทนทเขามานง
 ทนทานแล้วผมไต่ยนมาบอกความนน้อย
 อย่างไรผมไม่เข้าใจ น้อยยงไม่มให้เขา
 เลยอยางนบอกวานอย ถานอยกให้เขา
 มาก ๆ ไปออก ถามนน้อย แต่หลักการ
 ทงจะต้องให้ผมว่าไม่ควรวเล็ก มนมอะไร
 ข่าง ทต้อง ไป ถึง ราษฎร เพื่อ ประ โยชน
 ส่วนรวม เพื่อประเทศชาติ พกคนโต
 และให้ราษฎรท่งประเทศ ไม่ใช่เพื่อชาติ
 หรอกหรือเพื่อใคร แล้วราษฎรแต่ละคน
 ออกตง ๘๐ เปอร์เซนต์คืออย่างสแทนราชบริ
 ว่า ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของชาติหรือหรือ
 เป็นส่วนข้างมากของชาติ ไม่ใช่ ๒-๓
 คนท่งเป็นส่วนหนึ่งของชาติ เป็นส่วนน้อย
 ของชาติเท่านั้น เพราะฉนั้นผมจึงบอก
 ว่าการเลิกนโต ไม่เท่าเสียและผมมยงค์ใจ
 ขยู่ขอหน่งขอความกรุณาอย่าว่ากฎหมาย

ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เสียงเพราะสภาท่ง
 ไม่ยอมเป็นเครื่องมอให้ใครหาเสียง ผม
 ขอทานนงคงคิดว่าขอให้สมาชิกโตไปรค
 พิจารณาว่าถ้าขอคนตักของกชชอย่าให้
 ยอม นกตองคนไม่มปากพูดและตงให้
 เรามาพูดด้วย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (รัฐ

มนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข):
 ข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกฝ่ายค้านโตคานร่าง
 พระราชบัญญัติคนแลวกทำให้ข้าพเจ้าหวล
 ระลึกไปถึงเหตุการณ์เมื่อ ๒ บضانพ
 มาชาพเจ้าชาโตวาเมื่อ ๒ บضانพมา
 นชาพเจายงเป็นฝ่ายค้านร่วมกยสมาชิก
 ฝ่ายค้านทกลาวไปเมื่อตระถน และเมื่อ
 กลาวไปครั้งก่อนและชาพเจ้าชาโตไม่มค
 ว่าท่านสมาชิกแห่งจังหวัดตากและท่าน
 สมาชิกแห่งจังหวัดนครสวรรค์โตคาน
 ร่างพระราชบัญญัติคนมาครงหน่งซงใน
 สมัยนรัฐบาลแห่งพรรคเสรีมนงคศลา
 โตร่างพระราชบัญญัติเขาสูสถานทคอง
 การจะให้มการอดทนและสังเคราะห์ฝ
 มบุตรมาก ท่านสมาชิกและชาพเจ้าชา
 โตชกและยงจาโตไปถงท่านสมาชิกคน
 หน่งคอคณบญแห่ง ตองขอประธานไทย
 ทออกนาม โตกล่าวอ้างว่ารัฐบาลแห่ง
 พรรคเสรี มนง คศลา จะ ออก กฏหมาย

สงเคราะห์ผลประโยชน์มากเอาเงินไปให้ประ-
 ชาชนคนละ ๑๒๐ บาท เป็นเบี้ยหวัด
 แห่แลกหัวแตก ข้าพเจ้ายังจำได้ตาคท
 คิดตาว่า เบี้ยหัวแตก หัวแตก ท่าน ยัง
 กล่าวเช่นนั้น และใครจะขอประทาน
 กรวยเรือนว่า ตั้งแต่ออกกฎหมายฉบบ
 นั้นมาแล้วและข้าพเจ้าเองก็เห็น สมาชิก
 ฝ่ายค้านก็ ไต่ถามกฎหมายฉบบนั้นรวมกับ
 ท่านมา จนกระทั่งกฎหมายฉบบนั้น ได้ผ่าน
 สภาแล้ว ไปไซ้ยังคงแยกประชาชน
 ให้ ประชาชน ยืน คารอง ขอ เงิน จาก
 กระทรวงมหาดไทย หรือ จาก รัฐบาล
 ทางการใช้จ่ายไป ประลพกาลที่ผ่านพามา
 ๒๐ ปีที่ผ่านมานั้น เช่นที่ประจักษ์ชัด
 ในบรรดาเพื่อน สมาชิกทุกคนว่าเงินทุก
 บาทที่สกัดจากชาติ ไปลงมือประชาชนนั้น
 มัน ไม่ก่อให้เกิด ออกดอก แก่ ประเทศชาติ
 และ ประชาชน เท่าที่ รัฐบาล ครั้นนี้ ได้
 ปรารภมาแล้ว จนกระทั่งในที่สุดได้สมมติ
 นั้นได้ตั้งงบประมาณไว้ประมาณ ๔๕
 ล้านบาท เพื่สงเคราะห์แก่ผลประโยชน์มาก
 ในครั้งนั้นต่อมาข้าพเจ้าจำได้ว่าข้าพเจ้า
 เองได้เป็น รัฐมนตรีในคณะรัฐบาลเสร์-
 มนังคศิลา วันหนึ่งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยคือพลตำรวจเอกเผ่า
 ศิริยานนท์ ได้เสนอขอตั้งงบประมาณ

พิเศษเพิ่มเติมอีกในการสงเคราะห์ผู้
 บัตร มาก อีก ประมาณ ๕๐ ล้านบาท
 ข้าพเจ้าก็คัดค้านในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี
 ตรวาทังงบประมาณให้ ๕๐ ล้านบาท
 ให้แก่ผลประโยชน์มากไม่พอหรือ ก็บอกว่า
 มีการคำนวณผิดพลาดไป ผู้ผลประโยชน์มาก
 จำนวนมากมายถ้ายกคงเหลือเกินต้องขอ
 เงินอีก ๕๐ ล้านบาทจึงจะพอเพียงแก่
 การของทบวงตาประชาชนหรือว่าราษฎรผู้
 บัตรมากโดยนเข้าไว้ ข้าพเจ้าก็ทักท้วง
 การที่ข้าพเจ้าทักท้วงนั้นหาใช่ว่าข้าพเจ้า
 ไม่ได้เห็นแก่ประชาชนตาต้า) ของประ-
 ชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศชาติบ้านเมือง
 หามิได้ แต่ข้าพเจ้าคำนึงถึงเงินทุกบาท
 ที่รัฐบาลจะจ่ายไปนั้นเป็นเงินของประชา-
 ชน เป็นเงิน ของหยาดเหงื่อ ของ ราษฎร
 ในฐานะที่เรามาเป็นรัฐบาล เราต้อง
 คำนึงถึงว่าเงินทุกบาทของราษฎรนั้นควร
 จะจ่ายเป็นประโยชน์แก่เขาจริง ๆ ภาย
 อากรถเกิดจากประชาชน ท่านสมาชิก
 มักจะกล่าวว่าเป็นการรัก ข้าพเจ้าก็กล่าว
 ได้ว่าเป็นการรักเขามา แต่ว่ารักเขามา
 ด้วยหยาดเหงื่อที่เขาเสียภาษีอากร และ
 ข้าพเจ้าจำได้ว่าท่าน สมาชิกนครสวรรค์
 ได้เคยกล่าวไว้ในสภานเช่นที่ขบใจอยู่คำ
 หนึ่งว่า บางคนไปเสียภาษีมาแล้วอาช

เงิน ๑๐ บาท เหนือไหล่โคลย้อย จะ
 เสียให้แก่เขาแล้วเงินก็เอาไปใช้ฮ้อหลย
 ญยแอกไม่เป็นการขังควรว ชาฟเจ้าก
 เห็นด้วย ท่านว่าเงินทุกบาททุกสตางค์
 ที่ประชาชนนำไปแล้วจะเสียภายหลังท
 ษณอ้าเกอตุแล้วคุดอก ท่านว่าเหมือนกม
 ว่าเป็นเงิน ๑๐ บาท คือหยาคเหงอ
 ของเขา ด้วยเหตุฉะนแหละในฐานะ
 ที่ชาฟเจ้าเป็น รัฐบาล ในตรงนั้นจึง ไค
 คัดค้านว่าเงิน ทุกบาท ของ ประชาชน ท
 เสียหายไปนั้นควรหรือที่เราจะไซ้เป็น
 เมยหัวแหลทหัวแตก จึ่งอยู่รัฐบาลทุก
 รัฐบาล ไม่มีรัฐบาลใดท ไม่มี ความ
 ประารณาค คือประชาชน แต่การ
 ประารณาคนั้น เราต้องคานว่าทำ
 อย่างไร ภาย อากร ของเขา จังจะไซ้ เป็น
 ประโยชน์ ไปถงเขา เต็มเม็ด เต็มหนว
 หรือสามารถ เกิดคอกอกอผล เทาทคว
 ทเป็น ชาฟเจ้าใครจะขอประทานกราย
 เรยนค้อท่านประธานว่า ขอให้ส้ถานไค
 พิจารณาด้วยความเป็นธรรมว่า การท
 เราเก็บภาษีอากรของเขามาแล้ว มาถง
 งบประมาณ ข้หนึ่ง ปรมาณ ๑,๐๐๐
 ล้านบาท ขอให้ท่านเข้าใจ ว่าเงิน
 สงเคราะห์ห่มขุมครมากนนั้น ถ้าจะถงตาม

คำร้องทเขาเสนอมา ก้อง ๑๐๐ ล้าน
 ๑๐๐ ล้านบาทเราก้านถงว่าเราเอาไป
 จ่ายให้เขาคนละ ๑๒๐ บาทข้าง ๑๕๐
 บาทข้าง ๑๘๐ บาทข้าง จึ่งอยู่
 ประชาชนทใครบอจาจะมีความพอใจข้าง
 เงิน ๑๐๐ บาท เป็นเงินทมความหมาย
 สำหรัประชาชนทยากจน แต่ขอให้ท่าน
 คิดว่าถาเงิน ๑๐๐ ล้านบาท เราไปทำ
 อย่างอนอื่นจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
 ทยากจนจะดีกว่าหรือไม่ คำพค่อนท่าน
 สม่ชิกฝ่ายคาน ไคพคมาแล้ว เมอ ๓ บ
 ก่อนว่าจะเอางนนั้นเป็นกอบเป็นกำเป็นลา
 เป็นสันไปก่อให้เกิดประโยชน์ ชาฟเจ้า
 ก็เห็นด้วย ใน ข้อ คัดค้าน อนันน และ
 ชาฟเจ้าใครจะขอประทานกรายเรยนขอ
 เทจจึ่งว่า ชาฟเจ้าไคประสยเหตุการณ
 เวลาประชาชนผู้มลกมาก ถงแต่ ๕ คน
 ษนไปจะไค ๑๒๐ บาท กว่าจะมาข
 คำร้อง ต้อง มี กานน ผู้ใหญ่ ขาน ธิวรอง
 แล้วเดินทางจากไกลแสนไกล ถง ๕๐-
 ๓๐ กิโลเมตรมาถงอ้าเกอ ยนคาร์ของค้อ
 อ้าเกอ อ้าเกอขอกค้องไปเอาส้มีมะโน
 ครวมาใหม่ เสรจแล้วต้องไปหาคนเขียน
 มา แกเขียนเป็นข้างไม่เป็นข้าง ความ
 ยุงยากในการขนคาร์ของกค ความยุง

กในการที่จะมาติดต่อออก ๓-๔ ครั้ง
 ึ่งทนายอำเภอ นึกว่าเตือนหน้ามาใหม่
 ักแล้วเงินยังไม่มา ต้องรอ ๓ ครั้ง
 ๔ ครั้ง ๔ เทยว จนกระทั่งเงิน ๑๒๐
 ักทนนี้ ประชาชนต้องใช้กำลังงานเดิน
 ักอำเภอ ๔ ครั้ง ๕ ครั้ง กว่าจะได้เงิน
 ๑๒๐ บาท มันไม่คุ้มกับเวลาที่เขา
 ักน้อยที่เขาเสียไป ยิ่งกว่านั้นในบาง
 ักอำเภอบางตำบล ชาวเขาจำได้ กำนัน
 ักใหญ่บ้านบางคน ต้องขอประทานโทษ
 ักไปให้ผี มียศร มาก เช่นขอ เป็นทางว่า
 ักชยว ชาวเขาขอสละสิทธิ์ ขอขมอยเงิน
 ักขมอยคุณพระให้กำนัน ก. เป็นผู้รับแทน
 ักชาวเขา แล้วกำนันนั้นก็ไปบอกว่าเป็น
 ักเล็ก ๆ น้อย ๆ ๑๐๐ บาทอย่าเอาเสียให้
 ักคนเถอะเป็นส่วนมากเช่นเช่นนั้น ชาวเขา
 ักได้ประสบการณ เช่นเช่นนั้น ก็รู้สึกว่าเป็น
 ักของชาติ ใต้อายุเสียไป ในสิ่งไม่บังควร
 ักยิ่งกว่านั้น ขอให้ท่านรำลึกเถิดว่า ตามที่
 ักท่าน สมาชิก ได้กล่าวอ้างว่า การที่ม โรง
 ักพยาบาลนั้น มีในเขตเทศบาล มีแต่ในคว
 ักจังหวัด ชาวเขาเห็นด้วย และชาวเขา
 ักได้กล่าว ในที่ประชุม คณะ รัฐมนตรี ว่า
 ักการที่จะเอาเงิน ๑๐๐ ล้านบาท ไปให้
 ักคนละ ๑๒๐ บาท คนไหนมมากลูกคน

ละ ๑๕๐ บาท มันเห็นเขยหัวแหลกหัว
 ักแตก ชาวเขาขอสักคนก็ไม่ยอมให้ใน
 ักขณะนั้น ในที่สุด ที่ประชุม คณะรัฐมนตรี
 ักในขณะนั้น ได้ลงมติเด็ดขาด ในอันที่ไม่
 ักยอมอนุมัติเงินออก ๕๐ ล้านบาท ตามที่
 ักรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอ
 ักได้ลงมติว่า ให้เลิกกฎหมาย ฉบับนี้ ให้
 ักกระทรวงมหาดไทยหาทางเลิกกฎหมาย
 ักฉบับนี้เสียเพราะเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์
 ักเป็นการ ผลิตผลลง ไป ใน ครั้ง นั้น ซึ่ง
 ักกระทรวงมหาดไทยการที่จะเลิกกฎหมาย
 ักฉบับนี้ นอน อยู่ แล้ว ในที่สุด ก็มีการรัฐ-
 ักประหารรัฐบาลชุดนั้นก็ออกไป กฎหมาย
 ักนั้น ก็เรอจริง ไม่สามารถ จะออก ที่จะยอม
 ักเลิกกฎหมายฉบับนี้ไปได้ ท่านประธาน
 ักที่เคารพ ชาวเขาขอกราบเรียน อีกครั้ง
 ักหนึ่งว่า การที่ จะให้เงิน เป็น กอบ เป็นกำ
 ักเช่นล้าเป็นสัน ทำประโยชน์แก่ประชาชน
 ักชาวเขาขอยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างใน
 ักจังหวัดของชาวเขาซึ่งท่านผู้แทนจังหวัด
 ักนครสวรรค์จะเป็นพยานแก่ ชาวเขาได้
 ักซึ่ง กล่าวไป เมื่อก่อนว่า อย่าง ตำบล ทาง
 ักซึ่งเราเอาเงินงบประมาณไปสร้างให้เป็น
 ักเงิน ๓ แสนบาททำประโยชน์นำตาลของตัวเก่า
 ักในสมัยก่อนที่ยังไม่มีคลอง ประคูน่าง

ไม่มี ประตุนำคว้าน สลักการทำนา
 ของประชาชนในตำบลทางว ตำบล
 หูกวาง ตำบลบ้านแคคนนโคยหนึ่งไม่
 ถึง ๑,๐๐๐ เกวียน แต่เมื่อเราเอา
 ประตุนำไปสร้างให้เขา ใช้เงิน ๓ แสน
 บาทเศษ เราได้ชาวประมาณ ๕,๐๐๐
 เกวียน สลักมันสูงชันกเขาตัว เพียงปี
 เดียวก็มากำแพง เกินกำแพงที่เราลง
 ทุนไปด้วยซ้ำไป นั้นเห็นได้แต่ตัว
 การที่รัฐบาลจะเอาเงินของชาติบ้านเมือง
 นั้น เงินภาษีอากร ของ ประชาชน ไป
 ลงทุน แต่ละสิ่ง แต่ละ อย่างนั้น มัน ของ
 พิจารณา โดย รอบคอบว่า การที่ ให้แต่ละ
 ๑๐๐ ๓ มัน เกือบจะ ไรชนมาบ้าง ชาวเจ้า
 ขอดถามว่าเราให้เงินคนละ ๑๐๐ ๓ ไป
 เหมือนกว่า หรือสองขมาแล้ว มันได้ อะไร
 แก่ประชาชนชนมาบ้าง เขามีความ
 ผาสักชนใหม่ ภาคอีสานแล้ว นวนน
 ภาคกลางจะประชุมกัน ออกกันอีกแล้ว
 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เงินที่ยกยาคือจะใช้ให้
 เป็นประโยชน์ จริงอยู่รัฐบาลเห็นด้วย
 ก็ยกยาค่าเงิน ๑๐๐-๑๒๐ บาท มีความ
 หมากรสำหรับคนจน แต่เงินมีความหมาย
 ยิ่งกว่าที่เราจะรวมเงินก่อนนั้น ไปสร้าง
 อะไรให้เขาเป็นถาวรวัตถุ ยกตัวอย่าง

ง่าย ๆ อย่างคลองคว้าน เราทำประตุนำ
 นำให้ชนเคียว ๓ แสนบาท ได้ชาวเพิ่ม
 ประมาณกว่าทุก ๆ ปีมัน ปีละประมาณ
 ๕,๐๐๐ เกวียน ๕,๐๐๐ เกวียนคิด
 เป็นเงินเท่าไร ปีเดียวก็แล้ว ชาวเจ้า
 คิดว่าถ้าจะเอาเงินก้อนนี้ ไปสร้างให้เขา
 มันจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าตั้งที่โคกราย
 เรียบมาแล้ว โรงพยาบาลแต่เฉพาะ
 ชมนมชน ชาวเจ้าไม่ปฏิเสธขอ
 ชาวเจ้ามีความปรารถนาเหลือเกินอยาก
 จะเห็นมีโรงพยาบาลทุกอำเภอ แต่การ
 ที่จะมโรงพยาบาลทุกอำเภอไถ่นั้นเราจะ
 เนรมิตรได้โดยไม่มีเงินนั้นเป็นไปได้
 ด้วยเหตุนี้แหละถ้าท่านช่วยสมกฐนหมาย
 ๓ ขัน ค่อยอย่าให้สมกฐนหมายสังเคราะห์
 สมัยตรมาก เลิกเสีย เราจะเซฟเงินได้
 ปีละ ๑๐๐ ล้านบาท เงินปีละ ๑๐๐
 ล้านบาท ชาวเจ้าพูดใน ที่ประชุม คณะ
 รัฐมนตรีแล้วว่า ชาวเจ้าอาจจะขอเพิ่ม
 เติมกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีแผน ที่จะ
 ไปสร้าง โรงพยาบาล ตามอำเภอต่าง ๆ
 เช่นอำเภอใหญ่ ๆ คือไป อย่างอำเภอ
 ขัวใหญ่ อำเภอพิมาย อำเภอโพ้นทอง
 รอยเอ็ด อำเภอนางรอง หลาย ๆ อำเภอ
 เช่นอำเภอภูเขียวอย่างนั้น เราจะขยาย

กิจการสาธารณสุขและโรงพยาบาลออกไป ถ้าเราไม่สามารถจะมเงินเราไม่สามารถจะขยายกิจการเหล่านี้ได้ หรือข้งกวางน เรามักความจำเป็น ที่จะคงได้เงินนี้ สร้างมหาวิทยาลัยแพทย์ ที่เซียง-ใหม่ เพื่อผลิตแพทย์มากขึ้น เกยวนสร้างโรงพยาบาลสงเคราะห์ ท่านก็อ้างว่าไม่มีหม้อ มีหม้อไม่ได้เพราะโรงเรียนแพทย์เรายังไม่สามารถจะผลิตแพทย์ได้เพียงพอ นางพยาบาลก็ไม่มี มีอยู่ ๒-๓ แห่ง ข้หนึ่งผลิตนางพยาบาลได้ประมาณ ๒๐๐ คนก็ไม่มีพอใช้ ผลิตออกไป ๒-๓ ข้ก็ไม่สามารถไปแล้ว ตรีไรต์อะไรเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นท่านที่เคารพใครจะขอประทานความเห็นใจ จากท่านสมาชิกฝ่ายค้าน ได้โปรดว่าเงินที่เราเซฟไว้ เราไม่ได้เอาเงิน เราฝากเข้าห้องแต่ประการใด เราได้มาเป็นก่อนอยู่ยกตัวอย่างง่าย ๆ ข้หนึ่ง ถ้าเราเซฟได้ ๑๐๐ ล้านบาท เราจะสร้างโรงพยาบาลได้ยกยี่สิบแห่ง ถ้าหากว่าเรามีหม้อพออาจจะได้ยี่สิบประมาณ ๗๐ แห่ง โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ตามชนบทภายนอกที่ถูกต้องถูกแผนก็ประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนบาท ๑๐๐ ล้านบาทเราอาจจะได้ ๗๕

แห่ง ในกัยเราอาจจะมโรงพยาบาลทั่วทุกอำเภอ ความผาสุกคนในชาติเราไทยหรือ ท่านไตรภพหรือ ประชาชนทั้งชาติไตรภพทั้งสิ้น ถ้าหากว่าท่านไม่หวลมานถกถวงกระทรวงสาธารณสุข ท่านไปนถกถวงโรงเรียนบ้าง เกยวนโรงเรียนของเรา เด็กอยู่ตามรมมีไม่ช้ายค่า ท่านคนรณรงค์เรียนอยู่เสมอว่า ทำไมไม่สร้างโรงเรียนทัน ท่านลองมานถกถวงเราเซฟเงินได้ยี่สิบ ๑๐๐ ล้านบาทไม่เป็นเขยหัวแตกหัวแตก คนละ ๑๒๐ บาทเขาไป คนละ ๑๕๐ บาทเขาไป ถ้าเราไม่เห็นเขยหัวแตก หัวแตก เราประหยัดเงินก่อนน ไปสร้างโรงเรียนเราอาจจะเพิ่มชน ความเคือครยอนของท่านสมาชิกที่โตใจมิตรัฐบาลหรือโตใจหรือรัฐบาล ท่านอาจจะได้รบการยกเม้าจากรัฐบาลมากขึ้น เพราะฉะนั้นข้ขอความเห็นใจจากท่าน สมาชิกข้ท่านอาจจะกล่าว ว่า ที่เขา ขน คาร์อง มาแล้ว จะว่าอย่างไร ขน คาร์อง มาแล้วคงเยอะแยะแล้วมา ออกกฎหมาย ขน ขน คนที่ขน คาร์อง มาเสียเวลา เสียอะไรต่ออะไร ความที่ท่านสมาชิกจังหวัดตากได้กล่าวไว้ ข้อนชาพเจ้าขอประทานกราบเรียนว่าเรา

ได้ตกลง ในที่คณะรัฐมนตรี แล้วว่าเรา
 จะจ่าย ให้บุคคล ที่ ได้ยื่นคำร้อง ก่อนวัน
 ประกาศ ใช้ กฎหมายนี้เราจะจ่ายให้ ให้
 ทุกคน เมื่อเสร็จกัน ก็ได้สอบถามท่าน
 รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทย ออก
 ครวงหนังสือ ที่เขาได้ยื่นคำร้องมาแล้ว
 ก่อนกฎหมายฉบับนี้ ก็เราจะจ่ายให้เขา
 หรือไม่ ก็ได้ตกลงจะจ่ายให้ เพราะฉะนั้น
 ความเคียดแค้น ของประชาชน ที่ได้เสีย
 เวลาเวลา มา ยื่น คำร้องแล้ว ก็จะมีเล็ก
 จะไม่ใคร่ ไปนั้น ก็เป็นเรื่อง ที่หมกมุ่น
 หมกมุ่นไป คือเราไม่ทางจะจ่ายให้ใคร
 ด้วย เหตุนี้ จึง ใคร จะขอ ประธาน กราบ
 เวียนต่อท่านสมาชิกได้ โปรดเห็นใจทาง
 รัฐบาลเถิดว่า รัฐบาลนี้ ได้พยายามทุก
 ทาง เงินตกบาททุกสิ่งของประชาชน
 ที่เราเก็บภาษีอากรมานั้น รัฐบาลนี้ไม่ได้
 คำนึงว่า เงิน รัฐบาลหามาได้ โดยของ
 รัฐบาลเอง เก็บมาจากหยาดเหงื่อของ
 ประชาชน ก็ไม่มีค่านึงตั้งอยู่ เสมอว่าเมื่อ
 เก็บมาจากหยาดเหงื่อของประชาชนแล้ว
 เงินตกบาท ตกกลับไปสู่ประชาชน อย่าให้
 เป็น เขยหัวแหลกหัวแตก ให้เป็นกอบเป็น
 กำ เป็นลา เป็น สุน ัน จะเป็น ประ โยชน์
 อย่างยิ่ง แก่ประชาชน ไม่เฉพาะ ทาง ใด
 ก็ ทาง หนึ่ง นั้น เป็น ความปรารถนา ของ

รัฐบาลนี้ ซึ่งมีเจตนาดีต่อชาติ บ้านเมือง
 ไม่แบ่งขั้วสมาชิกฝ่ายค้านเช่นเดียวกัน

นายเทยม ไชยนิรันทน (ตากล):
 ท่านรัฐมนตรี สวัสดิ์ กล่าวพาดพิง มาถึง
 ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าคัดค้านร่างพระราช
 ขบัญญัติที่เสวยมา เพราะฉะนั้นตามข้อ
 ขบังคับข้อ ๗๐ ข้าพเจ้าขอคัดค้านและ
 ข้างแจ้งสักเล็กน้อย ในข้อที่ท่าน เกยพาด
 พิง มาว่า ข้าพเจ้า คัดค้าน ว่า พระ ราช
 ขบัญญัติ ช่วยเหลือผู้ล้มเหลวมาก เมื่อ พ.ศ.
 ๒๔๘๘ ความจริงข้าพเจ้าไม่ได้คัดค้าน
 แล้วข้าพเจ้า ไม่ได้ขอประท้วง หรือคัดค้าน
 อย่างใด แล้วก็พาดพิง ไปถึง ข้อที่ขออย่าง
 อย่างพาดพิงมาถึงคุณใหญ่ ๆ ยังไม่ได้
 เป็นผู้แทนเลยใน พ.ศ. ๒๔๘๘ เพราะ
 ฉะนั้น ท่าน กล่าว เป็นการ กล่าว คลาก
 เคลื่อนขอเท็จจริงในสภา ข้าพเจ้าขอ
 ให้ท่านถอนคำพูดเสีย เพราะเป็นการ
 เสียหาย แก่ข้าพเจ้า มีฉนวนราษฎร จะว่า
 ข้าพเจ้าคัดค้านสิ่งที่จะช่วยราษฎร นเป็น
 การเสียหาย เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน
 รัฐมนตรีถอนคำพูดเสีย เพราะคุณใหญ่
 เองก็ยังไม่ได้เป็นผู้แทนในขณะนั้น

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (รัฐ
 มนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข):
 เมื่อท่าน สมาชิก จะให้ถอน ข้าพเจ้าเอง ก็

ชกชอง เพราะ ว่า ซาฟเจ้า ไคว่ จะ ชบ
ระทาน กราย เรียบ ว่า อาจ จะ จำ คลาค
กลอนไป แต่ชอยนย่น ว่า สมาสกใน
กรรคของท่านคนทงคอกคณญเท่ง ไท
ลาวไว้ เพราะนงคกข ซาฟเจ้า ไทกลาว
ชกเจน คคคาน กฏหมาย ลขขน แล้ว
มาสก แห่งฝ่ายคาน ก ไทยกมอ คคคาน
ทางพระราชบัญญัติ ลขขนน ในกรงนน

นายบุญรอง ชุ่ม อินทจักร
(ลำปาง) : ในฐานะที่ซาฟเจ้าเป็นผู้แทน
รวมจังหวัดเขยว กข คณญเท่ง ทอง-
สวสค วนนคณญเท่ง ทองสวสค ไม่ไค
มาทนอาจระกลาวคลาคกลอน เขาเราย
งาน การประชุมตกลงมาแล้ว มาเบคคช
ครม

ผู้ทำการ แทน ประธานสภา
ผู้แทนราษฎร : ซาฟเจ้าขงไม่อนุญาต
ให้พูดขงพูดไม่ไค เชิญค่อไป

นายขงยทช พงภพ (อบล
ราชธาน) : ซาฟเจ้าขนมานกมาคาน
ในการ ทรัฐบาล พรรค ซาคี สังคมน จะ
ยก เลิก พระ ราช บัญญัติ สงเคราะห์ ฝม
ขตร มาก ตามเหตุผล ของรัฐบาล พรรค
ซาคี สังคม ว่า จะ เลิก พระ ราช บัญญัติ
สงเคราะห์ฝมขตรมากนขอกว่า ในการ
ทเราให้เงิน สงเคราะห์ ฝมขตร มากนน
เราใช้จ่ายเงินจำนวนมาก แต่เมอไป

ใช้จ่าย ให้แก่ ฝมขตรมากแล้ว ไคคนละ
เล็กละน้อย ไม่พอเพียงแก่ความตงการ
เพราะฉนนชอให้เลิกเสียเพื่อจะเอาเงิน
จำนวนน ไปใช้ขงนนอยางน รอยแปก
พันประการ ไคพงทานรัฐมนตรวการ
กระทรวงมหาดไทยและกทานรองแม่เทพ
แล้ว กผลทสคคคคทานรัฐมนตรช่วย
ว่าการกระทรวงสาธารณสุขไคววคไคอง
การต่าง ๆ ทจะเอาเงินช่วยสงเคราะห์ฝม
ขตรมากน ไป ใช้จ่าย เป็น อยางอน ชง ม
ประโยชน์ แก่ประชาชน มากกว่า ทจะให้
อยางน คนนฝมไม่เห็นด้วยเลยทฝมไม่
เห็นด้วยนนก็เพราะว่าฝมอย ในสถานมา
๑๑ ปี ฝมยัง ไม่เห็นมกฏหมายลขขนไหน
ท จะ ให้เงิน ไป ลงมือ ประชาชน อยาง
กฏหมายลขขนเลย อยางทคณใหญ่ว่า
กฏหมายลขขน ความจริงไม่ไค ทาเสียง
กฏหมายลขขน เราททออกเป็นกฏหมาย
มาก เพื่อตงการว่า ในการสงเคราะห์ฝม
ขตรมากนน เราออก เป็น กฏหมาย มา
เพื่อจะให้ เป็นหลักฐานมา ยนย่นเพื่อให้
รัฐบาลตอ ๆ ไปไม่วารัฐบาลไหน ไม่ว่า
รัฐบาล พรรค เสรมนงคคคลา ไม่ว่า
รัฐบาลพรรคซาคีสังคม อยากจะ ให้
ขญชคเอาเงินน ให้ไป ลงมือ ประชาชน
จริง ๆ ไม่มรัฐบาลไหน ทออกกฏหมาย

และให้เงินสงเคราะห์ที่เป็นเงิน สกแท ๆ
 ๑๒๐ บาท เป็น ๒๐๐ ๒๐๐ ก็เป็น
 ๒๔๐ ๓๖๐ เพิ่มคนละ ๘๐ บาท
 เรื่อยไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นท่าน
 มาพูด ๑๒๐ บาท ๑๒๐ บาทมัน
 ไม่ใช่ท่านประธานที่เคารพ มันมากกว่า
 ๑๒๐ บาท แล้วอีกผมได้ไปพยก
 รายรูรต่าง ๆ ที่เขาไต่รับเงิน เขาตก
 ต่ำใจไม่สน ซึ่งในชีวิตของเขาไม่
 เคยเลย ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหาก
 ว่าท่านคิดการสำรวจค่าครองชีพของ คร.
 ชมเมอร์แมน ท่านจะเห็นว่าคนในเมือง
 ไทยคนหนึ่งมีเงิน ๖ บาทเท่านั้น ท่าน
 ประธาน เหลือทั้งหมดแล้วเงิน ๖ บาท
 เท่านั้น มันมากมายอะไร แต่ก่อนเสีย
 รัชชการ ๖ บาทไม่เสีย ก็ต้องไป
 ทำงานโยธา เพื่อเสียอย่างนั้นเป็นต้น
 เพราะฉะนั้น ขอให้ท่าน นึกว่าประชาชน
 คนไทย ไม่ใช่คน ร่ำรวย อย่าง ที่ท่าน
 รัฐมนตรีชรดกเงง มีบรรพตและมขรวาร
 เยอะแยะ คนไทยนี้ไม่มีอะไร มีแต่นา
 ถิ่น ไม่ตก ถูก คชง ตามฤดูกาล ก็ไม่
 ข้าวจะกินได้ นากไม่ใช่ของตัวด้วยซ้ำ
 บางแห่งอย่างทอชชยา อย่างปทุมธานี
 ๗๗ เปอรเซ็นต์ เป็นผลไม่มาของตัว
 เอง ต้องเข้านาเขาอยู่อย่างนั้นเป็นต้น

และให้เงินสงเคราะห์ที่เป็นเงิน สกแท ๆ
 ๑๒๐ บาท เป็น ๒๐๐ ๒๐๐ ก็เป็น
 ๒๔๐ ๓๖๐ เพิ่มคนละ ๘๐ บาท
 เรื่อยไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นท่าน
 มาพูด ๑๒๐ บาท ๑๒๐ บาทมัน
 ไม่ใช่ท่านประธานที่เคารพ มันมากกว่า
 ๑๒๐ บาท แล้วอีกผมได้ไปพยก
 รายรูรต่าง ๆ ที่เขาไต่รับเงิน เขาตก
 ต่ำใจไม่สน ซึ่งในชีวิตของเขาไม่
 เคยเลย ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหาก
 ว่าท่านคิดการสำรวจค่าครองชีพของ คร.
 ชมเมอร์แมน ท่านจะเห็นว่าคนในเมือง
 ไทยคนหนึ่งมีเงิน ๖ บาทเท่านั้น ท่าน
 ประธาน เหลือทั้งหมดแล้วเงิน ๖ บาท
 เท่านั้น มันมากมายอะไร แต่ก่อนเสีย
 รัชชการ ๖ บาทไม่เสีย ก็ต้องไป
 ทำงานโยธา เพื่อเสียอย่างนั้นเป็นต้น
 เพราะฉะนั้น ขอให้ท่าน นึกว่าประชาชน
 คนไทย ไม่ใช่คน ร่ำรวย อย่าง ที่ท่าน
 รัฐมนตรีชรดกเงง มีบรรพตและมขรวาร
 เยอะแยะ คนไทยนี้ไม่มีอะไร มีแต่นา
 ถิ่น ไม่ตก ถูก คชง ตามฤดูกาล ก็ไม่
 ข้าวจะกินได้ นากไม่ใช่ของตัวด้วยซ้ำ
 บางแห่งอย่างทอชชยา อย่างปทุมธานี
 ๗๗ เปอรเซ็นต์ เป็นผลไม่มาของตัว
 เอง ต้องเข้านาเขาอยู่อย่างนั้นเป็นต้น

ประชาชนเคอควอนขนาดไหน เพราะ
 ernen ททาง รัฐ ชาติ กอน ออกส้าห ออก
 ราชช.บัญญัติ สงเคราะห์ ฝมบตร มาก
 มบตรตงแก ๕ คน ถอวามบตรมาก
 ทไทรบอย่างค่า ๑๒๐ บาทนจงว่า
 งบญคุณแกวราชฎจรง ๗ แลวถถง
 ปรประชาชนจรง ๗ ทั่ว แลวทำไม
 านผแทนทโลกสำนามมา บอกว่า
 งบอย่างน ไมถงมอประชาชนอย่าง ไนน
 งบอย่างนอยากจะใหถงมอประชาชนจรง ๗
 งบอยากจะเรียนถานว่า ททานพุดว่าจะ
 ใหถงมอ ประชาชน จรง ๗ ท่านจะทำ
 ่างไร เราให้เงินสด ๗ แถง ๗ ไปจ่าย
 ใหประชาชน ท่านบอกว่าไมถงมอ ท่าน
 ืออะไรมาพุด อ่างทคณไหญว่าจ่าย
 ไปแลวบางทที่อ่าจะไมถงมอประชาชน
 าจจะมอใหถานนผู้ไหญ่านไป มีน
 เรียนเรื่องของเขา เขามอมา เขามอข
 ุหมายกัน แลถาหากว่าทำไมคคตโกง
 ไมถงมอ ผชอเขามน กเป็นเรื่องทเจ้า
 ันนททางรัฐ ชาติ หยอนความ สามารถ
 ันทสทท จงหวถบยลราชธานของผมก
 มยลคตาเรอ ถกคคเงินเดือนคนทงไร
 อก เพราะวเขาเงินของเขานไป ๑๒๐
 บาทจ่ายเขาเพง ๑๐๐ บาท เขาไป
 เสีย ๒๐ บาทเพานน เราให้ชอก

อย่างนเขนคน แลวชอไหนถวรัฐ ชาติ
 นชง จะมายก เล็ก พระราชบัญญัติ สง
 เคราะห์ฝมบตรมาก เมอมบรวมบ ๘
 นน ๘ เดือนจจะหมคย แลวถา
 หากว่าท่านหาเงินไมไต่ ททานเลกน
 ท่านกบอกว่าหาเงินอะไรทง ๗ ไมไต่
 ถงเล็ก ชงความจริงเงินจำนวน ๕๕
 ล้านหรือ ๕๕ ล้านหรือว่า ๑๐๐ ล้าน
 อย่าง ททาน รัฐมนตรี สวสค ว่า ๑๐๐
 ล้านทางรัฐ ชาติคควรหามาได้ เพราะ
 ว่างบประมาณเมอบ ๒๕๐๐ เราคงไว้
 ๕,๑๒๐ ล้านบาท แต่ว่ามาย พ.ศ.
 ๒๕๐๑ ท่านคงงบประมาณ ๖,๗๐๐
 ล้านมากมายเหลือเกิน แต่ว่า ๖,๗๐๐
 ล้านน ไมไต่ถงมอประชาชน จรง ๗ แม
 ้แต่สคางคคแถงเทยว แต่ว่าเขาคงไว้
 ๕,๑๒๐ ล้านเขาถงมอประชาชน ๕๕
 ล้าน ประชาชนไทรบไมทนาสาธด้วย
 ้แต่นทานคงไว้ ๖,๗๐๐ ล้านไมไต่ถงมอ
 ประชาชน เลย แมแต่ สคางคค แถง เทยว
 ท่านรบว่า เขาละ ผทยนคารองจะจ่าย
 ใหหมค มีนจจะหมคไค้อย่างไร ท่าน
 ปรธาน ท่านคงงบประมาณของท่านช
 ทานมเงิน ๘ ล้าน เทานน มีเงิน ๘
 ล้านท่านระมาโกททกสถาน แลวมินหาย

ไปไหน มี ๘ ล้านเท่านั้น ๔๕ ล้านก็
 ยังไม่พอที่จะใช้จ่าย รัฐมนตรีสวัสดิ
 บอกว่าต้องเสียดอก ๕๕ ล้านเป็น ๑๐๐
 ล้าน แต่คนทานตั้งไว้เพียง ๘ ล้านมัน
 จะพอหรือ ท่านประธาน ขอให้ท่าน
 นัก ว่าประชาชนที่เขาอยากได้เงิน
 สงเคราะห์ผมขมขมมากจนเขาตั้งใจจริง ๆ
 และเขาเสียเงินมาแล้วจริง ๆ คอ ๑.
 คาคัดลอกทะเบียนสำมะโนครัว ๕ บาท
 คาก.ศ.ส. อีก ๕ บาท เป็น ๑๐ บาท
 แล้วอีกค่าอาหารแสดมยอีก ๒๐ สตางค์
 เป็น ๑๐ บาท ๒๐ สตางค์ ส่วนค่าช
 ษา ค่าพาหนะต่าง ๆ ไม่ต้องพูดถึง พ
 ด้แล้ว ความต้องเสียไปแล้วนี้ ไม่เสียไม่ได้
 ส่วนค่าพาหนะเขาเอาแค่นี้มา อย่าง
 พิไหญ่กว่านี้ ๒ วัน ๓ วัน เขาก็คืนมา
 แต่คนเขาเสียไปแล้ว ท่านประธาน นาย
 อำเภอบลัดอำเภอด่าง ๆ ประกาศบอก
 ว่า ให้มาขึ้นค่าธรรมเนียมขมขมมาก เขา
 ส่งมาหมดแล้ว เวลานี้ส่งมาหมดแล้ว
 อย่างน้อยคนหนึ่ง ๑๐ บาท ๒๐ สตางค์
 เสียไปแล้ว ก็ขอว่าคาคัดทะเบียนสำ
 มะโนครัว ๕ บาท ก.ศ.ส. ๕ บาท
 อาหารแสดมยอีก ๒๐ สตางค์เป็น ๑๐ บาท
 ๒๐ สตางค์ ค่าพาหนะ ค่ากิน อยู่

ไม่ต้องพูดถึง เวลานี้ประชาชนเขาเสีย
 มากเท่าไร เขาก็นกกว่าที่เขาขมเสีย
 อย่างนี้เขาจะใคร่ขมขมตอบแทนอย่างน้อย
 ก็ ๑๒๐ บาทละ เขาเสียเพียง ๑๐
 บาทก็ไม่ใช่ไร เหลือไปสัก ๑๐๐ บาท
 ก็ยังดี แต่ว่ามาขึ้นความมุ่งหมาย
 ของประชาชน ผมขมขมมาก ที่จะทำอย่าง
 นั้นไม่ใคร่เสียแล้ว ททานรับรองว่าต้อง
 ใคแน่ ใคอะไร ๘ ล้านจ่ายใคก็คน
 ท่านประธาน ๔๕ ล้านก็ยังไม่พอ ต้อง
 อีก ๕๕ ล้าน เป็น ๑๐๐ ล้านถึงจะ
 พอ ท่านตั้งไว้เพียง ๘ ล้านเท่านั้น
 การที่ท่านยกเลิก พ.ร.บ. สงเคราะห์ผม
 ขมขมมากครั้งนี้ เพราะว่ารัฐบาลท่าน
 พลาคเนื่องจากไม่ใคตั้งงบประมาณไว้
 ผมใคเดือน รัฐบาลนี้ แล้วว่าทำไม
 งบประมาณสงเคราะห์ผมขมขมมากไม่ใคตั้ง
 ไว้ โอย ลม ๆ ไป ว่าอย่างนั้น ลมไป
 ก็แปรญัตติเสียซี ยังรอญรัฐมนตรี
 ออกไปแล้ว คอ คุณเสวตร ซึ่งเป็นคนตั้ง
 บอกว่าลมไปจริง ๆ นเลยไม่ใคตั้ง ตั้ง
 ไว้คนหนึ่งเลย แล้วก็ทางนี้เขาก็จะเลิก
 ว่าอย่างนั้น นแหละร้อยแปด แต่ว่าเลิก
 ก็ ควร จะ เลิก แต่ คนนี้ ควร จะ บอก เล่า
 เก่าสู้ให้ประชาชนเขาทราบซี นเขา

ขอนทศแล้วลงจะมาเด็กกลงขประมาณ
 ๒๐๐ บาทไปไม่มั่งขประมาณแล้ว ทเกินเช่น
 ๒๐๐ บาท เพราะ ว่า กตัว ประชาชน จะพ้อง
 ขบาล ว่าทำผิด กฎหมาย ไม่ให้จ่ายเงิน
 เพราะฉะนั้นของเล็ก เรืองมันเป็นอย่าง
 ๒๐๐ บาท ไม่มั่งทางอนออก ก็เลยมา ขอยก
 ๒๐๐ บาท แล้วอาจเหตุผลข้อขแปรผันประการ
 ๒๐๐ บาท จะทำอย่างโน้น อย่างนี้ ให้ดีกว่า เงิน
 ๒๐๐ บาท ส่งเคราะห์หนัก ให้ลงมือประชาชนจริง ๆ
 ๒๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ซึ่งหลักฐานการอ้างอิงต่าง ๆ นี้
 ๒๐๐ บาท ขประมาณของท่านก็ไม่มี ท่านจะทำ
 ๒๐๐ บาท สร้างโรงเรียน ท่านก็ขออกจะเอาเงิน
 ๒๐๐ บาท ไป สร้าง โรงเรียน ให้ลูกหลาน มทรายน
 ๒๐๐ บาท แล้วขตอนทท่านขนค่าเล่าเรียน ท่านก็
 ๒๐๐ บาท ขออกจะเอาไป สร้าง โรงเรียนก็ให้เสีย
 ๒๐๐ บาท ค่าเล่าเรียนให้เขียนค่าขารัง โรงเรียนหรือ
 ๒๐๐ บาท ขนค่าเล่าเรียนนั้นแหละ ขนภายกขออกว่า
 ๒๐๐ บาท "ไม่มีเงิน ของขนภาย เอาขไป" มา ข
 ๒๐๐ บาท ขนภายแล้วเก็บจากขแล้วแทนทจะเอา
 ๒๐๐ บาท ไปจ่ายให้ขอย่าง เปลา กลับมายกเล็ก
 ๒๐๐ บาท เสียอย่างนั้นผมไม่เห็นด้วยเลย นแหละ
 ๒๐๐ บาท ท่านประธานทเคารพ ถ้าหากว่าตาม
 ๒๐๐ บาท เหตุผลขของท่านขบอกว่า ทจ่ายไปมัน
 ๒๐๐ บาท เป็นจำนวนมาก แต่ว่าไปจ่ายให้คนละ
 ๒๐๐ บาท เล็ก น้อย ไม่เพียงพอ แก่ความ ของการ
 ๒๐๐ บาท ถ้าท่านว่าไม่เพียงพอ ๕ คน ๑๒๐ บาท

ขาทนไม่พอทำให้เป็น ๒๐๐ ขที่ เพิ่ม
 ๒๐๐ บาท ไปขี จะเอาเงินทไหนกรัฐบาลขนเขา
 ๒๐๐ บาท ทาได้ เมอท่านไม่ได้ท่านควรถาออกข
 ๒๐๐ บาท ทางทเขาจะได้ท่านกลับไม่ให้ แต่ว่า
 ๒๐๐ บาท ส่วนทจะรคเอาจากขาดระพอกท่านขมือ
 ๒๐๐ บาท ให้ แต่ว่าส่วนทประชาชนจะได้ลงมือ
 ๒๐๐ บาท ประชาชนจริง ๆ ท่านกลับขคคค่าน ท่าน
 ๒๐๐ บาท กลับไม่ให้มันนำอนาคใหม่ ท่านประธาน
 ๒๐๐ บาท ทเคารพ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วย
 ๒๐๐ บาท เลยในการทขบาลเสนอ พ.ร.บ. ขกเล็ก
 ๒๐๐ บาท พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ผสมขตรมาก ข พ.ศ.
 ๒๔๘๘

(ประธาน สภาผู้แทนราษฎร
 ได้กลับมายกขบัลลังก์ ดำเนินการ
 ประชุมต่อไป)

นายเพชร จันทราช (ร้อย
 ๒๐๐ บาท ๒๐๐ บาท) : ท่านประธานทเคารพ ผมได้พง
 ๒๐๐ บาท การ อภปรายของ ท่านสมาชิกผมเกยรค
 ๒๐๐ บาท มาแล้วกร รัชกว่า มหสถ สาคัญทเราควว
 ๒๐๐ บาท จะขคขย อย่าง หนึ่งกคข ว่าเรา เก็บภาย
 ๒๐๐ บาท จากทกคนกคองเพอทกคน แต่เราเก็บ
 ๒๐๐ บาท ภายจากทกคนแล้วขมายารังคนส่วนน้อย
 ๒๐๐ บาท ขงมขตรคองแต่ ๕ คน ขนไปอย่างนั้นแล้ว
 ๒๐๐ บาท ท ๕ คน ลงมา แล้ว หรือคน ไม่มีขตร
 ๒๐๐ บาท แล้วทำอย่างไร หรือว่าประชาชนทมขตร

มีอะไรต่าง ๆ แล้วจะรับการสังเคราะห์
 อย่างไรในเรื่องนี้ รัฐบาลไทยตกลง
 ใจอยากจะทำกายมาจาก ทักคนแล้วมา
 เพื่อทุกคน จึงอยากจะทำเล็กในส่วนที่
 ว่าเราควรจะให้สังเคราะห์แก่ประชาชน
 ทั่วไปเพียงไร หรือ ไม่นั้น ไม่ให้ว่า
 รัฐบาลนี้ไม่คำนึงถึง รัฐบาลนี้คำนึง
 อยู่เหมือนกัน อยากจะให้ทุก ๆ คนได้
 เงิน เดือน เสีย ด้วยซ้ำ ไป แต่ว่างบประมาณ
 ของเราไม่มี งบประมาณของเรา
 เราไม่เพียงพอ เมื่อสถานการณ์เช่น
 อย่างนี้เราก็ต้อง จดกฎหมายให้เหมาะ
 สมแก่ สถานการณ์ เมื่อไร ราษฎรเรามี
 รายได้เพียงพอเราเก็บภาษี ได้มากเพียง
 พอแล้ว กฎหมายนี้ จะพ้น จน มา อีกครั้ง
 หนึ่งมันก็สมควร ในขณะที่เมื่อเราไม่
 สามารถที่จะ ทำตาม กฎหมาย นี้แล้ว
 เขาจะทำอย่างไร ไม่ยกเล็ก จะให้
 รัฐบาลนี้ทำผิดกฎหมายต่อไป มันจะ
 สมควรอย่างไร ฉะนั้นในการที่เราเก็บ
 ภาษี จาก ทุก ๆ คน มา สังเคราะห์ คน
 ส่วนน้อยซึ่งเป็นเงิน ๕๐ - ๕๐ ล้าน
 เราต้อง คิดดูว่า ที่เรา อ้างกัน ว่า สถานะ
 เสาเรียน ไม่พอ มีแต่อยู่ในเมือง ส่วน
 ยานนอกไม่มี กันแต่ถ้าหากว่าเรา

สามารถจะกระจายเงิน ๕๐ ล้านนอก
 ไปหลังละ ๕ แสน บาท ก็จะได้ถึง
 ๕๐๐ หลัง ซึ่งมีจำนวนไม่ด้อยเหมือน
 กัน หรือว่าจะสามารถเปลี่ยนฐานะ
 ของ สหชาติาชน ๒ ตาม อำเภอต่าง ๆ
 มี ๕๐๐ กว่าอำเภอให้เป็นสหชาติาชน ๑
 ได้โดยนราษฎรก็จะได้รับบริการเหมือน
 กัน และรัฐบาลนี้ไม่ใช่จะเพิกเฉย
 ละเลย ว่าจะมี การ สังเคราะห์ อย่ง ให้
 สิทธิประโยชน์อย่างอื่น แต่เราจะไม่
 ให้เงิน เราจะให้วัตถุ ทำไมจะไม่ถึง
 มือประชาชน ถึงเหมือนกัน เราจะให้
 เสื้อผ้า สมุด กินสอ ผ้าห่มอะไรต่าง ๆ
 ซึ่งมีเงินจะได้อีกได้อย่างเดียวกัน ไม่ใช่
 ว่าจะไม่ได้ แต่เราจะสังเคราะห์อย่างไร
 รัฐบาลก็มันโยนโยนอยู่แล้ว ฉะนั้นใน
 เรื่องทั้งหลาย ๆ ท่านไม่เห็นชอบในเรื่อง
 กฎหมายนี้ที่จะยกเล็กไปนั้น ผมเห็นว่า
 โดย เหตุผล แล้ว รัฐบาล ก็เหตุผล ที่
 สมควรจะรับหลักการเหมือนกัน

นายมนัส พรหมบุญ (เพชร
 บูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 รู้สึกสงเวชใจและเสียใจแทน ประชาชน
 ทยากจนจำนวนเกือบ ๒๐ ล้านด้วย
 เหลือเกินที่รัฐบาลไทยปล่อยให้

ได้มี โอกาส ได้ช่วย เหลือ ประชาชน
 มากจนนี้ เพราะว่าประชาชนที่ยากจน
 ตาม ประชาชนที่มีมณนิกตาม มี
 มาตของเสียภาษีให้รัฐ ด้วยกัน ทั้งนี้
 มาตราฐานกมหนักช่วยเหลือประชา-
 นด้วยกันทั้งนั้น แต่จะถึงมือใครก่อน
 ใครเป็นหน้าที่รัฐบาลห จะคิดให้หรือคอย
 และใครควรอุก ถ้าหากว่าเราจะมาคิด
 ความยากจน ของ ประชาชน ใน บัดนี้
 แล้ว เราคิดถึงค่าครองชีพกันก่อนดีกว่า
 ในทรรศนะของกรรมมนนอยากจะทำ
 ปรนประธาน ด้วยว่า ประชาชน ช่างยาก
 กัน ในขณะนั้น ถ้าหากว่าเรา มา คิดถึง
 ภายผลผลิตของประชาชนชาวอีสานนั้น
 คิด ถว เฉลี่ย ชึ่ง ถ้าหา ราย โคนนก็
 หนึ่งประมาณ ๗๐๐-๘๐๐ บาทเท่านั้น
 แต่ว่าเงิน ที่ เขา จะ ต้อง ใช้ นั้น มากกว่า
 ๗๐๐ หรือ ๘๐๐ บาท เป็นจำนวนพัน
 บาท หรือสองพัน บาท และ หน้าที่ เหล่านี้
 รัฐบาลนั้นจะต้องช่วยเหลือหรือไม่ เงิน
 จำนวนที่เขาขาด เหล่านี้ เรา หน้าที่ จะ
 ต้องช่วยเหลือในฐานะที่รัฐบาลทค อาจ
 เช่นว่าต่างประเทศก็ตาม ถ้าหากว่าค่า
 ครองชีพของประชาชนชึ่งยากจน เหล่านี้
 มาถวผลผลิตเช่นนี้แล้วชึ่งชึ่งขาดคอยเช่นนี้
 รัฐบาลมีหน้าที่จะต้องช่วยเหลือ แต่การ

ช่วยเหลือนั้นกรรัฐบาลของเรานั้น ได้เริ่ม
 กระทำ อาทิเช่นว่าคนที่ยากจนตาม
 พระราชบัญญัติคนน เป็นคน ๆ ใหญ่
 คน หนึ่ง ให้ เป็น จำนวน ๑๒๐ บาท
 และชึ่งไป และ เพิ่ม ๘๐ บาท อย่างคุณ
 ยงยทอโตกล่าวเมื่อก่อนนั้น ถ้าหากว่า
 รัฐบาล ได้คิดถึงความจำเป็นและหน้าที่
 จะ ต้อง ช่วย เหลือ ราย ฐร เหล่านี้ แล้ว
 รัฐบาล ก็ ไม่ควร จะเลิก กฎหมาย ฝยบ
 เพราะว่ากฎหมายฝยบนั้นมันก็เสมือนทำ
 ฝแทนฝยบยวคนน โตกล่าวแล้วว่าเป็น
 กฎหมายฝยบแรกชึ่งมีในเมืองไทยชึ่งได้
 ช่วยเหลือประชาชน โดยตรงไปและตรง
 มา โดยไม่ช่วยเหลือในทางค้อม แต่
 ว่ามบางท่าน โตกล่าวว่ากลัว จะ ไม่ถึงมือ
 ของประชาชนน กระทบกข้อกราบ
 เรยนว่าก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลเช่นเคย
 กัน ว่า จะ กระ ทำ เช่น ไค โท ถึงมือของ
 ประชาชนไม่เหมือนชึ่งเป็นอยู่ชณะนั้น
 ถ้าหากว่าเรา มา กล่าวหน้าที่ของ รัฐบาลชึ่ง
 จะช่วยเหลือประชาชนน กระทบกข้อ
 อยากร จะ กราบ เรยน ว่า ใน ชณะ นั้น
 รัฐบาลเกรงว่าเงิน จำนวน ๑๒๐ บาท
 และ ๓๐๐ กว่า บาท ชึ่งไป นั้น จะ เป็น
 เยยหวแตก หรือ ไม่พอกับ ประชาชนน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผมเชื่อว่าคุณเข้าใจอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
ขอให้อยู่ในประเด็น

นายฉวง เอี่ยมสีลา (อัคร
ฐาน) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ถ้าคงไว้คงต้องตามหลักการของระบอบ
ประชาธิปไตย เพราะในระบอบประชาธิปไตย
นี้ประชาชน รัฐมนตรีจะต้องพยายาม
ช่วยแก้ความทุกข์ของประชาชน
เพื่อให้ก้าวไปสู่สังคมแห่งการเสมอภาค
การส่งเสริมให้สมัครพรรคการเมืองเป็นการช่วย
เหลือ ให้บุคคล คนหนึ่งซึ่ง มีภาระ รับผิดชอบ
ต่อประเทศชาติมาก เราขอเรียกร้อง
ว่าคนจนกรรมกร ชาวไร่ชาวนา เหล่านี้
เป็นผู้มีกรรมมาก ผู้มีกรรมมากนั้นขอสมควร
ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล ถ้าเขา
เงินยอกคนนั้นไปสร้างชลประทาน สร้าง
โรงเรียน บางคนไม่มีกรรมสิทธิ์ได้
รับทาน หรือขอไปสร้างชลประทาน
นั้นบางคนไม่มามา เขาต้องเสียภาษีไป
เพื่อทำนาเช่นเดียวกัน นี่เป็นการขัดหลัก
เสมอภาคของประชาธิปไตย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นี่เป็นการอภิปรายรายละเอียดไปแล้ว
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าคุณอะไรบางอย่าง คุณ
จะตีพิจารณาหนัก ถ้าหากว่าที่ประชุม

ให้เขตแล้ว ผมก็จะตีให้คุณเป็นคนแรก
ที่เคยว โต้พิศคามขอของคย

นายฉวง เอี่ยมสีลา (อัคร
ฐาน) : ข้อที่หนึ่ง หมายความว่า ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ถูกต้องในหลักการ
ของระบอบประชาธิปไตยอยู่แล้ว ถ้าเลิกไป
เป็นการขัดคือระบอบประชาธิปไตยอย่าง
มากมาย เป็นการไม่ชอบอย่างถึง เป็น
ระบบของนายทุนโลกเสรีนิยม กระผม
ยังรู้สึกประหลาดใจว่า พรรคประชาธิ
ปัตย์ซึ่งควรจะคำนึงถึงสันนิษฐาน แสดง
ว่าที่กระทำมานั้นที่จะเลิกนี้ขัดระบอบประ
ชาธิปไตย เป็นพวกนายทุนอย่างร้ายแรง
ผิดถึง ประชาธิปัตย์กลับมาเป็นฝ่าย
สังคมนิยมด้วยซ้ำ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นี่ ๗ ขอให้ระมัดระวังอย่าไปว่าเขาเลย
ความเห็นคุณทุกคนก็มีความเห็น ทุก
คนก็ถือระบอบกันทั้งนั้น อย่าไปว่าเขา
เลยไม่ค

นายฉวง เอี่ยมสีลา (อัคร
ฐาน) : นี่เป็นประเด็นที่หนึ่ง ประเด็น
ที่สอง เกยวภัยเหตุผลที่ว่าเงินนั้นเป็นของ
หัวเหล็กหัวแตกเขาใช้ไม่ลงมือประชา
ชน เพราะประชาชนจะต้องไปเสียอย่าง
นั้นเสียอย่างนั้น กระผมคิดว่าความนั้น

การขี้ความขกพร่องในการบริหารงาน
ของท่าน ท่านจะไปโทษเอาใคร เมื่อ
กฎหมายมี รัฐต้องปฏิบัติ ไม่ใช่ว่าเขา
ขยนโยบายของทำโอเอเสียเวลา ๕ วัน ๕
อันเงินหมก นนทำงานช้ตัวท่านเอง
ท่านผิดเอง จะต้องมาพูดกันเสียก่อนว่า
มันเป็นความผิดของพระราชบัญญัติหรือ
ความผิดในการบริหารงานของท่าน น
กระผมขอช้ประเด็น ๒ ข้อนี้ เพราะฉะนั้น
จึงอยากจะขอเบ็ดตกิปรายต่อไป ใคร
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีผู้ขอให้เสนอให้เบ็ด ตกิปราย และเบ็ด
ตกิปรายแล้ว...

นายกมล ปลั่งนิต (อุบลราช
ธานี) : ผู้ตกิปรายพวก ฟัง มา ถึง
ซาฟเจ้า...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เห็นจะ ไม่เป็นไร คุณเอา มัน นิด หน่อย
เท่านั้น เขาแต่กันคั่นหน่อยเท่านั้นคุณ

นายกมล ปลั่งนิต (อุบลราช
ธานี) : ผมขอตกิปราย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละ ผมเห็นแล้วไม่เสียหาย ไม่ต้อง

หรือคุณ ไม่เสียหายหรือคุณ ผมได้
เขยอนแล้ว

นายกมล ปลั่งนิต (อุบลราช
ธานี) : เสียหายครับ รัฐบุรุษประชาชน
ว่าพรรค ประชาธิปัตย์ สันนิสนน รัฐบาล
ร่าง พระราช บัญญัติ ส่งเคราะห์ ฝูม ขุด
มาก...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่เสียหาย เขาพูดเท่านั้น ไม่เสียหาย
หรือคุณ เอาเฉอะนงเฉอะ เชื้อผม
เฉอะคุณ

นายกมล ปลั่งนิต (อุบลราช
ธานี) : ไม่ได้หรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ได้ผมก็ไม่อนุญาต คุณจะพูดคนเทย
ก็พูด ผมไม่อนุญาต

นายกมล ปลั่งนิต (อุบลราช
ธานี) : ถ้าอย่างนั้นกว่าพรรคประชา
ธิปัตย์สันนิสนนความจริงไม่ใช่สันนิสนน
ท่าน คำนทรวงูบาลจะเลิกกฎหมายอนน
พรรคประชาธิปัตย์ไม่ยอมให้เลิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผมเห็นว่าไม่ได้เสียหายอะไรมาก ผม
พิจารณาแล้ว

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ท่านประธาน ควรให้ความเป็นธรรมกับผมบ้างซี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้ ผมฟังเหมือนกัน ผมเตือนเขาแล้วเหมือนกัน แต่ว่าไม่เสียหายมากมายอะไร

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ไม่ได้เขาพูดมาว่าพรรคประชาธิปัตย์สนับสนุน ผมขอให้เขาถอนคำมั่น ท่านจะบังคับให้เขาถอนหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะไม่เป็นไรหรอกคุณ ไม่ต้องหวั่นไหว ผมเถอะ คุณถนง เเซอผม

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ผมเซอท่านประธานและเคารพท่านประธาน ขอให้ท่านประธานได้ปฏิบัติ ตามระเบียบ ข้อบังคับ การประชุมสภา คอว่าเมื่อมีสมาชิกพาดพิงมาถึงพรรคประชาธิปัตย์...

นาย ชาญ บุทธ ไชย คำมุง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานปล่อยให้สมาชิกยื่นแถลงทำไม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเถอะท่านนั่งประเดี๋ยวเถอะ นั่งประเดี๋ยวคุณถนง คอเขาพเจ้าได้พิจารณา

แล้วการพาดพิงนั้นของเสียหาย ถ้าหากว่าเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วการอภิปรายกันนั้นของมีเสมอ ทกกระทบกระทงกันนิต ๆ หน้อย ๆ ขาพเจาคคิดว่าเราของกันเสียเถอะไม่มีเหตุสำคัญอะไร แต่ถาหากว่าเป็นเรื่องพาดพิงอันสมควรขาพเจาก่อนญาติ ไม่ใช่ขาพเจ้าไม่อนุญาต แต่ว่าเรื่องมันเล็กนอยเป็นต้นว่าเพียงว่าไม่น่าจะมากันเลย พุดท่านมันกไม่น่าจะเสียหายอะไร ขาพเจาคได้บอกแล้วขาพเจาคเตือนแล้วเหมือนกัน ไม่ใช่ขาพเจ้าไม่เตือน ขาพเจาคคิดว่าขอให้ออเถอะคุณถนง

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ขอประธานไทย ท่านประธานเคารพ ความจริงการเสียหายกับตัวผมกั้นนไม่มีอะไรมากมาย แต่ว่าท่านประธานของระลิกนถถง และคานงถงสมัยการเลิกกตั้งต่อไป แมแต่รัฐบัญชาน ซึ่งจะมีชาวว่าจะเลิกพระราชบัญญัติสังเคราะห์หมีขตรมากน เมื่อ ๒-๓ วันขาพเจ้าไปปราศัยที่ จังหวัดอุบลราชธานี ประชาชนถามบอกว่า รัฐบัญชจะเลิกกกฎหมายสังเคราะห์หมีขตรมากจริงหรือไม่ใช่ขาพเจ้าบอกว่าได้ข่าวว่าจะเลิกเป็นความจริงอย่างนั้น เขาพากันตระหนกตกใจ

ถูกแล้วเกิดปฏิกริยาขึ้นจริง ๆ) เพราะ
ถ้าได้รับความช่วยเหลือจริง ๆ) และเมื่อ
ถูกเล็กเช่นนี้แล้ว บอกว่าพรรคประชา-
ชาติขยสนับสนุนให้รัฐบาลเล็กด้วย ผม
จึงเท่านั้นเอง ในสมัยการเลือกตั้ง
ต่อไป ท่านประธานอย่าเห็นเป็นเรื่อง
เล็ก นเรื่องใหญ่ผมขอกราบเรียนท่าน
ประธานว่าเป็นเรื่องใหญ่ในภาคอีสานนั้น
ไม่ใช่เหมือนอย่างภาคอื่น

นาย ชาญ ยุทธ ไชย คำมิ่ง
(กาฬสินธุ์) : ท่านประธานท่านปล่อย
ให้สมาชิกอภิปรายหลังจากปิดอภิปราย
ผิดข้อขงคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เขาเถื่อนำคุณชาญยุทธ ไม่รู้เรื่องหรือ
อย่างไรในการประชุมนี้

นาย ชาญ ยุทธ ไชย คำมิ่ง
(กาฬสินธุ์) : สมาชิกทำผิดเพราะยัง
ไม่ได้โหวต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผมยังไม่อนุญาตให้คุณพูดละ นคุณลุก
มาเลย ๆ ก็ไม่ถูกเหมือนกัน เพราะ
ฉนวนผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่มีอะไร

นายฉวง เอี่ยมศิลา (อุดร
ธานี) : ผมสงสัยว่าจะฟังผิด ผมว่าผม
ประหลาดใจว่า พรรคประชาชาติขยสนับสนุน

สนับสนุนให้คงพระราชบัญญัติ ผมคิดว่า
แต่ไม่ฟังอย่างไร ฟังไม่ได้ศัพท์ไป
กระเดียดเสียแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละ พอคุณอย่าไปทะเลาะกันเองเลย
ฉนวน ข้าพเจ้าเห็นว่าเห็น การ เพียงพอ
แล้ว ก่อนไปข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิด
อภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปราย ได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าปิดอภิปราย ก่อนไปข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า สมควรหรือ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติขยนั้น
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือว่าไม่รับหลัก
การ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นต้นว่าที่ประชุมมณฑลทหาร แห่งร่าง
พระราชบัญญัติ ส่งคณะกรรมการ
สามัญหรือวิสามัญ

พลโท ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้เพียง ๔
มาตรา ขอให้พิจารณารวดเร็ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวดเร็ว
มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าอนุมัติให้พิจารณารวดเร็วได้ คือ
ไปเสขาราชการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร:

ร่างพระราชบัญญัติ

ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้มบคุมมาก พ.ศ. ๒๔๕๕

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิก พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้มบคุมมาก พ.ศ.
๒๔๕๕

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกพระราช
บัญญัติสงเคราะห์ผู้มบคุมมาก พ.ศ. ๒๔๕๕ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตาก):

เนื่องจากว่าข้าพเจ้าขอแปรญัตติ มาตรา
 ๒๕๐๒ เป็นตนไป ทั้งนี้เพราะว่า
 ในขณะนี้ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
 ขังคดียังแต่ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.
 ๒๕๐๒ เป็นตนไป ทั้งนี้เพราะว่า
 ในขณะนี้ เราได้พระราชบัญญัติมาตั้ง
 ก่อนอยู่แล้ว เมื่อตอนยื่นเสนไปแล้ว เรา
 จะต้องขอตรงต่อประชาชน เพราะอะไร
 เพราะว่าเรามีกฎหมายทางสภาไต่ถามนัก
 ให้รัฐบาลปฏิบัติอยู่แล้ว และรัฐบาลก็
 รักษาการและปฏิบัติมาอยู่แล้ว เขาก็
 ยืนคารองมาแล้ว เสียเวลามาแล้ว ใน
 ขณเราก็คงจะปล่อยให้เขาไป ไม่ควรจะ
 มาใช้ในชั้น เพราะว่าเป็นการไม่ถูก
 หลีกที่จะใช้กฎหมายย้อนหลังเป็นผล
 ยืนตนด้วย มันเป็นการขัดกันอยู่
 เป็นการไม่ถูกทั้งในทางเป็นธรรมและ
 ในทางการปกครอง และในทาง
 กฎหมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอ
 รัฐบาลได้คำนึงถึงในข้อนี้ว่า ราษฎร
 เขาเสียหลายมาแล้ว แทนที่เราจะช่วย
 เขามา ยืนคารองแล้ว เสียเงินค่า
 ทางไปแล้ว ค่ากินอยู่ไปแล้ว เขาก็
 เสียหลายไปแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็คง
 จะช่วยเหลือเขาบ้าง แล้วเราก็ไต่ขอ
 เรามาแล้ว ว่าในชั้นเขาคงจะไต่

เพราะว่าเสียมาตั้งจนจะสิ้นไปแล้วตั้งแต่
 มกราคมมาตั้งถึงพฤษภาคม แล้วเป็นเวลา
 เดือน เพราะฉะนั้นมันเสียเวลา
 มาในชั้นเราก็คงจะปล่อยให้เขาไปเสีย
 เพราะฉะนั้น ผมจึงขอแปรญัตติ
 เป็นว่ามาตรา ๒๕๐๒ พระราช
 บัญญัติแก้ไข ขังคดียังแต่ วันที่ ๑
 มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นตนไป
 คือในชั้นเราใช้ก่อนอยู่แล้ว

พลโท ประภาส จารุเสถียร
 (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
 ตามที่ท่านสมาชิกได้แปรญัตติ
 มากราบเรียน ข้าพเจ้าจะ
 เป็นการเข้าใจไขว่ไขว่ไปว่า
 เป็นกฎหมายย้อนหลัง เป็น
 ขัดกับรัฐธรรมนูญ
 ไม่ ไม่โต้แย้งย้อนหลังไป
 จึงคงแก่
 ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
 ไปก่อน
 คุก คอสมทนาย
 รัชตามเดิมอยู่แล้ว เพราะ
 ฉะนั้นอนัน
 ผมเข้าใจว่าไม่เป็นการ
 ย้อนหลังประการ
 ไต่ไม่

นายทองดี อีสรรจวน (เชียงใหม่):
 กัดขัดขอ
 พระคุณท่านประธาน
 ในวาระที่ ๒ ในชั้นแปรญัตติ
 ท่านก็ได้
 กรุณาให้ข้าพเจ้า ไต่
 ลูกขึ้นมาสนับสนุน
 แปรญัตติ ท่านประธาน
 ทศการพทวาม
 จังร่างพระราชบัญญัติ
 ยืนตน ข้าพเจ้า

ยกมือจะเลิกจนมาคตคาน อยู่ตลอดเวลา
ในวาระแรกนั้น ท่านเองก็ไม่ให้ข้าพเจ้า
ได้ออกไปเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ถ้อยคำนั้นข้าพเจ้าจะไม่ให้ท่านพูด คือ
มันออกนอกเรื่องท่าน นกคุณสนับสนุน
คุณเทยมไช้ใหม่

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะสนับสนุนคำ
แปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มเกลยศ ใน
ครั้งนั้น ข้าพเจ้าทำเป็นอยู่เองที่ระต้อง
เท่าความไปถึงความยากจน ของราษฎร
เสียก่อน ท่านประธานทราบไหม หรือ
รัฐบาลทราบไหมว่า ในปัจจุบัน
ราษฎรทั่วราชอาณาจักรไทย ออกอยาก
ยากจนขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวสาร
แพ่ง ท่านประธานในขณะนั้นจังหวัดภาค
เหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเชียงใหม่ถึง
หนึ่งถึงละ ๓๒ บาทแล้ว ท่านประธาน
ที่เคารพ นในเขตเทศบาล นอกเขต
เทศบาลราคาถึงหนึ่งถึง ๒๖ บาท หรือ
๒๘ บาท ท่านประธานที่เคารพ ความ
เดือดร้อนนั้นไม่ใช่เฉพาะราษฎรที่ยากจน
หาเช่ากินค่า ไม่ใช่ชาวสวน ชาวไร่
ชาวนา ซึ่งไม่มีที่นาทำกิน ต้องไป
เช่านาเขา แะง่ครั้งทำกินหาเป็นเช่น

นั้นไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

นคุณทองดี กอทางคุณเทยมไช้ใหม่
ญัตติ ขอแก้ไขมาตรา ๒ ทว่าพระราช
บัญญัติ ให้ใช้บังคับตั้งแต่หลังจากวัน
ประกาศ นขอให้แก้ไขเป็นว่าใช้ตั้งแต่วันที่

๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เพราะ
ฉะนั้นคุณสนับสนุนขอให้อยู่ในกรอบ
เชิญได้

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) :

ท่านประธานที่ข้าพเจ้าเท่า
ความอย่างนั้น ก็เพราะว่าข้าพเจ้าเกรงไป
ว่า ผู้ยากจนเหล่านั้นจะไ้เงินไม่เต็มเม็ด
เต็มหน่วย นท่านนั่งฟังโ้ค ข้าพเจ้า
มีสิทธิที่จะกล่าวเท่าใด และนอกจากนี้
ไม่ใช่ประชาชนพลเมืองผู้ที่ยากจนอย่าง
เดียว แม้แต่ข้าราชการผู้น้อยก็เดือด
ร้อน นท่านทราบไหม ลาเหตุที่ชาวยาก
หมากแพงนั้นท่านรู้ใหม่ว่าเป็นเพราะอะไร
ก็เพราะรัฐบาลค่าน้ำมันโยยายผลิตพลาก
สัง ชาวสาร ออก ไป ขาย ต่าง ประเทศ น
อย่างนั้นเช่นคน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ไม่เอาละท่าน มันออกไปนอกเรื่องแล้ว
ท่าน ไม่เอาละ เขาว่าให้เริ่มใช้ตั้งแต่
วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๒ ทุกคุณเทยม

ขอแปรญัตติ คุณมีเหตุผลอย่างไร เขา
อย่างนั้น วาระที่ ๑ ผ่านไปแล้วเล็กน้อย
ก็ขอส่งข่าวส่งข่าวสารเล็กน้อยที่ท่าน มี
ออกไปนอกเรื่องแล้วท่าน ถ้าท่านขึ้น
พูดออกนอกเรื่องข้าพเจ้าจะไม่ให้ท่านพูด
แต่ละ ท่านขอออกนอกเรื่องนอกกราว
อย่างนั้นแต่ละ เพราะฉะนั้นจึงลาจาก
ข้าพเจ้านัก ต่อไป

นายทองดี อีสราชวน (เสียง
ใหม่) : เปล่า ท่านประธาน ความ
จริงไม่ใช่เรื่องนอกกราว ท่านไม่ฟัง
ข้าพเจ้าเสียก่อน ท่านข้าพเจ้าไม่ฟัง
เรื่องข่าวสารแพ่ง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านมาเถียงกับข้าพเจ้าเสียอย่างนี้
ข้าพเจ้าเตือนท่านขอให้อยู่ในกรอบที่
แปรญัตติ

นายทองดี อีสราชวน (เสียง
ใหม่) : เรื่องข่าวสารแพ่งข้าพเจ้าจะ
ไม่พูดแล้ว ท่านข้าพเจ้าขอกล่าวอย่าง
ว่า ททางรัฐบาลบอกว่าพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ยกเลิกกฎหมายสงเคราะห์ผู้
ยากจน ท่านก็อ้างเหตุผลว่า ไม่มี
เงินจะมาเสีย ท่านบอกเป็นเงินเบี้ยหัว
แตกหัวแหลกรายหนึ่ง คง ๑๒๐ บาท
ท่านประธานที่เคารพ ขยายมาว่า ๑๒๐

บาทนั้น ท่านประธานที่เคารพ ใน
จังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้าถ้าไปติดต่อ
ที่หอประชุมเมืองเชียงใหม่ตาม ทางเง็กตาม
หรือผาแดงผาชันก็ตาม จะไต่ถาม ๑๕
ชั้น ท่านประธานตัวเลข ๘ บาทแต่ละ
ราษฎรผู้ยากจนเขากรลึกขยตยนต์ ขอ
เสียค่าเครื่องนุ่งห่มตลอดขยอย่างนั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่เอาท่าน นี้ไม่เอาละ

นายทองดี อีสราชวน (เสียง
ใหม่) : อ้าว ข้าพเจ้าต้องแก้ ท่าน
ประธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละ ข้าพเจ้าจะฟังท่านอีกครึ่งเดียว
ถ้าท่านไม่พูดอยู่ในเรื่อง ที่คุณเติมขอ
แปรญัตติว่า ขอให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม ๒๕๐๒ คุณมีเหตุผลอะไร
บ้าง คุณก็ว่าไปเฉพาะเรื่องนั้น ไม่ต้อง
ไปพูดทั่วไปหรือยกเลิกกันที่ แล้วข้าพเจ้า
จะให้ท่านพูดต่อไป ถ้าออกไปนอก
เรื่องข้าพเจ้าจะไม่ให้ท่านพูดละ

นายทองดี อีสราชวน (เสียง
ใหม่) : เปล่า ท่านประธาน นี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ต้องมาเถียง ท่าน

นายทองดี อีสราชวน (เสียง

ใหม่) : ข้าพเจ้าขออย่างนี้กับข้าพเจ้า
 ถึงสมัยสนทนากับพวกนี้ไปประกาศใช้
 กฎหมายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๒
 ในราชกิจจานุเบกษา ถ้าใช้กฎหมาย
 ขยับกันลงไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 จากวันประกาศอย่างเป็นทางการแล้วราษฎร
 ตาย ทำให้เขาเสียเวลาที่เขาไม่ควร
 มาแล้ว ทนไม่ไหว ๕ ปีก็ขี้ใจหนืด
 ภายในวงเงินงบประมาณ ๗ ล้านทวาย
 ใหม่กว่าทำไร ๘ ล้านทวาย จะเพียงพอ
 อะไร ในข้าพเจ้าต้องทำกล่าวไปอย่าง
 นั้น ข้าพเจ้าเสียใจวาระแรกทำไมไม่ให้
 พุด ท่านขี้ปากข้าพเจ้าอย่างนั้นหรือ
 ท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 น) ท่านนั่งได้ ท่านพูดนอกเรื่อง

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : เปล่า นอกเรื่องอะไร ข้าพเจ้า
 สนับสนุน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เอาละ ท่าน คุณมันท) ค่อยไป

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าสนับสนุน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 คุณทองคันท) คุณนั่ง คุณพูดนอกเรื่อง
 น)

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : นอกเรื่องอะไรท่านประธาน
 ข้าพเจ้าพูดเฉพาะในเรื่อง ข้าพเจ้าสนับ
 สนุน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เอา ท่านนั่ง) ถ้าท่านไม่นั่งจะถือว่าขัด
 ค้ำขวางอะไร ท่านนั่ง คุณมันท) ค่อยไป

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ข้าพเจ้าสนับสนุนวันที่
 ๑ มกราคม ๒๕๐๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ไม่เอา ข้าพเจ้าเตือนท่านหลายครั้งแล้ว
 นั่ง ขอให้นั่ง ถ้าไม่นั่งถือว่าขัดขวาง

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : ถ้าอย่างนั้นแสดงว่าท่าน
 ประธานใช้อำนาจเผด็จการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เอา เชิญ น่ะข้าพเจ้าใช้ละ ใช้เฉพาะ
 ท่าน

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : ท่านขี้ปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
 ยินคนงตามข้อบังคับซึ่งท่านใช้อำนาจ
 ใช้อำนาจ ไม่ถูกต้องตามท่านของคลอง
 ลธรรม.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เอาละน) ประเดี๋ยวข้าพเจ้าจะถือว่าท่าน

คดีของคดี

นายทองดี อีสราชวน (เชื่อง
ใหม่) : ก็นั่งแล้วอย่างไร ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
อ้อ เชิญคุณฉันท

นายฉันท อินทขุม (ร้อยเอ็ด) :
ความทรงจำท่านข้าพเจ้าก่อน เรื่องก็จะ
ไม่เกิดวันวาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
อาละ)

นายฉันท อินทขุม (ร้อยเอ็ด) :
ข้าพเจ้า สนับสนุน ท่านผู้ แปร ญัตติ ใน
มาตรา ๒ เราใครที่จะค้านคำกล่าว
ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยว่า การที่เราทำญัตติกฎหมาย
จริง ในการที่เราจะรักษาพิธีของ
กฎหมาย ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าการออก
กฎหมายนั้น เราจะต้องใช้พิธีอย่าง
หนึ่งในบรรดา คณะกรรมการกฤษฎีกา
เคยออกมาแล้วว่า นับตั้งแต่วันที่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่
กฎหมายนี้ไม่ใช่อย่างนั้น ท่านประธาน
กฎหมายนั้นขอฝากพัน ดังที่เพื่อนสมาชิก
ผู้เสนอแปรญัตติได้ให้เหตุผลไว้ว่า เรา
ได้ใช้กฎหมายไปแล้ว และการไต่ถาม
อยู่ในภาวะผูกพันทางรัฐบาลจำต้องกระทำ

จำต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของกฎหมาย
นั้นต่อประชาชน เราออกกฎหมายให้
เขาใช้สิทธิ เขาได้ใช้สิทธิของเขาแล้ว
พี่น้อง ประชาชน นั้น ได้มาขึ้น ต่อ นาย
อำเภอ ท่านประธานคงได้ยินเสมอ ๆ
ว่า ความลำบากยากเย็นในการที่เขา
มาขึ้นนั้นนอกจากจะต้องหอบร่างกาย
เขามาเดินทางด้วยเท้าเขามา เสียเวลา
วันหนึ่ง วันที่สอง ซ้อ กระ ตาย
มาเขย่น เขย่นแล้วซ้ออาหารแสดมย์
ซ้อแสดมย์ ก. ศ. ส. ให้สัปดาห์แก่ผู้ที่จะ
อำนวยความสะดวก ว่าเขาไปสามครั้ง
สามคราว เป็นเงินเกือบจะถึง ๒๐ บาท
ที่เขาใช้เงินของเขาออกไปแล้ว โดยกระ
ทำตามกฎหมาย โดยที่รัฐจะต้องรับ
สนองของเขาจะต้องจกให้ เมอเป็นคณ
ข้าพเจ้าคิดว่า ในการที่ท่านมาออก
กฎหมายขอกให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ข้าพเจ้า
มีความคิดเห็นว่า โดยเหตุผลที่ความ
สัมพันธ์มาแต่เดิม รัฐจากของรับผิดชอบ
ต่อการกระทำของประชาชน ที่เขาปฏิบัติตาม
ตามกฎหมายนั้น การออกเช่นนี้ข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นการออกย้อนหลัง เป็นการขัด
กับมาตรา ๔ ซึ่งในมาตรา ๔ เอง ท่าน
ก็ออกไว้ชัดแจ้ง เมอเป็นคณแล้วออก

จากในทางหลักศีลธรรม ในฐานะเป็น
ผู้ปกครองประเทศชาติบ้านเมืองในฐานะ
ที่เป็นผู้รักษากฎหมายเพื่อปฏิบัติกับคน
ประชาชนให้เกิดความสงบสุขในบ้านเมือง
ถ้าหากว่าท่านปฏิเสธข้อนี้แล้ว เหตุใ
นโดยเสาท่านจึงจะรักษาความสงบของบ้าน
เมืองไปได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่ท่าน
ออกกฎหมายโดยใช้คำสั่งนี้ ข้าพเจ้าไม่
เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านผู้แปร
ญัตติ ส่วนในมาตรา ๔ นั้น ถ้าท่าน
ประธานจะอนุญาตข้าพเจ้าในวาระต่อไป
ข้าพเจ้าก็จะไปพูด

นายมนูญ บริสุทธิ์ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : กระผมขอเสนอให้ลง
มติว่าจะเอาตามร่างเดิมหรือว่าจะเอาตาม
คำแปรญัตติของผู้เสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขอปิดอภิปรายเสียก่อน

นายมนูญ บริสุทธิ์ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอปิดอภิปราย
(มีสมาชิกขอร้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ประชุมฉันทัดว่า สำหรับ
ในมาตรา ๒ นั้นจะคงให้เช่นไปตามที่
ท่านสมาชิกผู้หนึ่งคือคุณเทยม ไค้แปร
ญัตติให้เห็นว่า ให้ใช้คงแต่วันที่ ๑
มกราคม ๒๕๐๒ หรือจะให้เช่นไป

ตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้
เป็นไปตามผู้แปรญัตติ คือคุณเทยม
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้เช่นไปตาม
ร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างเดิม คือไปใช้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ
สังเคราะห์ผสมบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๔ เงินสังเคราะห์ซึ่งยัง

มิได้จ่ายให้แก่ผู้ยื่นคำขอตามมาตรา ๕
และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ

สังเคราะห์ผสมบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๙๙

ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้
อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ใดรับ

มอบหมายมีอำนาจจ่าย ใต้ภายในวงเงิน

งบประมาณที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่า
ด้วยงบประมาณประจำปี

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์

ธานี) : ในมาตรา ๔ นั้นข้าพเจ้าขอแปร
ญัตติว่าคงนี้ คือขอเอาต้น มาตรา ๔

เงินสังเคราะห์ซึ่งยังมิได้จ่ายให้แก่ผู้

ยื่นคำขอตามมาตรา ๕ และมาตรา

มีเหตุผลอยู่เหมือนกันที่ใคร่ขอแปรญัตติ
 ดั่งนี้ จึงขอเรียนท่านประธานว่าถ้าหาก
 ว่าการมีบุตรมากนัก มันเกิดขึ้นจาก
 เจตจำนงของบิดามารดาอย่างเดียวกัน
 รัฐบาลจะส่งเคราะห์สักกับ รัฐบาลก็ออก
 กฎหมายขึ้นมาไซ้ และจะส่งเคราะห์
 เมอให้รัฐบาลก็ควรที่จะมีสิทธิ ที่จะทำ
 ได้โดยนนั้น โดยชอบด้วยหลักศีลธรรม
 และกฎหมาย แต่ท่านประธานก็เคารพ
 กรรมของเรียนว่า ในข้อที่ท่านรัฐมนตรี
 มหาตมไทยกัต ท่านรัฐมนตรีอื่น ๆ ได้
 อธิบายมากก็ มีจุดประสงค์อันเดียวกัน
 แต่สำหรับกรรมของตนเอง ถ้าหากว่าพระ
 ราชบัญญัตินี้ไม่ได้เกิดขึ้น เพิ่งจะเกิด
 มขึ้นในวันแล้ว คำนเกิดชาติ แต่ถ้า
 พระราชบัญญัติยกเลิกกันมาเกิดมขึ้นภายหลัง
 ภายหลังเขาไซ้มาแล้วก็ของค่านอกเหมือนกัน
 กัน ดั่งนี้ก็มีเหตุผลอยู่ กรรมของเรียน
 ว่าทำไมกรรมจึงมีเหตุผลอย่างนี้ ก็
 เพราะเหตุว่ารัฐบาลมีหน้าที่ต้องบัญญัติ
 ความจำเป็นสัญญาต่อกันด้วย รัฐบาลก็
 บรรดาให้มาเกิด กรรมของเรียนอย่าง
 นี้ ว่าขอยกประวัติศาสตร์ย้อนไปถึง ๑๐
 ปี ทลวงมาแล้วว่าใน รัฐบาลพรรคเสรี
 มนงค์สถาน ท่านมีความในเมอเองไปใน
 ทางระบอบเผด็จการ ต้องการที่จะให้มผล

เมืองเกิดขึ้นใหม่มาก ในระบอบเผด็จการ
 นั้น นับตั้งแต่ของเยอรมันและกัท่าน
 ศาสตร์ของอิตาลี มีพฤติการณ์เช่นเดียว
 กับเมอเองไทย คืออยากให้คนเกิดช
 มาก ๆ เพื่อจะเพิ่มพลเมืองในประเทศ
 ไทยของเรา ท่านผู้นำของฝ่ายพรรค
 เสริมพรรคเสรีภาพมีความในเมอเองเช่นน
 จึงได้ตกลงบรรดาสมาชิของท่านและคล
 บรรดาประเทศไทยนี้ ให้นิยมในการมี
 บุตรมากขึ้น ก็เมอบุตรทั้งหลายก็เกิดมา
 เพราะการตกลงบรรดาของรัฐบาลเมอ
 เช่นเช่นนี้ หาใช่เป็นเจตจำนงเฉพาะแต่
 บิดามารดาอย่างเดียวไม่ รัฐบาลมาทอก
 ทั่วทุกประโยชน์ที่บุตรหลานนี้ ใครมีเสีย
 กรรมเห็นว่าไม่ชอบ กรรมมีหลักฐาน
 ที่จะได้อ้างอิงข้อไปน ๑. ในการกระ
 ทำของรัฐบาลชกนั้นได้มีนักประพันธ์ช
 รัฐมนตรีคนหนึ่งได้ประพันธ์เรื่องหลายผ
 หลายเมอ หนึ่งผหลายเมอ หนึ่งเม
 หลายผอะไรเป็นคนเหล่านี้ เป็นการ
 เือกตทุนที่จะส่งเคราะห์ผสมบุตรมาก และ
 ท่านนายกรัฐมนตรีของเรา สมัยนั้นก็ได้
 มีการประกวดผสมบุตรมากขึ้น และก็ได้ให้
 รางวัลแก่ลูกไทยบ้าง แล้วให้สิทธิ
 พิเศษแก่ผู้ที่เกิดบุตรชนมาก ๆ นอก
 จากนั้นให้เงินส่งเคราะห์หาราชการเพื่อ

ที่จะแต่งงานกันบ้าง เป็นมุลเหตุอัน
 หนึ่ง ซึ่งรัฐบาลในขณะนั้นได้กระทำมา
 ในทางที่ขัดต่อความคึกเหินของประชาชน
 อยู่ไม่ใช่น้อยทีเดียว แต่ก็มีประชาชน
 ที่หลงกลไปในเรื่องนั้นเป็นอันมาก
 พยายามที่จะสร้างชาติขึ้น ความความ
 หมายของท่านผู้นำ แล้วทูลกลับของเขา
 มันก็เกิดมีมากขึ้น เพราะมีหวังอยู่ว่า
 เมื่อมากจนแล้ว รัฐบาลจะเป็นผู้รับรอง
 นั้นเป็น อย่างนั้น รัฐบาลจะเป็นผู้ช่วยเลี้ยง
 ทุนขอให้แก่งดงต่างๆ) เกิดว่าเกิดเหลา
 นั้นก็เกิดมาตั้งแต่นั้นมานั้น เวลา
 นั้นตั้งมาจนวันไม่ชอบและทางท่านรัฐมนตรี
 ตรีและสำหรับผมเอง ก็ไม่สามารถที่จะ
 คึกเลอกได้ เกิดคนไหนเกิดมาเพราะ
 การตลาดบรรดาแล้วก็ตามผู้นำหรือเกิด
 คนไหนเกิดมา โดยเจตจำนงของบิดา
 มารดา เมื่อเป็นเช่นเราก็คงจะรับผล
 ชอบในเด็กที่เกิดมาเหล่านั้นทั้งหมดมาก
 มาก เฉพาะผู้ที่มีลูกมาก เมื่อก่อนรัฐ
 บาลเป็นแต่เพียงตลาดบรรดาเท่านั้น ถ้า
 หากว่าถ้อยตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
 รัฐบาลก็ไม่ได้รับผลชอชอบ ทนรัฐบาลมา
 เกิดบัญญัติกฎหมาย ๒๔๘๘ ขึ้นฉบับ
 หนึ่ง ยอมรับรับรองเป็นสัญญาต่อประชาชน
 ทีเดียว คือไปนั้นเราจะสังเคราะห์ให้มีบุตร

มาก ตอนนั้นเกิดจกมาบังเกิดกันใหญ่ไต่
 ทีเดียว เกิดเหล่านั้นควรจะเรียกว่าลูก
 ไทยหรือลูกของรัฐบาลในขณะนั้นแล้ว
 แต่ แต่ที่รัฐบาลนั้นผมก็เห็นว่าหาก
 ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
 ไทยยังขยมนั้นโทษเพ่งการเสนองพระราช
 บัญญัติกับบุตรมากในขณะนั้น แทนที่จะ
 จะคัดค้านเหมือนกัน แต่ถ่วงแมจะคัดค้านแต่
 การกระทำข้างรัฐบาลก่อนนั้น ถ้าหาก
 ว่าเป็นข้อผูกพันคล้าย ๆ กับว่า มีความ
 สัญญาแล้วแล้วรัฐบาลหลัง แม้เราจะไม่
 เห็นด้วยในขณะนั้นเราก็จะปฏิเสธไม่ได้
 จะกล่าวอะไรไปมาก เช่นว่าเงินให้ค่า
 อะไร เชื้อหรือเช่นตกับนายเซอร์ฟอเรไร
 นั้น ทั้ง ๆ ที่ว่าผิดกฎหมายและรัฐบาล
 ก็ไม่ได้มีความสัญญา ถึงกระนั้นเรา
 พยายามถนอมเหลือเกิน คำมั่นสัญญา
 ของประเทศไทย เกยวกับต่างประเทศ
 นอกจากเรื่องบริษัทรังเสริมเศรษฐกิจที่
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปเกิด
 ประกันเข้า ที่จริงไม่ได้เสนอสภาสค
 กฎหมายเสียด้วย แต่ถ่วงกระนั้นในการ
 ที่เราจะเลิกไม่ส่งเสริมเงินเล็กค่าประกัน
 อันนั้นเราจึงคัดค้านกันหนาทีเดียว
 สัญญาที่เราให้ไว้กับประชาชนนั้นเราให้
 ไว้อย่างแน่นแฟ้นตามกฎหมายทีเดียว.....

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระ
นครศรีอยุธยา) : ทนไม่ได้แล้ว เกือบ
จะหลยแล้ว นเรื่องอะไร อภิปรายหรือ
อะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้ายังไม่ให้ท่านพูดเลย และเขาก็
ไม่ได้พูดคุยยาวข้างเขาเอง

นายสิรินทร รักสรวงศ์ (ชุม
พร) : เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าพระ
ราชบัญญัติควรจะต้องไปอีก ไม่ใช่
ว่าพระราชบัญญัติฉบับแรก แต่ว่าผล
ของที่ปฏิบัติมาแล้วนั้น ใช้ได้ต่อไปอีก
๑๐ ปี เพื่อให้เด็กที่เกณฑ์ได้เรียน
สำเร็จประถมปีที่ ๔ และมีชั้น ๖ อีก
๖ ปี ทั้งหมดเป็น ๑๐ ปี นผมมีเหตุ
ผลอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ

นายบุญเรือง ชุ่ม อินทจักร
(ลำปาง) : ผมขอแปรญัตติมาตรา ๔
ทั้งนี้ ขอให้ตัดบรรทัดที่ ๒ สักท้ายของ
มาตรา ๔ คำว่า “ได้ภายในวงเงินงบประมาณ
ที่กำหนดไว้” ในกฎหมายว่าด้วย
งบประมาณประจำออก และให้ใช้คำ
ต่อไปแทน “จ่ายเงินให้เต็มตามพระ
ราชบัญญัติ ๒๔๘๘” และให้จ่ายให้
เสร็จสิ้นภายในอย่างช้า ๖๐ วัน หลังจาก
ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

แล้ว ทั้งนี้ข้าพเจ้ามีเหตุผลคือไหน ๆ
รัฐบาลก็จะยกเลิกกฎหมายฉบับนี้แล้ว
รัฐบาลก็คงจะใจไปหรือสปรอทพอ ที่จะ
จ่ายเงินให้ผมมขตรมาก ทเขาได้ตั้งข้อไว้
นั้น ให้เต็มไปเสียเป็นการเสร็จสิ้นไปแล้ว
ที่ข้าพเจ้ากำหนดเวลาให้ช้านักเพื่อจะ
ให้จ่ายให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดให้เป็น
การเสร็จสิ้นไปเช่นเดียวกันข้าพเจ้าคิดว่า
การแปรญัตตินั้นทางรัฐบาลคงไม่ขัดข้อง

นายล้วน เวกชาลีกันน (นคร
ปฐม) : คิขว่าท่านผู้แปรญัตติทงไป
เมอนกณแทนสมพรเป็นการแปรญัตติผิด
หลักการไม่ควรจะรับวินิจฉัย เพราะว่า
หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ
ให้เลิกการสงเคราะห์ผู้มขตรมาก แต่
ท่านจะมีการสงเคราะห์ไป เพราะฉะนั้น
จึงเรียนให้รัฐสภาทราบว่าไม่ควรจะ
วินิจฉัยมันเกินนอกขอบเขตหลักการไป
ที่เราจะมาแล้ว

นายฉันท อินทชุม (ร้อยเอ็ด):
มาตรา ๔ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติโดยตัด
คำว่า “ได้” ในบรรทัดที่ ๒ สักท้าย
คือตัด “ภายในวงเงินงบประมาณที่
กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณ
ประจำ” ออก อ่านได้ความว่าอย่างนี้
“เงินสงเคราะห์ซึ่งยังมีให้ผู้มขตร

ขอตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ แห่งร่าง
พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ยากจนมาก
๒๔๘๘ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับ
นี้จะมีผลใช้บังคับ กรมประชาสงเคราะห์
ขอผู้ที่ยากจนมาขอยืมค่านายหน้าให้
ที่ภายในวงเงินงบประมาณตามที่
บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ว่าไม่จำเป็นจะต้องไปตราไว้เช่น
นี้ ถ้าเช่นนั้นแล้วการจ่ายเงินย
ประมาณที่กษัตริย์ก่อนที่กฎหมายตราออก
จากท้องที่ต่างๆอย่างนั้นตลอดไป เป็น
ข้อเท็จจริงว่า แม้ไม่เขียน หรือเขียน
ในไทยไม่มีผลผลิตรกกฎหมายเหล่านี้
อย่างไร โดยข้อเท็จจริงนั้นรัฐบาลเอาเงิน
จากไหนให้คนที่จะใช้จ่ายปกครองแผ่นดิน
ก็ต้องใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณ
ประมาณ เพราะฉะนั้นการเขียนไว้เช่น
นี้ ข้าราชการที่ว่าการเขียนที่ไม่ถูก
ต้องและผลผลิตกิจการในการออกกฎหมาย
ที่หลักในทางนิติศาสตร์ ซึ่งเราควรจะ
ได้วินิจฉัยกัน ได้ดีเหมือนแบบอย่าง
กฎหมายที่เราอ่านในสภามานักกฎหมาย
แล้ว การที่จะจ่ายประการใดนั้น เราไม่
จำเป็นจะต้องขอกว่าในงบประมาณ ถ้า
ไม่จำเป็นจะไปจ่ายได้อย่างไร ย่างที่ท่าน
รัฐมนตรีหรือทางรัฐบาล อาจ จะ คำน

ข้าพเจ้าว่า ถ้าเช่นนั้นรัฐบาลเอาเงิน
ก็ไม่ผูกพันกรมประชาสงเคราะห์ หรือ
ผู้ที่ใครขอมอบหมายให้จ่ายได้ รัฐบาล
รับรองว่าในวงที่จะจ่ายต่อไปนั้นภายใน
ไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ ระยะเข้ามาถึงปี
๒๕๐๑ นี้ เป็นงวดที่ ๒ งวดที่ ๓
แล้ว ท่านประธาน ถ้าหากว่ารัฐบาล
ไม่จ่าย รัฐบาลก็เขียนมาตรา ๔ นี้ไม่
ได้ เพราะฉะนั้น ข้าราชการที่ว่าการคิด
ออกไป จะได้ความดีกว่า ข้าพเจ้าจึง
ขอแปรญัตติคดี “ภายในวงเงินงบประมาณ
ประมาณที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย
งบประมาณประจำปี” ออก นอกถนน
คงเดิม

นายทองดี อิศราชวิน (เสียง
ใหม่) : ข้าพเจ้าก็ขอเสนอแปรญัตติใน
มาตรา ๔ ข้อคิดวรรคท้ายที่ว่า “ภายใน
วงเงินงบประมาณที่กำหนดไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยงบประมาณประจำปี”
โดยขอเพิ่มแปรญัตติเพิ่มคำว่า “ภายใน
๖๐ วัน” อันได้ความว่าอย่างนี้
“มาตรา ๔ เงินสงเคราะห์ซึ่งยังมีได้
จ่ายให้แก่ผู้ที่ยากจนตาม มาตรา ๕
และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ยากจน พ.ศ. ๒๔๘๘
ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผลใช้
บังคับ”

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจจ่ายได้ภายใน ๖๐ วัน ท่านประธานที่เคารพ ทงน ข้าพเจ้าขอยกจะขอให้เวลาทางรัฐบาล ได้จ่ายเงินให้แก่สหภาพเกษตรกร มาก นนท โดยธนาคารของมา ให้เสร็จสิ้นไปเสียทีเถอะ ท่านประธานที่เคารพ นบาร : จึงหวังวาท ๒ บังไม่ได้ นเซามางวาท ๓ แล้วอบางนเอนต้น และนอกจาก นนทข้าพเจ้ามีเหตุผลที่ เสนอ คักบอกว่า ภายในวงเงินงบประมาณนั้น เหมือน อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มเกษรคเมือกคชคณ ฉนท จนทชม ก็โดยบอกแล้วว่าไม่จา เบนจะต้องมีไว้ ทนออยากจะขอเวรณถาม ทางรัฐบาลว่า ถ้าหากว่ายังไว้ภายใน วงเงินงบประมาณนั้น งบประมาณทตงไว้ ที่ผ่านสภาไปแล้ว ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้นใช่หรือไม่ และจำนวนเงิน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น จะเพียงพอ กับเขาที่ธนาคารของมา งวาท ๒ งวาท ๓ หรือท่านประธาน นข้าพเจ้ากสงสัยและ ทางรัฐมนตรีจะให้คำมั่นสัญญาใดหรือไม่ว่า ไม่ว่าจะเป็นงวาท ๒ หรืองวาท ๓ ทท่านบอกว่าให้ทกสตรงค้แดงในทนนน หมายความว่าให้ตามกฎหมายที่เราทำตั้ง ระยกลกันใช่หรือไม่ พ.ศ. ๒๕๕๘

เช่นเขาขอมา ๑๒๐ บาท ก็ให้เขาเต็ม ๑๒๐ บาท ขอมา ๓๔๐ บาท ก็ให้ เขาเต็ม ๓๔๐ บาท อย่างนั้นความ จริงใหม่ และนอกจากนั้นท่านไปรตอย่า ลมเนรท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า ออยากจะขอ พค เหลือ เกน ใน วาระ ที่ ๑ ข้าพเจ้าก็ไม่มีโอกาสจะพูด ท่านอย่าล มว่า ๑๒๐ บาท ข้าพเจ้าขอขบอภท เป็ น ความจริงข้อ เสือ ซอ กาง เกง ซอ ผานัง ผาดง ในจังหวัดเซียงใหม่ได้ตง ๑๕ คว ทานอย่าลมนนเป็นความจริง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

นว่าเฉพาะอนนเถอะคณมน์ออก ไปนออก อกแล้วละ เพราะฉะนั้นขอให้อยู่ใน เถอะ ท่านว่าเรื่องทวจะจ่ายกนนระจ่าย กนเมื่อไรเท่านั้น เอะเท่านั้นเถอะคณ ขอให้อยู่ในกรอขเถอะ

นายทองดี อีสราชีวิน (เซียง

ใหม่): อนนข้าพเจ้าได้อภิปรายประกอบ เหตุผลเมือกคช ท่านมหาศรันทรแห่ง ริงหวคชมพร ท่านอภิปราย ไปจนถึง มีสเคอไรค์ มีสเคอไรค์จสจยตง อะไรเหล่านี้ ท่านก็ไม่เห็นว่าอะไร อน นข้าพเจ้าต้องการอภิปรายเหตุผล...

ประธาน สภาผู้แทน ราษฎร :

นคุณทองดี พังลมเศว ฌมออยากได้

อีกคนพูด ถาคุณมาพูดเถาะอย่างนั้น
มันก็เป็นคนเหมือนกันคุณ ไม่ใช่เทวดา
เพราะฉะนั้น ขอ โปรด ทำให้ เรียบ ร้อย
เถาะคุณ สมยนต์ให้ทุก ๆ คนเท่ากัน
ทั้งนั้นละ ถาคุณทำอย่างนั้นสมกรุสกว่า
หนักใจ เชิญค้อไปไต่

นายทองดี อีสราชวน (เซียง
ใหม่) : กระผมก็ไม่เข้าใจว่าท่าน
ประธานเป็นเทวดา เป็นมนุษย์เหมือน
กัน เป็นคนอย่างกระผมเหมือนกัน แต่
บางครั้งก็รู้สึกว่าเวลาที่เขาพูด ออกไป
ท่าน ก็ตกท่วงอ้อยออย ๆ อย่างที่เขา
ก็เสียดายสงน่าใจ ท่านประธานก็ขอม
อ้อยแล้ว ที่เขาพูดมาทำงานในหน้าที่
ก็เป็นตัวแทนของผู้ยากจน ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละ เขาพูดเตือนท่านเท่านั้น

นายทองดี อีสราชวน (เซียง
ใหม่) : เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอ
เตือนท่านรัฐมนตรีได้กรุณาแรง อย่าง
ชัดเจนแจ่มแจ้งด้วย เทาที่เขาพูดไป
เสนอมเปรอญัตติมานันนยอกว่าขอให้จ่าย
ภายใน ๖๐ วัน โดยตัดคำว่า "ภายใน
วงเงินงบประมาณที่กำหนดไว้ ใน
กฎหมายว่าด้วยงบประมาณ ประจําปี
ท้ายนออกทั้งหมด ก็อ่านได้ความว่า

อย่างนี้ ท่านประธานขอกรณาคมาตรา
๔ เงินสงเคราะห์ซึ่งยังมีให้จ่ายให้แก่
ผู้ยากจนขอตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติ สงเคราะห์ ผู้มีบุตร
มาก พ.ศ. ๒๔๘๘ ก่อนวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ขอรับการสงเคราะห์
สงเคราะห์หรือผลที่โดยมีหมายมั่น
ให้จ่าย ได้ภายใน ๖๐ วัน อย่าง
ประชาชนพลเมืองผู้ยากจนเขาจะชื่นชม
ยินดีทวารัฐบาลก็ยิ่ง รักษาสัจ จาจา อยู่
ถึงแม้กฎหมายฉบับนี้เป็นของฝ่ายเสรี-
มนงคศาสตร์สมัยก่อนก็ตาม รัฐบาลก็
ใช้มาจนถึง เขาเตือนที่ ๘ อย่าง
เป็นต้น แล้วท่านประธานก็เคารพ ถา
หากไม่ตัดภายในวงเงินงบประมาณแล้ว
ข้าพเจ้าเกรงไปว่า ๘ ล้านบาท งวด ๒
งวด ๓ ทิวพระราชอาณากรโคคนละ
ไม่กบาทหรือกรวย น้อย่างนั้นตน
แล้วก็มีท่านสมาชิกสมเกียรติ ยิ่งกล่าว
บอกว่าเป็น ๑๒๐ บาท นมาลงขยเขา
วานเจกจะตองใช้คนเจกอย่างนั้น แหม
เป็นถาวรกล่าวท ทำให้ เขาพูดเอง รู้สึก
สลดใจเหลือเกินที่ท่านเป็นตัวแทน ของ
ปวงชนชาวไทยก็ ไม่น่าจะ พด อย่าง นั้น
ความจริงว่าราษฎรผู้ยากจน บาทหนึ่งเขา
เท่ากับ ๑๐๐ สตางค์ ถือว่าเป็น ๑๐๐

บาท ท่านประธานที่เคารพ อย่าง ๑๐๐
 บาท ๕ บาท ๑๐ บาท ๒๐-๓๐ บาท
 ถึง ๑๐๐ บาท อย่างนั้นเงินมาก
 มากเหลือเกิน สำหรับราษฎร ผู้ยากจน
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะขอ ความ
 กรุณาของท่านรัฐมนตรีว่าท่าน ระ ชัย แจง
 กับข้าพเจ้าให้ทราบแจ่ม แจ่ม ประ การใด
 หรือไม่ นอกจากนั้นข้าพเจ้าขออยากทราบ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในจังหวัดภาคเหนือ
 ไม่มีใครที่จะเอาเงินมาใช้สร้างแจ็ก น
 ข้าพเจ้าขอออกอย่าง น ที่ท่านผู้แทน
 สภรอนกั เวเมอก ทวทภาคไม่มีใคร
 ทำอย่าง น อันนั้นแท้จะเป็นคนว่ารวบ
 เขียว ถึงเอามาใช้หนี้สร้างแจ็ก อย่าง น
 เป็นต้น ท่านประธานที่ยากจนจริง ๆ เขา
 ไม่ต้องการหวังว่า ได้เงินจากรัฐบาล มา
 แล้วจะมาซื้อสร้างแจ็กมาเลยขงเพราะ
 ตัวเอง เปล่าเขาไปช่วยเหลือบุตรของ
 เขา ขอเสียข้อผา อย่างที่กระผมพูด
 เมอก ท่านประธานที่เคารพ เพราะ
 ฉะนั้นอยากจะขอ ฟัง ท่าน รัฐมนตรี ได้
 กรุณาตอบคำ แปรญัติติ ของ ข้าพเจ้า ใน
 วรรคสุดท้ายด้วย

นายพร บุนนาค : (สภรอน
 ปร) : ความจริงข้าพเจ้าไม่อยากจะ
 กล่าวอะไรหรือกลัว เพราะคุณทองดี

ข้าพเจ้า รน สัยค้อยแล้ว ทนเผอญมน
 พาทไป ถึง ใน จังหวัด ของ ข้าพเจ้า
 ความจริงท่านฟังเมอครก ท่านฟัง ไม่
 ไต่ฟังด้วยเหตุด้วยผลมาเป็นบางส่วนและ
 ข้อเท็จจริงที่ไต่ประสัยมา เป็น อย่าง น
 คนนั้นเห็นเหตุผลข้าพเจ้าเอามาประกอบ
 ว่าเงินจำนวนนั้น ไปถึงแก่หรือไม่ มัน
 ไปส่งเคราะห์หรือไม่ เมอมเหตุผลที่จะ
 มาพอกัน เราอยู่กับด้วยเหตุด้วยผล
 เราเถียงกันด้วยหลักการ ไม่ใช่เอาสมมุ
 แล่ง ๆ มาเทียบว่าคน ไน้นคน นน ว่าคน
 ไนน์ว่าคนนคนนเปะปะอย่างท่าน ส.ส.
 จังหวัดเชียงใหม่ปฏิบัติอยู่เสมอ เพราะ
 ฉะนั้นขอได้โปรดรับไว้ด้วย

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) :
 ข้าพเจ้าเองรู้สึกสลดใจอยู่
 แล้วว่า ข้าพเจ้าอยู่สลายนนามถึง ๑๑
 ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ คุณพรทาดอะไรเวลา
 นนทานก้อยผงอัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ออย่าเอาเลยคุณ พอแล้วละ

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) :
 แล้วมาหาว่าข้าพเจ้าพูดเปะปะ
 ท่านประธานที่เคารพ หาว่าข้าพเจ้าพูด
 เปะปะ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ข้างนั้นแหละ ไปว่าเขาทำไม
นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : เป๊ะอะไร แล้วบอกว่าคุณ
เป๊ะจริง เป๊ะปะที่ข้าพเจ้าจะชั่งแรงข้อ
ที่จริงให้สถานทราชมใหม่ คนยากจน
ใหม่ ทางรัฐบาลให้เงินสงเคราะห์
บุตร ผู้มีบุตรมากแล้วจะเอาไปซื้อสร้า
ก มีส่วน น้อย ที่ท่าน ว่าอย่าง นั้น
ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าภาคเหนือ ไม่มี แน่
ภาคอีสาน ไม่มีแน่เพราะฉะนั้นควรจะ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

พอเข้าใจกันแล้วท่านขอเถอะ
นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นผมรู้สึกว...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ถ้าอย่างนั้นยกเอาทั้ง ๒ คนนี้ โทกัน ๒
คนก็แล้วกันพอ คุณทองดีว่าท คุณพร
ว่าท คุณทองดีว่าท คุณพรว่า
อีก ถ้าอย่างนั้นไม่ต้องทำอะไรกัน
ข้าพเจ้าเห็นว่าพออกันแล้ว ก็ไม่มีอะไร
เข้าใจกันแล้ว

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) :

เปล่าท่านประธานที่เคารพ
นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : คุณทองดีอยู่มากขยไม่สำคัญ
เพราะว่าเกาะกลามลยไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เขาเถอะเถอะ ผมก็ห้ามแล้วนงเถอะ
นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : ฟัง ๆ ท่านผู้แทนสภาผู้
สพรรณบุรีพคช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เขาก็ไม่ได้ว่าอะไร
นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : เกาะกลามเป็นอย่างไรท่าน
ประธานผมขอเกาะรั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เอาละพอแล้วประชุมกัน หลังเลิก
ประชุมแล้ว ๒ คน ไปห้องข้าพเจ้าจะ
ให้วากนเรื่อยทีเดียว

นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) :

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยาก
ขอให้ท่านผู้แทนสภาผู้ สพรรณบุรี ไต่
ถอนคำพูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เอาละท่านนง ๆ เอาละพอ
นายทองดี อีสราชวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ากล่าวว...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

นงเถอะท่าน นง

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ท่านประธานเห็นคหวัตถุเขา กล่าวอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาตะขำเขาเห็นว่าพอแล้ว ต่างคนต่าง ว่ากพอกันแล้ว

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ความจริงคหวัตถุไม่ใช่ใคร เป็นเพื่อนฝูง ข้าพเจ้าขอยืนยันให้คหวัตถุ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคารพคุณ โปรดนั่งเถอะท่าน ข้าพเจ้า ขอความกรุณาเถอะอย่าให้วันวายไปเลย นั่ง ถ้าไม่อย่างนั้นจะหาว่าท่านขตกาศสั่ง ข้าพเจ้านะ นั่งเถอะท่าน

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เปล่า ขอยืนยันท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้ว เขาตะพอกันทีแล้วต่างคนต่าง กถกกันแล้วนั่งเถอะท่าน บอกลีโหนง

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เปล่า ท่านประธานเห็นชอบหรือ อย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา นข้าพเจ้าสั่งท่านครั้งที่ ๒ แล้ว orton ท่านไม้นั่ง

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เอะอะท่านใช้ชอกรังคย์ เมื่อครั้งที่ ๒ ข้าพเจ้าต้องนั่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณล้วน

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม) : ได้ฟังเหตุผลในการแปรญัตติ แล้วก็ไม่ค่อยจะเขาเรื่อง ฉะนั้นข้าพเจ้า ขอเสนอให้ยุตถอปราย

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : แปรญัตติไม่เขาเรื่องขอให้ รัฐมนตรีมาชี้แจงหน้อยชี้ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเถอะนำ ข้าพเจ้ายังไม่ไต่สั่งให้ท่าน พุดเลยอะไร

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าในฐานะเป็นเจ้าของ ญัตติเป็นผู้เสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ท่านพุดอย่างนั้นก็ไม่ถูกไม่ควรจะ พุดอย่างนั้นไม่ถูกต้องท่าน

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าจาเป็นที่จะต้องขอประธานอภัยขอ

ท่านประธาน ณ ที่ประชุมอันมีเกียรติคุณ
 ข้าพเจ้ามีความตั้งใจจริงและหวังดีต่อ
 ทางรัฐบาล ในการ ออก กฎหมาย นี้ ไป
 ข้าพเจ้าเห็นว่าการแสดงความคิดเห็นใน
 สถาน ข้าพเจ้าคิดว่าจะเป็นประโยชน์
 แก่บ้านแก่มือง ข้าพเจ้าแสดงความคิด
 เห็นโดยบริสุทธิ์ใจ ข้าพเจ้าใคร่จะขอ
 ร้องให้ท่านประธานสภาได้โปรดขอให้
 ท่านผู้มเกียรติแห่งจังหวัดนครปฐมที่
 เสนอขึ้นตะกอนว่าข้าพเจ้าผิดทรงเป็นคน
 ประพฤติไม่เขาเรื่อง ข้าพเจ้ารู้สึกเสีย
 ใจในสถานนั้นขอให้ท่านประธานให้ถอน
 ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

คุณทองค้ออย่างละเอียด
 นายล้วน เวกชาติกานน (นคร
 ปฐม) : ข้าพเจ้าไม่ได้เจตนาว่าคุณ
 ผิดแต่แล้วขอกราบเรียนต่อรัฐสภา
 ขอความแทนเซียงใหม่ได้โปรดคัดขงเป็น
 การคัดสิทธิและผลร้ายจะส่งประชาชนที่
 จะได้รับเงินส่งเคราะห์ความกำหนดภายใน
 ในระยะ ๖๐ วัน ข้าพเจ้ามีเจตนาหมาย
 และเจตนาที่จะทักท้วง เฉพาะผู้แทน
 เซียงใหม่ค้อคุณทองค้อ อีสราชวินเท่านั้น
 เพราะว่า ๖๐ วันนี้เป็นผลร้ายแน่อาจะ
 ทำไม่เสร็จ แต่ว่าทางรัฐบาลมีเจตนาใน

การ ออกกฎหมายฉบับนั้นต้องการที่จะ
 จ่ายเงินแก่ผู้ใด ขอน ขอร้อง การส่ง-
 เสร็จจากรัฐบาลทกรายทมาแล้วก่อน
 วันใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นผล
 คแก่ประชาชนอย่างแท้จริง แต่ท่านผู้
 ประพฤติคนแปรไปไม่ถูกต้องเพราะ ๖๐
 วันเป็นการคัด โอกาสของราษฎรที่จะได้
 วัตถุประสงค์ ทวายท จะมา รยบท ทวง ทและ
 เวลา ฉะนั้นจึงขอกราบเรียนอย่าง
 และขออภัยคุณฉันททเขาใจผิดว่าข้าพ-
 เจ้ามเจตนา จึงขอถอนเฉพาะรายทคุณ
 ฉันทและท่านผู้อื่นททททวง นี้เฉพาะ
 คุณทองค้อเท่านั้นเอง

นายทองค้อ อีสราชวิน (เซียง

ใหม่) : ท่านประธานทศคารพฟังแล้ว
 เป็นอย่างไรท่านประธาน นั้นแสดงว่า
 คุณค้อ และ หล่เกียรติข้าพเจ้าในฐานะที่
 ข้าพเจ้าเป็น ทว แทน ชวง ชน ชาว ไทย
 ข้าพเจ้าเสนอคำแปรญัตติเข้ามาอย่าง
 หว่าไม่ได้เรื่อง ไม่ได้ราวท่านประธาน
 อยาลมทข้าพเจ้าให้จากทเวลาภายใน
 ๖๐ วันนั้น ถ้าไม่จากทไว้แล้วกฎหมาย
 ฉบับอาจะอีก ๑๐ ปีก็ใครรัฐบาลจะให้
 ท่านจะไปไว้ได้อย่างไร เพราะเงินไม่มี
 เขาไปสร้างอย่างอนเสีย นแบบตลอด
 ทาช่างห่างลอคตาเล่น แล้ววลทางบ

ประมาณของท่านเจ้าสภาพท่านก็ทำไม่เป็น
มหาดายอย่างนั้นไม่คองคุดะไวอินไกล
ท่านประธานทเคารพ โรงภาพยนตร์
อาคารแสดมย์มหรสพรวไพลสักเท่าไรไม่
คองคุดะไวอินไกล ขาพเจ้าชอชจังหวัด
เชียงใหม่ ท่านรัฐมนตรีคลังอยู่ใหม่
ฉนวนขาพเจ้าชอช...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นคุณทองดี ขาพเจ้าไม่อยากจะเดียงกับ
คุณหรือโตกับคุณเลย นเราพูดกัน
มาตรา ๔ คุณไปเอาอาคารมหรสพมาพูด
มันออกไปนอกเรื่องนคุณ

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เปล่า ฉนวนขาพเจ้าชอช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขาพเจ้าไม่อยากจะอะไรจริง ๆ ทั่วเลย
ไม่อยากจะไปโต้ไปอะไร เพราะฉะนั้น
คุณชแวงเฉพาะในเรื่องนี้เถอะ คุณอย่า
ออกไปนอกเรื่องเลย

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เท่าที่ท่านสมาชิกสมเกียรติแห่ง
จังหวัดนครปฐมตกลงกันว่า ขาพเจ้า
เสนอแปรญัตติอะไรมาไม่ใคร่เรื่องไม่ใคร่
ราว แสดทงว่าท่านไม่ไต่เอาใจใส่ค้อหน้าท
ของท่านเอะอะก็จะมีทอวิปราย เอะอะก็
เสนอลงมติอะไรอย่างนี้ แสดทงว่าท่าน

จริงอยู่ท่านฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลควรจะมี
ใจกว้างขวาง ควรจะปล่อยให้ฝ่ายค้าน
จำนวนน้อยทงอยู่ในสภามันนได้โต
เถียงเป็นปากเป็นเสียง แทนประชาชนที่
ยากจนบ้าง นท่านไม่เบียดโอกาสให้
จริงฝ่ายค้านรออยู่แล้วว่าแพตงแต่ในมึง
ท่านประธานทเคารพ แต่เนเราอยากจะ
ย้าให้รัฐบาลนี้โต ทั่วทราบไว้เสียด้วย
เพราะขาพเจ้าเกรงไปว่างานทงงวด๒-๓
ทรายทงส่งมา ถ้าเราไม่จำกัดเวลาไว้
อย่างนั้นเนตนอาจะชก ๒ ปี ๓ ปี ๕ ปี
๑๐ ปีเคยวกบอกวาเงินไม่มกพาไลพาเล
เลยไม่จ่ายให้เขาอย่างนั้นเนตน น
ขาพเจ้า เกรง เหลือ เกิน ท่าน ประธาน ท
เคารพ เพราะฉะนั้นอยากจะขอความ
กรุณาฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ว่าท่านจะชแวงตามคำแปร
ญัตติของขาพเจ้า ท่านจะมีความคิดเห็น
อย่างไรบ้าง และขาพเจ้าชอกกล่าวด้วย
ขาพเจ้าไม่อยากจะฟังสกพรอคของท่าน
เพราะท่านเหล่านั้นไม่ใคร่มีคชชอยไม่ใคร่
เป็นคณะรัฐบาล ขอท่านรัฐมนตรีได้
กรุณาชวชแวงนอย

นายทวิ แรงจำ (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตาม
มติท่านสมาชิกหลายท่านได้ขอแปรญัตติ

ในประการต่าง ๆ เท่าที่โดยบทกโวกรม
 ๔ ท่านด้วยกัน สำหรับท่านที่หนึ่งได้
 ขอบชดชวยการใส่พระราชบัญญัติ การ
 ส่งเคราะห์ไป ๑๐ ยันน ขอประทาน
 กราญเรียนว่า ไม่ตรงกับหลักการที่
 ทกลงไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับซึ่ง
 สถาปไตลงมติไปแล้วสำหรับท่านที่สอง
 นั้นขอคัดความ และ เติมให้ จ่าย เงินเติม
 พระราชบัญญัติ ๒๔๘๘ และจ่ายให้
 เสรีภายใน ๖๐ วันนั้น ทางรัฐบาลยัง
 ไม่เห็นด้วยที่จะแก้ไขคงนี้ แต่ว่าโดยที่
 ทางรัฐบาลมีความเห็นด้วยกับสแปร์ญต
 ท่านที่สาม คือคุณฉันท จันทสม ขอ
 ให้คัดความในวรรคท้ายว่าภายในวงง
 ประมาณที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย
 วงงประมาณประจ่าย ซึ่งการคัดความทั้ง
 นี้ตรงกับเจตนากับที่รัฐบาลมออยู่ การคัด
 ไปก็ไม่เป็นกรเสียหาย เพราะฉะนั้น
 ในทางรัฐบาลมีความเห็นไม่ขัดข้องที่จะ
 คัดความตามที่คุณฉันท จันทสมได้เสนอ
 นั้น ส่วนสำหรับท่านสแปร์ญตที่สี่ที่จะ
 ขอให้คัดอย่างที่คุณฉันท จันทสมและ
 เติมภายใน ๖๐ วันก็อาจจะเป็นผลร้าย
 แก่ประชาชนเอง ถ้าหากว่าการดำเนิน
 การขยับไปเสรีภายใน ๖๐ วัน ซึ่ง
 อาจจะเป็นทั้งโดยที่ประชาชนผู้ที่จะไต่รับ

เงินนั้นไม่มาดำเนินการรับภายใน ๖๐ วัน
 กติหรืออาจจะเป็นทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ของ
 รัฐบาลไม่จัดการให้เสรีภายใน ๖๐ วัน
 กติ การที่จะจ่ายในระยะหลังก็ไม่เป็น
 การชดชวยกฎหมายคิดว่าถ้าเดิมไปเช่น
 นั้นก็จะเป็นที่เสียหาย สำหรับในแง่ที่
 รัฐบาลนั้นก็ยอมจะมีการกวัดชนก่าช
 ก่าชาที่จะให้เจ้าหน้าที่ใดดำเนินการใน
 เรืองนี้ไปโดยฉิวโดยครบถ้วน เพราะ
 ฉะนั้นในแง่ที่เป็นทวงสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้
 ปฏิบัตินั้น ขอสงวนเอาไว้เป็นห่วงเลย
 นายศรีนทร รักศรีวงศ์ (สม
 พร) : ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านผู้แทน
 นครปฐมที่ทักท้วง และขอขอบพระคุณ
 ท่าน รัฐมนตรีที่ท่านมีความเข้าใจอย่าง
 นั้น ก็เป็นการทักท้วงเหมือนกัน แต่ว่า
 ผมขอเรียนว่าถ้าผมไม่เข้าใจวิธีการของ
 กฎหมายคลาดเคลื่อน ผมคิดว่าการแปร
 ญัตติที่ผมขอแปรญัตตินั้น ก็หาได้ผิด
 หลักการไม่ ท่านประธานที่เคารพ อนวธิ
 การของกฎหมายนั้นในเมื่อจะยกเลิกยอม
 มีการยกเลิก เศก ชาค นั้น ประการ หนึ่ง
 หรือยกเลิกโดยมเงอนไซนั้นประการหนึ่ง
 แต่ว่าสำหรับหลักการที่พูดไว้นั้นไม่ขัดต่อ
 การที่จะมเงอนไซไว้ในท้ายกฎหมาย
 นอกจากนั้นกฎหมายบางฉบับจะพูดอะไร

มาก ว่ากันถึงรัฐธรรมนูญของรัฐที่เคย
 กิ่งมณฑลเฉพาะกาลมณฑลไทรบุรี เพราะ
 ฉะนั้น ในการ ทดระดม ใต้แปรรูปตนจึง
 เข้าใจด้วยความสมัครใจว่า ไม่เป็นการผิด
 หลักการ และขอเรียนให้ทางรัฐบาลไทร
 บุรีว่า อันการระดมเงินที่เราจะจ่าย
 ให้กับผลประโยชน์มากตามทฤษฎีที่เรา
 เรียนนั้น ย่างที่ท่านจะเข้าใจคลาด
 เคลื่อนอยู่บ้าง คือว่า ผลรวม เรียนตาม
 แปรรูปตนว่า สำหรับเงินนั้นเราจะจ่าย
 ให้เฉพาะผู้ที่ได้ยื่น คำขอ แล้ว เท่านั้น
 สำหรับผู้ที่เกิดมาใหม่ หรือผู้ที่ ไม่ได้ยื่น
 คำขอเราไม่จ่ายให้ เพราะเหตุเกิดคน
 ภายหลัง ที่พระราชบัญญัติแยกเล็ก ไป
 แล้ว แล้วทันทันในขนาเช่นสมมติในขนา
 เราต้องเสีย ๔๐ ล้าน ขนาหน้าเด็กโตขนา
 พันเงินอื่นที่พระราชบัญญัติจะต้องส่ง-
 เสร็จระหัดตกลง ๆ ทก ๆ ปี ทก ๆ ปี
 กระผมคิดว่า ในขนาที่ ๑๐ จะเงินเหลือ
 ราวสักล้านหนึ่ง ที่จะต้องส่งเคราะห์เขา
 ในเขตผลมณฑลขนา นนแต่ละทกระผม
 ได้ยื่นขนามาขอปราย ในครั้งนั้นเพื่อจะทข
 ทวนความรู้สึกและทขทวนแรงของกฎ-
 หมายว่า เทาที่ไทรเรียนไปนั้นหาได้
 คลาดเคลื่อนไม่ และขอเรียนให้ทาง
 รัฐบาลไทรพิจารณาออกครั้งหนึ่ง

พลโท ประภาส จารุเสถียร
 (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
 ที่ใดกล่าวทบทองว่า เป็นการผิดหลัก
 การนั้น คือหมายความว่ากฎหมายนั้น
 ที่เสนอมานั้น สถานใดรับหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นเมื่อแล้ว
 แล้วท่านมาแก้หลักการโดยที่ออกออกไป
 อีกมันจะเป็นการขัดกับหลักการที่จะทำ
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอเรียนขนา
 ว่าให้ยื่นไปตามหลักการซึ่งสถานใดรับ
 แล้วแห่งร่างพระราชบัญญัติ

นายศรีนทร รุกศรวร (สม
 พร): กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน
 และท่านรัฐมนตรีว่า ทกระผมขอแก้
 หาได้ขอแก้หลักการไม่ แต่แก้มาตรา
 ๔ โดยเงินอื่นใช้ขนาเป็นการแปรรูป
 ตนเอง

พลจัตวา ประยูร หนูนภักดิ์
 (สมาชิกประเภทที่ ๒): ความจริง
 เรื่องนี้ผมขอขนาปราย แล้ววกใหม่
 การขอปรายกันมา เพราะฉะนั้นผมคิด
 ว่าควรระยุคการขอปรายได้ ผู้ใดเห็น
 ด้วยก็ไปตรับรอง ขอบขนาปราย

(มีสมาชิกขนาขนา)

นายทองดี อีสราขนา (เขียง
 ใหม่): ท่านประธานทเคาพร เมอก

นะข้าพเจ้าได้ชักถามท่านรัฐมนตรีท่าน
รัฐมนตรีก็ยังไม่ตอบ ข้าพเจ้าถามว่า
จะจ่ายทุกสัปดาห์ได้ไหม ตามกฎหมาย
๑๘๘๘ ท่านก็ยังไม่ได้พูดเลย แล้ว
ออกจาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านบอกแล้วจ่ายไปหมดแล้ว

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : ท่านจ่ายหมดแล้ว ท่านข้าพเจ้า
เรขาคือรองบอกว่าจะภายใน ๖๐ วัน ท่าน
ทำไมท่านไม่เห็นพวกว่าจะเสียหายอะไร
ภายใน ๖๐ วัน แล้วเมื่อท่านบอก
ว่าจะเกิดคอรัปชั่น ถ้าเกิดคอรัปชั่น
ก็หมายความว่าเจ้าหน้าที่ของท่านทุจริต
คอหนาทืออย่างนั้นท่าน...

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
มีข้อเสนอขอขยับอัตราจ่าย มีผู้ร้องถูก
ฟ้องแล้วครับ ถ้าจะขยับอัตรา ขอเสนอ
ขยับก่อนครับ

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) :
จะไปขยับในฐานะเป็นผู้แปร
ญัตติ ท่านประธานที่เคารพ นึกเถอะ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาละ ขอขยับเถอะ ไม่ต้องถูกระ เขา

ทำถูกแล้วท่าน
นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : โทษครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านทำถูกแล้ว

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : เปล่า ผมจะต้องขอขยับทำไม
ในฐานะที่เป็นผู้แปรญัตติเข้ามายังก็พักผ่อน
กันอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขอขยับก็ปรายเสีย

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอขยับ
อัตราปราย และขอขยับประเด็น คอช
ข้าพเจ้าจะขอขยับก็คือหมายความว่า
หวัง...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีใครรับรองบ้าง

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : เข้าใจเห็นด้วยขอให้ไปรตรับ
รอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่มีผู้รับรองท่าน

นายทองคำ อิศราขวัน (เชียงใหม่) : นม ๓ คน นงยกมอกม ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
อย่างนั้นกเพิ่มเป็น ๔ ทว

นายเทยม ไชยนิรันทน (ตาง):
คอมมูนมีความหมายอย่า คอเมอระหว่าง
พ.ศ. ๒๔๔๔ ที่พระราชบัญญัติคนออก
ใช้ไปนั้น มยบุคคลที่มีบุตรมากบางคนยง
ไม่ไคยนคารองขอ เพราะวไม่ทนรว่า
กฎหมายมิใช่ยงคยบาง และอาเภอไม่
ไคยประกาศให้ทราบยง ทำให้เขาเสีย
สทขแล้วกเสียใจอย่มาก แต่ทจริงก
มจนวน ไม่มาก นกทรอกประมาณเขา
ใจว่าราว ๓—๓ เปอรเช่นแทนน
เอง ซึ่งบุคคลประเภทนกันจะไคยง
สังเควระหตามนนอยด้วย เพราะฉะน
เมือรัฐยาลจะจ่าย ให้พวกท ยน ค่าขอ
พวกท ยนเกนชใน พ.ศ. นทงหมคแล้ว
พวกท ยนคารองไม่ทนทควจะให้เขาไค
มีส่วนไคยขอยด้วย เพราะวถ้าหากว
เขาไม่ไคยบไคยเขาไม่ทนรหรืออาเภอ
ยงไม่ทนประกาศให้ทราบ นกจะเป็นท
น่านเสียใจอย่มาก เพราะฉะนนขาพเจ้า
จึงขอแปรญัตติให้บุคคลเหล่านนไคยส่วน
ไคยบผลอยด้วยตามกฎหมายทจะยกเลิก
ไว้น คอเมอจะจ่าย ให้แก่พวกท ยน
ค่าขอไว้ แล้วกขอ ให้จ่าย ให้แก่พวกท
อยในเกณชแต่ยงไม่ไคยนค่าขอไว้ด้วย
ถ้าหาก วเขา มายน ค่าขอ เสีย ภายใน

กำหนด ๒ เดือนแล้วกให้ทางรัฐยาลจ่าย
ให้ด้วย

พลโท ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
ตามททานผู้แปรญัตติไคยเสนอเป็นมาตรา
๔ ทวขนามนทเป็น การชกทยผลกการ
เช่นเคยวกัน คอผลกการนมีการกำหนด
ระยะเวลาสทขนเพียง วนทประกาศใช้
กฎหมายขอยน แต่วในคำแปรญัตติ
ของทานสมาชกนนเป็นการยทระยะเวลา
ออกไปอีก ซึ่งชกทยผลกการแห่งว
พระราชบัญญัติทไคยเสนอและบริบรองแล้ว
ในสภาน แล้วไคยเฉพาะอย่างกมไคย
กรายเรียนลง วการ กระทว เช่นนนเป็น
การกระทำไคยงยากในการทจะจกขยประ
มาณและสอยส่วนในการทจะคานนการ
ให้แก่ขยนคารองนนไม่มีการสทขน ก
เป็นการททำไคยงประมาณนคองใช้
เชวและยคเคยค่อไป เป็นการไม่ชอย
ทวอชการงขประมาณ จึงเห็นวเท่าท
ไคยกำหนด ๖ นน เป็น การถก คอง แล้ว
จึงขอยนยน

นายก่อเกียรติ ษฎุเสณ (ตวง):
ตามททานรัฐมนตรีว่าการชกทยผลกการอน
น ผลกการทรัฐยาลเสนอขยกเลิกพระ
ราชบัญญัติสังเควระห ฝ มยบุตร มาก
๒๔๔๔ ทนการทคณนาย ไชยนิรันทน

ขอแปรญัตติ สมว่าไม่ชักยหลังการ
ว่า เป็น การยึด เวลา ให้เป็น การ สง-
สาระที่ ผล ควร จะมี สติ ใต ย่อ อีก ๒
อัน และ ทาน รัฐมนตรีว่า ไม่ใช่หลัก
กร เป็น มาตรา ๒ มาตรา ๒ พระราช
บัญญัติ ให้ ไซย คง คง ควบ ประกาศ ใน
กิจ งาน เบกษา ไม่ใช่ หลักการ มี
ใน ข้อ ปลก ย่อย หลัก การ ว่า ไร่ อย่าง
อย่าง ทกร ราช เรียบ แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ราช ทาง นน ชา พ เจ้า จะ ขอ ให้ ท ประ ชุม วน จ
ลัย ก็ เห็น จะ เข้า ใจ แล้ว คุณ เทียม จะ
อิน ยัน ไท ม

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตาก):
ชอย นยัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถ้า อย่าง นน ก็ จะ ให้ ท ประ ชุม วน จ นย
สำหรับ ใน มาตรา ที่ คุณ เทียม ขอ แปร ญัตติ
ให้ เพิ่ม มาตรา ๔ ทวนน ท่าน ผู้ใด เห็น

ควรเพิ่มตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๖๙ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าตกไป ต่อไปได้ ถ้าอย่าง
นั้น ก็ เป็น อัน ชวน สรร การ พิจารณา ใน วาระ
ที่ ๒ แล้ว ต่อ ไป เป็น การ พิจารณา วาระ
ที่ ๓ วาร่างพระราชบัญญัติ ควรจะ ประ-
กาศ ใต ไท หรือ ไม่ ท่าน ผู้ใด เห็น สมควร
ให้ ประกาศ ใต ไท โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าให้ประกาศใต ไท สมควรแก่
เวลาแล้ว สำหรับ วน น ขอ เล็ก ประ ชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เจริญ บัณฑโร	เล็ก จารณภูมิ	ผู้ตรวจรายงาน
ไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่	โอมเฉลา ลัปลาการ	..
ช. วงศ์สว่าง	ฉันทนา ชานข้อม	..
ล้วน เวชชาติถานน	อุดม พลอยสังวาลย์	..
อรอินทร์ ภารพคมนตรี	ธน บณยรงค์	..
รววาทพิสุทธิ	สพงค์ ศิริพูนเกษรต์	..
	จำรงค์ ใจอนน้อม	..
	สนธิ ชัย ชอศตยค	..

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๙ / ก.ย. / ๒๕๐๑

รายงานการประชุมสภา
ผู้แทนราษฎร ครุรงน เลขานุการ
สภาผู้แทนราษฎร ไท่สงชอไว้
คามนยแห่งขอขงคขการประชุม
และการปรกษาของสภาผู้แทนราษฎร
พทชคกรวช ๒๔๙๕ ขช ๖๖
เจริญ บัณฑโร
เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

สุขันธ จิตรภักค
หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
หัวหน้ากองการประชุม
ประเสริฐ ปัทมรสुकนธ
รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร
เจริญ บัณฑโร
เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร